

RASTENJE U ODNOSU SA BOGOM

april • maj • jun 2026.

april, maj, jun 2026.

RASTENJE U ODNOSU SA BOGOM

1. Suočavanje s realnošću	5
2. Poznavati Boga.....	13
3. Gordost naspram poniznosti	21
4. Uloga Biblije.....	29
5. Kako proučavati Bibliju	37
6. Ratnici molitve.....	45
7. Molitva u praksi.....	53
8. Imati veru	61
9. Greh, evanđelje i zakon	69
10. Pokajanje i oprostjenje.....	77
11. Zastoji na putu.....	85
12. Govorite o Njemu.....	93
13. U večnosti.....	101

RASTENJE U ODNOSU SA BOGOM

Autor: Nina Ačeson

Broj 2/2026.

Priprema:

Hrišćanska adventistička crkva, Odeljenje za subotnu školu

www.subotnaskola.org

Odgovara: Ivan Popović, Beograd, Radoslava Grujića 4

Prevod: Tamara Babić

Lektura: Mirjana Đerić

Prelom: Gordana Ardeljan

Izdaje: »Preporod«, Beograd

Za izdavača: Saša Todoran, 11000 Beograd, Radoslava Grujića 4

Tiraž: 870

Za internu upotrebu

Tabele priprema Odeljenje za subotnu školu

© [2026] Generalna konferencija Hrišćanske adventističke crkve*. Sva prava pridržana. Nijedno lice ili ustanova ne može da menja, prepravlja, prilagođava, prevodi, reprodukuje ili objavljuje nijedan deo biblijske pouke bez prethodnog pismenog odobrenja Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve*. Odeljenske službe Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve* su ovlašćene da se pobrinu za prevod biblijske pouke, u skladu sa posebnim smernicama. Autorska prava takvih prevoda i njihovo objavljivanje i dalje su u nadležnosti Generalne konferencije. Izrazi »Hrišćanska adventistička«, »Adventistička« i logo sa plamenom su registrovane oznake Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve* i ne mogu se koristiti bez prethodnog odobrenja Generalne konferencije.

Bilo da ste odrasli kao adventista sedmog dana ili da ste novi u veri; bilo da ste pročitali mnogo ili malo biblijskih pouka za odrasle; i, uostalom, gde god da se nalazite u duhovnom smislu danas, tema o tome kako da rastete unutar jednog smislenog odnosa sa Bogom od presudne je važnosti.

Ta tema utiče na sve druge. Vaša slika o Bogu možda je postala umrljana ili nejasna. Ako je tako, molite se za veću jasnoću dok budete proučavali. Možda ste se pitali kako da osvežite svoj lični život posvećenja (molitve i proučavanja Biblije), ili ste možda razmišljali o nekim drugim oblastima koje utiču na vaš odnos sa Bogom, kao što je uloga gordosti i poniznosti, vere i znanja, greha i Božjeg zakona, pokajanja i oprostjenja, kako prevazići smetnje i prepreke, i kako ohrabriti druge u njihovom hodu sa Bogom.

Vaš odnos sa Bogom je vaš najvažniji odnos. Nemojte odlagati s tim da ga izgradite, da ga učvrstite i učinite koliko je god moguće jačim. Sada – ne u neko vreme u budućnosti – sada je pravi trenutak da poradite na tom odnosu, koji će uticati na sve drugo: na vaš brak (ako ste u braku), vaše roditeljstvo (ako ste roditelj), vaša prijateljstva, vaše finansijske odluke, slobodno vreme, želje i težnje... i naravno, na vašu večnu budućnost.

Budući da ova tema – o tome da Bog želi da bude u aktivnoj vezi sa čovečanstvom – prožima celu Bibliju, ima mnogo različitih uglova, priča i biblijskih odlomaka koji su mogli biti izabrani za njeno proučavanje. Međutim, s obzirom na prirodu ovog našeg vodiča za biblijsko proučavanje, možemo da ispratimo samo ograničen broj njih.

Kakav god da je vaš odnos sa Bogom danas, ove lekcije sam sastavljala imajući vas na umu. U krajnjoj liniji, moja želja je da, u toku ovog tromesečja, ovih trinaest kratkih, usko usredsređenih lekcija ponovo probude vašu ljubav i posvećenost Isusu Hristu, dok budete iznova tragali za Njim. S obzirom da se tema ove pouke tiče odnosa, ona je napisana malo drugačije od prethodnih. Lekcije su sastavljene u malo ličnijem tonu, jer govore o Bogu koji je ličnost i koji želi lično da vas upozna.

Elen G. Vajt kaže da „dosledan život u Hristu veliko je čudo“ – *Čežnja vekova*, str. 407 (original). Biblija koristi metaforu trke da bi opisala životno putovanje sa Bogom. Naša nagrada je nepropadljiv venac (1. Korinćanima 9,24.25) i večni život sa Bogom. Naša duhovna trka je maraton, a ne sprint. Ima trenutaka kad prestajemo da trčimo, ili čak padamo. To se dešava, a kad se desi, treba jednostavno da ustanemo i nastavimo da se krećemo. Moramo ostati na stazi uprkos iskušenjima i teškoćama koji neizbežno dolaze (Jevrejima 12,4-11). Osim toga, u toj trci nismo sami. I drugi trkači koji vole Isusa i Njegovu Reč trče sa nama. Što je najvažnije, Isus je obećao da će nam dati Pomoćnika. „I ja ću umoliti oca, i daće vam drugoga utješitelja da bude s vama vavijek: duha istine, kojega svijet ne može primiti, jer ga ne vidi niti ga poznaje; a vi ga poznajete, jer u vama stoji, i u vama će biti“ (Jovan 14,16.17).

U životnoj trci, dakle, nismo sami – Pomoćnik (Utešitelj) ne samo da je sa nama, već i prebiva u nama, da bi nas osnažio i održao na nogama, dok trčimo pogleda čvrsto uperenog u „načelnika vjere i svršitelja Isusa“ (Jevrejima 12,2).

Dok pišem, molim se da nas Sveti Duh pokrene pojedinačno i kao svetsku crkvu, da bi nas približio Bogu kao nikada ranije. Jer svakako, nema ničeg važnijeg od toga da budemo u čvrstom odnosu sa Bogom.

Stoga, hajde da istražujemo zajedno, da učimo, da volimo i da prebivamo u Njemu!

Nina Ačeson je rukovodilac nastavnog plana i programa i viši urednik programa Subotne škole pod nazivom „Živi u Isusu“ (“Alive in Jesus“) pri Generalnoj konferenciji. Ona živi da bi nadahnjivala i osposobljavala druge da upoznaju Boga duboko i lično, preko Njegove nadahnute Reči. Nina Ačeson je udata za Meta i zajedno imaju troje dece tinejdžerskog uzrasta.

SUOČAVANJE S REALNOŠĆU

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Otkrivenje 3,14-22; Otkrivenje 4,9-11; 1. Mojsijeva 2,7; 1. Mojsijeva 3,8-10; Jeremija 31,3,4; Jovan 15,1-11; Rimljanima 8,9-11.

Tekst za pamćenje: „Kao što otac ima ljubav k meni, i ja imam ljubav k vama; budite u ljubavi mojoj“ (Jovan 15,9).

Kako biste opisali svoj odnos sa Bogom danas? Da li je dinamičan i snažan? Da li provodite vreme ulažući u taj odnos, pretražujući Njegovu nadahnutu Reč i obračavajući Mu se kao Prijatelju? Ako to činite, koliko vremena trošite na to?

Da li ste prosto prinuđeni da govorite drugima o svom odnosu sa Bogom zato što je to najlepší odnos u vašem životu? Ili je, naprotiv, vaš odnos sa Bogom oslabio tokom vremena? On postoji, tačno je, i vi se povremeno u to uključite, ali iskreno, vaša veza nije više toliko jaka. Ili ste, možda, negde između, u onome što Biblija naziva „mlakim“ odnosom (Otkrivenje 3,16).

Da li ste se ikad zapitali šta anđeli misle o tome što mi ne provodimo život u obožavanju svog Spasitelja i Iskupitelja, sa srcem gladnim i umom željnim da Mu svakog dana budu sve bliže? Jer zaista, odnos sa Bogom menja sve – i ovde i u večnosti.

Hajde da ove sedmice razmotrimo trenutno stanje našeg odnosa sa Bogom, i da pogledamo kakav savet Biblija ima za nas. Zaista, ne možemo napredovati ka nečem boljem, sve dok se iskreno ne preispitamo i ne poslušamo rešenje koje Isus opisuje.

*Proučite pouku za ovu sedmicu da biste se pripremili za subotu, 4. april.

NAŠE STANJE

Da li ste se ikad zapitali šta bi Isus rekao kada bi trebalo da opiše vašu vezu s Njim u ovom trenutku? Možda bi rekao da je jaka, ili da je bila jača u prošlosti. A da li ste se ikad zapitali šta bi Isus rekao kada bi trebalo da opiše svoj narod u ovim poslednjim danima? On to zapravo i čini u stihu Otkrivenje 3,14-22.

On počinje izjavljujući za sebe da je „svjedok vjerni i istiniti, početak stvorenja Božijega“ (Otkrivenje 3,14). Verni i istiniti svedok ne laže, već govori otvoreno i iskreno.

Pročitajte Otkrivenje 3,14-17, gde Isus opisuje duhovno stanje svog naroda danas. Koliko verno taj tekst opisuje vas lično?

Isus nama, hrišćanima koji žive u poslednjim danima, kaže da nas poznaje. Mi nismo ni vrući ni hladni jer nam, s naše tačke gledišta, ništa nije potrebno. Dani i sedmice prolaze, mi provedemo nešto vremena sa Bogom tu i tamo, i mislimo da je to dovoljno. Ali nije. On nam je zapravo očajnički potreban, i to mnogo više nego što uviđamo. Kad bismo samo mogli da volimo Isusa i da živimo za Njega ili svim srcem, ili nikako! To bi, iz Božje perspektive, bilo bolje nego da smo mlaki. Isus kaže da će nas izbljuvati iz svojih usta jer nam je ukus tako loš. Ali On to još uvek nije učinio i sada traži od nas da pod hitno donesemo neke hrabre odluke.

Šta nam On savetuje u tekstu Otkrivenje 3,18.19?

U drevna vremena, „kupovina“ nečega podrazumevala je trampu, odnosno, razmenu dobara. Ovde nam Isus nudi velikodušnu razmenu – da svoju bezvoljnost zamenimo za Njegovo zlato, Njegovu belu odeću i Njegovu mast za oči. On želi da nas učini bogatima u Njegovim očima, da nas pokrije savršenim ogrtačem svoje pravednosti, i da otvori naše oči za istinu da trajni odnos sa Njim menja apsolutno sve. On nam nudi sve što nam treba, jer to što nam treba ne možemo da obezbedimo sami za sebe. Jedino On to može, a On to i hoće, ali samo ako mi na to pristanemo.

Ako vam je bolno da se zagledate u sebe i svoje duhovno stanje, kakvu nadu vam nude stihovi koje smo razmatrali danas?

PREKOR, POKAJANJE I NAGRADA

„Ja koje god ljubim one i karam i poučavam“, kaže Isus u stihu Otkrivenje 3,19. „Postaraj se dakle, i pokaj se.“ Niko od nas, ni na sekund, ne bi mogao s pravom da kaže da Isus ne mari za nas ili našu budućnost. Koliko bi Isusu bilo lakše da odustane od ljudskog roda i da ne prođe bolnom stazom koju je izabrao ovde na zemlji. Upravo zato što nas tako duboko voli, On nas kori zbog našeg sadašnjeg stanja. On želi mnogo jaču i dublju vezu s nama. Nije zadovoljan našim promenljivim stavovima i pristupom: „Doći ću k Njemu kad mi bude potreban.“

Isus nas ukorava za naše dobro. On nam kaže da se pokajemo. Ali ne možemo se pokajati ako ne uvidimo da nešto nije u redu. U stvari, On nam je tačno rekao šta nije u redu s nama – mislimo da smo bogati, a On nam kaže: „Ne znaš da si ti nesrećan, i nevoljan, i siromah, i slijep, i go“ (Otkrivenje 3,17).

Pročitajte Otkrivenje 3,20. Šta nam je tu obećano? Ali, šta moramo da uradimo da bismo primili to obećanje?

To je tako lepa i izuzetna jezička slika. Bog vasione želi da obeduje s vama, sa mnom. Isus želi obostrano učešće i razgovor uz dobru hranu. To je opis bliskog, trajnog odnosa, i On nas poziva da imamo takav odnos sa Njim.

Isus strpljivo čeka i kuca na vrata vašeg srca. Možda ste videli takve slike u knjigama za decu – visokog, blagonaklonog Spasitelja koji nežno kuca. On ne uleće i ne prisiljava vas da razgovarate s Njim. Ne nameće vam se kad nemate vremena ili ste zauzeti. Međutim, vreme je kratko i zato, ako Ga čujete, otvorite vrata. On će biti tu da zakorači u vaš život.

Ta metafora ilustruje kakav odnos Isus želi da ima sa svakim od nas. I onda jednog dana, kad se sretnete sa Isusom licem k licu, kada bacite svoju krunu pred Njegove noge u činu obožavanja i proslavljanja sa hiljadama i desetinama hiljada drugih koji se klanjaju Stvoritelju (Otkrivenje 4,9-11; Otkrivenje 5,11-14), kada pokušate da se osvrnete na svoja zemaljska iskušenja i shvatite koliko su beznačajna – da li mislite da ćete u tom trenutku imalo zažaliti zbog vremena koje ste proveli sa Isusom na zemlji?

Isus kuca upravo sada. On poziva. Vi, međutim, morate doneti sve-snu odluku da Mu otvorite svoje srce. Kako vas pogled na Krst i razmišljanje o njegovom značenju može nadahnuti da napravite taj izbor? Kako vas pogled na Krst i razmišljanje o njegovom značenju može nadahnuti da donesete tu odluku?

VEČNA LJUBAV

Pošto je opisao naše učmalo stanje, Isus nam kaže da je to nešto što se mora prevazići. „Koji pobijedi daću mu da sjede sa mnom na prijestolu mojemu, kao i ja što pobijedih i sjedoh s ocem svojim na prijestolu njegovu“ (Otkrivenje 3,21). Za neke od nas, to bi mogla biti najveća bitka s kojom će se ikada suočiti – jednostavno sagledavanje svog stanja slabosti i samodovoljnosti očima koje zaista vide; prihvatanje Isusovog prekora; pokajanje i primanje ogrtača Isusove pravde koja nas pokriva.

Ono što toliko zadivljuje jeste to što Isus razume naše učmalo, mlako stanje i poistovećuje se sa nama (što ne znači da je Isus ikada bio mlak). On kaže: „Koji pobijedi... kao i ja što pobijedih“ (Otkrivenje 3,21). Zato što je umro da bi nas spasao, Isus je pobedio greh i kaznu povezanu s njim. On razume bitke sa grehom s kojima se suočavamo i obećava da će nam pomoći.

Mnogi ljudi u Bibliji odazvali su se na Božji poziv da budu u zavetnom odnosu s Njim. To je sveobuhvatni narativ ili tema cele Biblije. Kada pogledamo neke od tih ljudi, možemo videti da je Bog s njima stupao u odnose na različit način u različita vremena.

Čemu nas ti izveštaji uče kad je reč o tome u kakve uzajamne odnose Bog stupa s ljudima u različitim situacijama?

1. Mojsijeva 2,7; 1. Mojsijeva 3,8-10 _____
1. Mojsijeva 5,24 _____
1. Mojsijeva 6,13 _____
1. Mojsijeva 12,1-4 _____
2. Mojsijeva 34,29 _____

Bilo da je Bog fizički hodao sa svojom decom, ili je samo razgovarao s njima, On je zaista oduvek želeo da bude blizak sa ljudima. Kakav god da je vaš odnos sa Bogom danas, On želi da bude blizu vas. Možemo čitati o toj ideji u stihovima Jeremija 31,3.4:

„Odavna mi se javljaše Gospod. Ljubim te ljubavlju vječnom, zato ti jednako činim milost. Opet ću te sazidati, i bićeš sazidana, djevojko Izraeljeva.“

Bilo da vaš dan u ovom trenutku počinje ili se završava, Bog vas traži i čeka, želeći da vas približi sebi. On želi da izgradi – ili da obnovi – vaš odnos sa Njim. Ako do toga ne dolazi, krivica je na vašoj, a ne na Njegovoj strani.

Šta to postoji u vašem životu u ovom trenutku što, ako se ne savlada, može da ometa, pa čak i da osujeti vaš odnos sa Bogom?

PREBIVANJE

Učenici su pratili Isusa niz usko stepenište iz gornje sobe na ulicu ispod. Dok su zajedno išli ka Getsimaniji, tokom jedne od najznačajnijih noći u zemaljskoj istoriji, verovatno nisu bili ni svesni koliko su zaista pronicljive bile neke od poslednjih reči koje im je Isus uputio u gornjoj sobi.

Šta je Isus rekao u tekstu Jovan 15,1-11?

Te reči, koje je sam Isus izgovorio, opisuju kako izgleda blizak odnos sa Bogom. Zapazite reč koja se ponavlja, ne dvaput, već 10 puta: *budite (ostanite, prebivajte)*. Ostati u Isusu znači živeti u vezi sa Njim.

Dok se suočava s Krstom, Isus ne samo što naglašava veliku važnost prebivanja u Njemu, već jednostavno i jasno iznosi kako to izgleda u našem životu s praktične strane.

Što će reći: Isus je čokot, mi smo grane, loze. Kao rezultat našeg prebivanja (povezanosti) s Njim, plod će rasti na našim granama. Mi sami ne možemo dovesti do toga da plod raste. Ponekad samo prividno prebivamo u Njemu, a dokaz za to biće nedostatak ploda, i naše grane će se na kraju sasušiti. Ako budemo usahli, Vinogradar će konačno odseći naše grane. Međutim, donosili mi plod ili ne, naše grane će svakako biti orezane.

Svi se suočavamo sa izazovima i bolnim trenucima. Ako prebivamo u Njemu, ti trenuci će, na duže staze, učiniti da donosimo više ploda. Plodonošenje potvrđuje ko smo (da li smo učenici). Mi rađamo plod Njemu (a ne sebi) na slavu. Prebivanje u Isusu podrazumeva držanje Njegovih zapovesti koje su odraz Njegovog prelepog karaktera nesebične ljubavi. Prebivanje u Isusu donosi veliku radost. Prebivati u Isusu znači činiti to što On traži od nas, kao naš odaziv Njemu. „Jer je ovo ljubav Božija da zapovijesti njegove držimo; i zapovijesti njegove nijesu teške“ (1. Jovanova 5,3).

Ako bolje razmislimo, prebivanje u Isusu predstavlja jedan od protivotrova za naše laodikijsko stanje (Otkrivenje 3,20; Jovan 15,4). To je velika tajna ispunjenog i smislenog života na zemlji i u večnosti, pa ipak, nekako suviše lako zaboravljamo Isusov savet.

Na kraju krajeva, Isus kaže svakome od nas: „Kao što otac ima ljubav k meni, i ja imam ljubav k vama; budite (prebivajte) u ljubavi mojoj“ (Jovan 15,9). Isusova ljubav je najjača nit koja nas privlači k Njemu, i kad spoznamo tu ljubav, bićemo duboko pokrenuti da na nju uzvratimo ljubavlju prema Bogu i drugima.

SOK

Prebivanje u Hristu ponekad izgleda kao nešto što je najteže učiniti. Možda smo svesni da nam je to potrebno, ali nas užurbanost života uvlači u svoje tokove i sve nam se to čini preteškim. Slediti Boga za neke je najteži od svih tereta, a posebno za one na koje neko vrši pritisak ne bi li ih naterao na to. Ta vrsta religije liči na mukotrpan posao, jer se sve svodi na spoljašnje postupke umesto na ono što je u srcu. A u stvari, ništa ne može biti dalje od onoga što Bog zapravo želi, a to je – odnos koji se temelji na uzajamnoj ljubavi, a ne samo na pravilima – odnos za koji smo se dragovoljno opredelili (i u kome je On prvi izabrao nas) na osnovu ljubavi i slobode izbora.

Ponekad možemo biti delimično povezani sa Čokotom, ali ne i prebivati u Njemu zaista, svakim vlaknom svog bića. Možemo ići u crkvu, moliti se i činiti ono što znamo da je ispravno, a u sebi se osećati suvo i usahlo. Činjenica je da ne možemo naterati sebe da prebivamo u Isusu baš kao što se grana ne može sama nakalemiti na čokot. Bog je prvi zavoleo nas, On je načinio prvi korak. Naš odgovor je uvek samo reakcija na ono što je Bog prvi učinio za nas.

Ako pogledate kako vinova loza preživljava zimu, saznaćete fascinantnu istinu – pupoljci na granama dehidriraju i izoluju se od sistema za rast biljke sve do proleća. Kada tlo otopli, korenje upija vodu i sok počinje da struji kroz deblo sve do pupoljaka, u kojima onda pokreće rast. Sve dok sok ne poteče kroz lozu, do rasta ne dolazi.

Sok vinove loze je poput Svetog Duha u našem životu. Možemo izgledati kao sasušene grane, ali kad odlučimo da provodimo vreme sa Bogom, Sveti Duh se izliva u nas kao sok iz korena biljke, i vraća nas u život da bismo počeli da rastemo. Kao što se treba svesno odlučiti za to da prebivamo u Isusu, na isti način moramo tražiti i da Sveti Duh (životni sok) prostruji kroz naš život.

Pročitajte stih Luka 11,13 uporedo sa stihovima: Jeremija 31,3; 1. Jovanova 4,19 i Rimljanima 8,9-11. Koja se ključna poruka za nas tu nalazi?

Sveti Duh je zapravo taj koji donosi rast i omogućava nam da napredujemo i da ostanemo povezani sa Čokotom. Treba svakodnevno da se molimo da Sveti Duh, koji je ovde na zemlji sa nama:

- bude naš Utešitelj (Jovan 14,16-18).
- da nam otkrije Isusa (Jovan 15,26).
- da nas osvedoči o grehu (Jovan 16,7,8).
- da nas uputi u svu istinu (Jovan 16,13).

Pročitajte tu listu ponovo. Na koji način svaki od tih aspekata delovanja Svetog Duha utiče na vaš odnos sa Bogom?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Još pre nego što smo se rodili, Bog nas je voleo. Planirao je da nas upozna i da mi upoznamo Njega. On traga za nama kao Dobri pastir, i poziva nas da prebivamo u Njemu svakog dana. Treba samo da odlučimo da Mu se odazovemo, a onda da svoje bedno laodikijsko stanje damo u zamenu za Njegove dobre darove (videti Otkrivenje 3,18.19).

Kao što grane vinove loze sporo rastu, tako i naš odnos sa Bogom može da napreduje ravnomerno i polako, ili naglo da procveta kao rezultat preko potrebne kiše. Bez obzira na tempo kojim rastemo i na količinu plodova koje donosimo u svom životu, potrebno je da se svakodnevno napajamo „sokom“, odnosno Svetim Duhom, da bismo osigurali trajnu povezanost sa Isusom.

„Ostajanje u Hristu podrazumeva stalno primanje Svetog Duha i život bezrezervnog predanja Njegovoj službi. Kanal komunikacije između čoveka i njegovog Boga mora stalno biti otvoren. Kao što grana loze neprestano crpi sokove iz životodavnog čokota, tako i mi treba da prionemo uz Isusa, i da od Njega verom primimo snagu i savršenstvo Njegovog karaktera.“ – Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, str. 676 (original).

„Kako se suva, nepovezana mladica može sjediniti s matičnom lozom? Kako ona može imati udela u životu i ishrani žive loze? Jedino tako što se nakalemi na lozu, što se dovede u najbliži mogući odnos. Vlakno po vlakno, žila po žila, grančica čvrsto prijanja uz životodavnu lozu, sve dok se život loze ne sjedini sa granom, i grana ne počne da donosi isti plod kao i loza.“ – Ellen G. White, *Manuscript 67*, 1897.

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Osvrnite se na svoj život. Možete li da izdvojite neke životne događaje koji su vas uljuljkali u laodikijsko duhovno stanje? A koji događaji su vas doveli bliže Bogu?
2. Elen G. Vajt pominje „stalno primanje Svetog Duha“. Koliko često se molite za Svetog Duha? Šta bi moglo da se promeni ako biste svakog dana primali Svetog Duha?
3. Šta bi moglo da se promeni ako bismo se, kao crkva, usrdnije i redovnije molili za Svegog Duha?
4. Budite brutalno, čak i bolno iskreni prema sebi kad je reč o vašem odnosu sa Bogom. Koje svesne odluke morate doneti da biste imali s Njim bliskost kakvu On hoće, ali je vi sprečavate?

Sažetak: Pre nego što počnemo da rastemo u odnosu sa Bogom, prvo moramo da zastanemo i razmislimo kakav je naš trenutni odnos sa Njim. Ako je laodikijski ili ako naše grane ne cvetaju, Isus ima savršeno rešenje za naše duhovno stanje – da prebivamo u Njemu.

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: 1. Mojsijeva 3,1-5; 3. Mojsijeva 20,26; 1. Samuilova 2,2; 1. Jovanova 4,7-19; 1. Mojsijeva 1,1; 1. Mojsijeva 2,7; Matej 1,23; Matej 28,20.

Tekst za pamćenje: „A ovo je život vječni da poznaju tebe jedinoga istinoga Boga, i koga si poslao Isusa Hrista“ (Jovan 17,3).

Jasno razumevanje Božjeg karaktera od presudne je važnosti za snažnu vezu s Njim. Zato ćemo ove sedmice pažljivo razmotriti šta Biblija kaže o Božjem karakteru, s obzirom da „tama pogrešnih zamisli o Bogu obavija ovaj svet. Ljudi više ne poznaju pravi Božji karakter. Oni su ga pogrešno shvatili i pogrešno protumačili. Upravo u to vreme treba da se objavi božanska poruka, poruka koja prosvetljuje svojim uticajem, poruka koja ima spasonosnu moć. Istinu o Božjem karakteru treba objaviti. Tamu ovoga sveta treba da razagna svetlost Njegove slave, svetlost Njegove dobrote, milosti i istine... Poslednja poruka milosti koju treba objaviti svetu je otkrivenje Njegovog karaktera ljubavi.“ – Elen G. Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 415 (original).

Boga je po svemu sudeći nemoguće opisati na odgovarajući način, i jedino što možemo da uradimo jeste da ukazemo na ono što Biblija govori o Njemu. Premda nikad nećemo znati, naročito ne sada, sve što se može znati o Božjem čudesnom karakteru, hajde da se molimo za to da se što više budemo saznavali o Njemu, i naše razumevanje i ljubav prema Njemu produbljuju, da bismo, napokon, poželeti da Mu se približimo u toj meri da Njegovu ljubav i Njegov karakter možemo da odražavamo drugima.

*Proučite pouku za ovu sedmicu da biste se pripremili za subotu, 11. april.

JASNIJA SLIKA BOGA

Biblija pruža najverniju, najjasniju i najdosledniju sliku Boga. Cela Biblija nastoji da povuče u stranu veo između našeg vidljivog sveta i onog nevidljivog, da nam pokaže odakle potičemo i kuda idemo, i da nam konačno otkrije ko je i kakav je Onaj koji svim upravlja.

Od Postanja do Otkrivenja, čitamo o jedinom pravom Bogu, koji nam se otkriva preko Biblije i Isusa Hrista, utelovljenog Boga. Možemo da čitamo o Božjoj svemoći (Jov 1,12), o Njegovom sveznanju, Njegovoj sveznajućoj prirodi (Isaija 46,9,10), o Njegovoj pravdi (Isaija 30,18), o Njegovoj milosti (5. Mojsijeva 7,9), o Njegovoj dobroti i strpljenju prema nama (Rimljanima 2,4), o Njegovoj mudrosti (1. Korinćanima 2,7), o Njegovoj blagodati (2. Korinćanima 12,9), o Njegovom praštanju (Matej 6,14), o Njegovoj volji za naš život (Jeremija 29,11), o Njegovoj moći da porazi smrt (Jovan 11,25), o Njegovoj carskoj ulozi (Psalmi 47,8), o Njegovoj večnoj prirodi (5. Mojsijeva 33,27), i mnogim drugim osobinama koje nam pružaju obilje razloga da Ga volimo i budemo u neprekidnoj vezi sa Njim. Što više budemo saznavali o Bogu i tome kakav je On, više ćemo Ga voleti i želeti da imamo blizak i trajan odnos sa Njim.

Lucifer je bio taj koji je prvi posumnjao u Božji karakter. Njegove sumnje o tome ko je Bog na kraju su dovele do najveće bitke u istoriji našeg univerzuma. Od tada „sotona stalno nastoji da ljudski um zaokupi nečim što će ga sprečiti da stekne znanje o Bogu.“ – Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, sv. 5, str. 740. Sotoni je svejedno kakvu sliku o Bogu mi imamo (panteizam, ateizam, deizam, itd.), sve dok to nije ispravna slika.

Pročitajte tekst 1. Mojsijeva 3,1-5. Koji je cilj Lucifer imao kad je razgovarao sa Evom? Koje je laži o Božjem karakteru izgovorio?

Sve u svemu, sotonina poruka Evi bila je sledeća: *Bog nešto krije od tebe. On ne želi ono što je najbolje za tebe. Ne možeš Mu verovati.* Elen Vajt to proširuje i kaže: „Od samog početka velike borbe sotona je želeo pogrešno da predstavi Božji karakter i izazove pobunu protiv Njegovog zakona.“ – *Stvaranje, patrijarsi i proroci*, str. (original).

Na koji način je Božji karakter pogrešno predstavljen u našem svetu? Što je još važnije, kako možda i vi, ponekad, pogrešno predstavljate Njegov karakter drugima?

BOG JE SVET

Svetost nije reč koju ljudi često koriste u svom svakodnevnom govoru, možda zato što ima tako malo toga svetog oko nas. Subota je sveti dan u vremenu, a i Bog je, naravno, svet. Ali našem svakodnevnom životu nedostaje svetost.

Ako proučite osobine koje se najčešće povezuju s Božjim karakterom, otkrićete da je svetost u središtu toga ko je Bog. Ali šta to znači?

Kako sledeći stihovi opisuju Boga: 3. Mojsijeva 20,26; 1. Samuilova 2,2; Isaija 57,15 i Jezekilj 38,23?

Kada Biblija opisuje Boga kao oličenje svetosti, to znači da u Njemu nema nikakvog zla, da je On potpuno slobodan i odvojen od zla i greha. Bog je 100 posto dobar od početka do kraja. U tom smislu, Božja svetost je temelj svih ostalih Njegovih osobina.

Na primer, Božja ljubav je čista, sveta ljubav – ljubav potpuno oslobođena svake sebičnosti i egoističnih motiva. Njegovo sveznanje je sveto, što znači da je oslobođeno zlih motiva. Da li biste verovali sveznajućem Bogu koji nije svet? Ili biste Ga se, s pravom, plašili.

Božja svemoć je sveta svemoć. Zamislite Boga koji je svemoćan ali ne i svet. On bi mogao da bude moćan, zli tiranin. Samo Božja svetost nam dopušta i omogućava da Ga zaista volimo, jer je On u potpunosti dobar. Zbog toga je svetost možda najvažnija osobina koju treba razumeti u vezi sa Božjim karakterom. Međutim, to je možda i jedna od Njegovih najpogrešnije shvaćenih osobina.

Setite se biblijskih ličnosti poput Mojsija, Isaije, Jezekilja, Danila i Jovana, koji su stupili u Božje prisustvo. Kakva je bila njihova prva reakcija? Izuvali su svoju obuću, zaklanjali lice, ili padali kao mrtvi. Kao ljudska bića, mi smo grešni i toliko nesveti da ne možemo podneti da stojimo u Božjem prisustvu. Nijedan čovek, ma ko on bio, koji pogleda u Božje lice, ne može da preživi. Kada je Elen G. Vajt ulazila u viziju, često je uzvikovala: „Svet... svet... svet“, jer je ta jedna reč, po svemu sudeći, najbolje opisivala ono što je videla. A naravno, četiri živa bića nemaju mira dan i noć dok ne izgovore: „Svet, svet, svet Gospod Bog svedržitelj, koji bješe, i koji jest, i koji će doći!“ (Otkrivenje 4,8).

Zaista, Bog je čista svetost, i kada Mu pristupamo, moramo Ga videti kao takvog. Kako vas to saznanje nadahnjuje? U kom smislu vas ono izaziva da se zamislite nad sopstvenim karakterom?

BOG JE LJUBAV

Ljubav je verovatno reč koju hrišćani najčešće koriste da bi opisali Božji karakter. To je možda tako zbog izjave o Božjem identitetu u stihu 1. Jovanova 4,8, koja glasi: „Bog je ljubav.“ Jovan nije rekao: „Bog je pun ljubavi“, već jednostavno: „Bog je ljubav.“ Ljubav je Njegov karakter, sama suština onoga ko On jeste.

Međutim, za mnoge ljude, slika koju imaju o Bogu, izranja iz njihove ljudske definicije ljubavi, koja je uvek iskrivljena i nesavršena. Za razliku od toga, naša definicija treba da bude oblikovana prema onome kako se Bog predstavlja i šta On otkriva o sebi u svojoj nadahnutoj Reči.

Šta nam tekst 1. Jovanova 4,7-19 objašnjava u vezi s ljubavlju?

Božja ljubav je savršena, dragovoljna i duboko relaciona (podrazumeva uzajamnost i razmenu), kao što otkriva ponovljeni poziv da „stojimo“ u Njemu u Prvoj Jovanovoj poslanici, jer „poznasmo i verovalismo ljubav koju Bog ima k nama. Bog je ljubav, i koji stoji u ljubavi, u Bogu stoji i Bog u njemu stoji“ (1. Jovanova 4,16). Bog je ljubav i stvorio nas je po svom obličju (1. Mojsijeva 1,27) da volimo i da čeznemo za ljubavlju. Na jevrejskom jeziku, glavna reč za ljubav je *hesed*. Ona opisuje Božju zavetnu ljubav prema čoveku, koja obuhvata osobine kao što su vernost, zaštitničko ponašanje, postojanost i nežnost.

Drevni jezici poput jevrejskog i grčkog koriste mnoga imena za Boga, imena čije značenje baca svetlost na različite aspekte Božjeg prelepog karaktera. Da navedemo samo dva primera:

- Adonaj: Gospod svih, koji vlada zauvek na osnovu zaveta (1. Mojsijeva 15,2; Sudije 6,15; Malahija 1,6; Psalmi 97,5).
- Jahve Jire: Gospod će se postarati (1. Mojsijeva 22,13.14).

Na kraju krajeva, najveći izraz Božje ljubavi ogleda se u tome što je ovoj zemlji darovao svog Sina (Jovan 3,16) koji je umro za grešnike (Rimljanima 5,8). Bog je to mogao i da nam uskrati, ali zbog svoje velikodušne, radikalne, vrhunski brižne ljubavi prema čoveku, On je poslao Isusa na zemlju, da bismo mi mogli samostalno da odlučimo kako da uzvratimo na takvu ljubav, koja se otkriva u Njegovoj zameničkoj smrti za nas. Isus nije samo premostio odvojenost koju je greh izazvao između nas i Boga (Isaija 59,1-2), već je i živeo zato da bi nam pokazao Božji savršeni karakter ljubavi (Jovan 14,9; Jevrejima 1,3) i da bi sve ljude privukao sebi (Jovan 12,32).

Mnoga od Božjih imena uspevaju da dočaraju Njegovu svetost i ljubav u njihovoj suštini. Pročitajte tekst 1. Korinćanima 13,4-8, i na svakom mestu zamenite reč „ljubav“ rečju „Bog“. Kako to proširuje vaše razumevanje Božjeg karaktera? Ako biste stavili svoje ime tamo gde piše „ljubav“, koliko biste ste se dobro u to uklopili?

BOG U DELIMA STVARANJA

Prve reči Biblije verovatno znate napamet: „U početku Bog...“ Na jevrejskom jeziku, reč za Boga ovde je Elohim. Premda ta reč može da se koristi i u vezi sa „lažnim bogovima“, kada se odnosi na jedinog pravog Boga, ona opisuje svemoćnog Stvoritelja koji se dovodi u vezu sa svim delima stvaranja – transcendentnog Boga koji prevazilazi našu moć poimanja i koji svim upravlja. On je tako silan da kada govori, nešto nastaje od samog Njegovog glasa.

Međutim, u sledećem poglavlju, 1. Mojsijeva 2, pojavljuje se drugo ime za Boga – Jahve. To ime se povezuje sa Elohimom (Jahve Elohim), sa istim svemoćnim Bogom, s tim što je ime Jahve ličnije ime jedinog istinitog Boga, koje se često koristi kako bi se naglasilo da je Bog zapravo Bog zaveta, i da se nalazi u odnosu ljubavi sa ljudima koje je stvorio.

Uporedite opise Boga u stihovima 1. Mojsijeva 1,1 i 1. Mojsijeva 2,7. Šta primećujete?

Ovde, na osnovu stiha 1. Mojsijeva 2,7, možemo da zamislimo Boga kako kleči da bi od zemlje, sopstvenim rukama, oblikovao prvo ljudsko biće. „A stvori Gospod Bog čovjeka od praha zemaljskoga, i dunu mu u nos duh životni; i posta čovjek duša živa.“ To je Bog koji prilazi blizu – dovoljno blizu da u Adamove nozdrve udahne dah života. To ime, Jahve, pruža bliskiju sliku Boga, ali Mojsije u prva dva poglavlja Biblije koristi oba imena da bi nam dočarao te dve Božje osobine.

Kako zapanjujuće! Tu vidimo Božju transcendentnost u odnosu na nas, kao Elohima, i Njegovu imanentnost, Njegovu bliskost nama, kao Jahvea. Kako je dobro za nas da razmišljamo o oba ta aspekta Božjeg karaktera – o Njegovoj sveukupnoj kontroli nad svim i o tome koliko nam je On blizak. Kao što je Pavle rekao Atinjanima na Marsovom brežuljku: „(On) nije daleko ni od jednoga nas; jer kroz njega živimo, i mičemo se, i jesmo“ (Dela 17,27.28).

Da bismo rasli u odnosu sa Bogom, važno je da nastavimo da tragamo za jasnom, uravnoteženom slikom o Njemu, koja se zasniva na onome što nam Biblija kaže o Božjem karakteru. Zato je važno čitati sve delove Biblije, umesto da se usredsredimo samo na jedan deo. Jer, zaista, što više budemo saznavali o Božjem karakteru, to ćemo Ga više voleti.

Pročitajte kako Elijaj opisuje neke od Božjih osobina u stihovima Jov 36,24-33 i Jov 37. Zatim pročitajte Božju izjavu o sopstvenoj svemoći u tekstovima Jov 38 i Jov 39. Šta nam ti odlomci otkrivaju o Bogu?

EMANUILO – S NAMA BOG

Ako biste želeli nekom nehrišćaninu da ukažete na opis Božjeg karaktera u Bibliji, gde biste ga potražili?

Najbolji odgovor, naravno, bio bi Isus. Biblija kaže da Isus nije samo odraz Boga, već i Božje otkrivenje. Ima mnogo biblijskih tekstova koji to objašnjavaju, ali onaj koji to čini najjednostavnije je stih Jovan 14,9. Tu Isus kaže: „Koji vidje mene, vidje oca.“ Dakle, da bismo saznali nešto više o tome kakav je Bog, trebalo bi da posmatramo Isusa – Njegove reči, Njegove postupke, Njegovo ponašanje i Njegovu veliku ljubav prema čovečanstvu, koja se pokazala kroz Njegovu smrt i vaskrsenje.

Očeva ljubav i brižnost najjasnije su izražene preko Njegovog Sina, Isusa. Lepota Biblije sastoji se u tome što nam je Bog u njoj dao dragocen pogled na Isusov život iz četiri perspektive, da bismo imali punu sliku o tome ko je On. U Evanđelju po Mateju (napisanom od Jevrejina za Jevreje), vidimo Isusa kao dugoočekivanog Mesiju koji je ispunio data obećanja. U Evanđelju po Marku, vidimo Isusa koji vodi aktivan život službe i žrtve. Uvek je mislio na druge i uvek je bio poslušan volji svog Oca. U Evanđelju po Luki, možemo da čitamo o tome kako se Isus osećao u svojoj savršenoj ljudskoj prirodi i svom saosećanju, a imamo i onaj izveštaj na početku koji nas uverava da je to što čitamo istinito (Luka 1,3,4). U Evanđelju po Jovanu, vidimo utelovljenog Božjeg Sina i pozvani smo da verujemo da je Isus zaista Onaj za koga se izdaje, kako bi duhovni život u nama mogao da se probudi. Premda se sva četiri Evanđelja bave istom temom, „ona ne predstavljaju stvari na isti način. Svaki pisac ima sopstveno iskustvo, i ta raznolikost proširuje i produbljuje znanje koje je izneto da bi se zadovoljile potrebe svakog uma.“ – *Ellen G. White manuscript* 105, 1900. Koje Evanđelje ste u poslednje vreme pročitali?

U stihu Matej 1,23 Isusu se daje naročito ime. Zašto je to tako značajno za razumevanje Božjeg karaktera? Pročitajte stih Matej 28,20 obraćajući posebnu pažnju na njegov poslednji deo. Uporedite ta dva stiha. Šta primećujete?

Samo smo zagrebali površinu te ogromne teme – Božjeg karaktera. Bog je uzvišeniji i fascinantniji nego što možemo i da zamislimo, i mi ćemo učiti o Njemu kroz svu večnost.

Bog zaslužuje da Ga hvalimo zbog toga ko On jeste, šta je učinio i šta čini u našem životu. Odvojte sada malo vremena da biste uputili molitvu hvale Bogu zbog toga ko On jeste. Budite konkretni i precizni u vezi s tim šta vam Biblija govori o Bogu. (Na primer: „Hvala Ti, Bože, zato što si _____, kao što mi kažeš u _____.“)

ZA DALJE PROUČAVANJE

Bog poziva svoj narod da predstavlja Njegov karakter ali, da bismo to učinili, moramo Ga najpre sami poznavati. Najbolji način da Ga jasno sagledamo, uprkos našim grešnim ljudskim očima koje suviše često pogrešno shvataju Njegove svete i savršene puteve, jeste istraživanje Njegove Reči, Biblije.

„Sva očinska ljubav koja se kanalima ljudskih srca prenosila s generacije na generaciju, svi izlivi nežnosti koji su ikada potekli iz ljudske duše, predstavljaju samo potocić spram okeana u poređenju sa beskrajnom, neiscrpnom ljubavlju Božjom, koja se jezikom ne može iskazati, niti perom opisati. Možete razmišljati o njoj svakog dana svog života, možete marljivo pretraživati Sveto pismo da biste je razumeli, možete zapregnuti sve Bogom dane sile i sposobnosti u nastojanju da razumete ljubav i samilost nebeskog Oca, pa ipak pred vama ostaje beskonačnost. Možete proučavati tu ljubav vekovima, a ipak nikada nećete u potpunosti razumeti dužinu i širinu, dubinu i visinu ljubavi Božje, koja se ogleda u tome što je svog Sina dao da umre za ovaj svet. Ni sama večnost ne može u potpunosti da je otkrije. A ipak, kada proučavamo Bibliju i razmišljamo o Hristovom životu i planu iskupljenja, te velike teme sve više se otkrivaju našem razumevanju.“ – Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, sv. 5, str. 740.

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Kada razmotrite Božje osobine koje ste proučavali u toku ove sedmice, koja je od njih najviše uticala na vaše razumevanje Boga?
2. Koje biste još Božje osobine mogli da proučavate kako biste produbili i osnažili svoj odnos sa Bogom?
3. Sa nekim članom porodice ili prijateljem pročitajte ili odslušajte prvo poglavlje knjige Put Hristu, i razgovarajte o njemu. O kojim vas je novim uvidima, u vezi sa Božjim karakterom i Isusom, to poglavlje navelo da razmišljate?
4. Mnogi ljudi imaju iskrivljenu sliku o Bogu, koju je Isus došao da obnovi. Šta možete učiniti da biste pružili jasnu, ispravnu sliku Božjeg karaktera onima u vašoj sferi uticaja?
5. Razmotrite ponovo ono što ste naučili iz odseka za ponedeljak. Premda smo očigledno grešni i nismo sveti, Biblija takođe iznosi neke jasne tvrdnje o Božjem narodu koji živi svetim životom. Pročitajte sledeće stihove: 1. Petrova 1,13-16; Rimljanima 6,22 i Jevrejima 12,14. Bog je svet i poziva nas da budemo sveti. Ali šta zapravo znači živeti svetim životom?

Sažetak: Od početka stvaranja, Bog je želeo da bude u bliskom odnosu s nama. Mada je naše razumevanje Njegovog karaktera meta sotonskih napada, Bog nam se najjasnije otkriva preko svoje Reči i preko svog Sina, Isusa. Na kraju krajeva, imati jasnu, lepu sliku o Bogu neophodno je ako želimo da produbimo svoj odnos sa Njim.

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: 1. Jovanova 2,15-17; Luka 18,9-14; 1. Jovanova 1,9; Jevrejima 11,24-26; Luka 22,24-27; Filibljanima 2,3-8.

Tekst za pamćenje: „Jer svaki koji se podiže, ponižiće se; a koji se ponižuje, podignuće se“ (Luka 14,11).

Svi poznajemo ljude sa velikim egom, one koji misle da *nikad* ne greše. Ili možda znate nekoga ko želi sve da kontroliše, ko nikada nije otvoren za poučavanje niti za konstruktivnu kritiku. Ili nekoga koji kao da je stalno s nekim u sukobu ili je majstor da ponižava druge. Kada je reč o tome, odmah nam na um dolaze drugi, ali pravo pitanje glasi: *Šta je sa svakim od nas?* Upiranjem prsta u druge, i poricanjem sopstvene gordosti, samo obmanjujemo sebe.

Svi se borimo sa gordošću. Svi imamo trenutke kada poželimo da izgledamo, da se ponašamo, da govorimo bolje, ili da ostavimo bolji utisak od onih oko nas, jer smo uvereni da smo bolji od njih, makar u nečemu. Neko je jednom rekao da preterani ponos proizlazi iz želje da pokažemo kako naš život nešto vredi. Međutim, trebalo bi već da znamo da naš život ima vrednost, jer nas je stvorio Bog i mi smo oni za koje je Hristos umro.

Ove sedmice, istražićemo uticaj koji ponos može da ima na naš odnos sa Bogom i sa drugima, i razmotrićemo čemu nas Biblija uči o poniznosti pred drugima i, naravno, pred Bogom.

*Proučite pouku za ovu sedmicu da biste se pripremili za subotu, 18. april.

OSEĆAJ PONOSA

Ponos. Kada pomislite na tu reč, možda vam odmah padne na um neki oholi političar, neka bogata i slavna osoba, ili, čak – petao. Ponositost je osećaj da ste važniji ili bolji od drugih ljudi. A zapravo, ponos je osećanje – i to takvo na koje se ne možemo osloniti, niti bi trebalo.

Ponos se najpre začeo u Luciferu, heruvimu zaklanjaču, koji je službovao u neposrednoj blizini Bogu. Ne znamo kada i na koji način su se te sebične misli uvukle u njegovo srce, ali znamo da su te misli u svemiru pokrenule ono što nazivamo velikom borbom. Vidimo da je sotona suprotnost Bogu. (Uporedite stihove Isaija 14,12-14 i Filibljanima 2,5-11.) Kao ishod toga, naš svet se bori sa posledicama greha još otkad je on posejao sumnju u Adamov i Evin um, a zatim ih uveo u iskušenje da vole sebe i uzdaju se u sebe više nego u Boga.

Pročitajte tekst 1. Jovanova 2,15-17. Kojim nas trima glavnim istinama taj odlomak uči kada je reč o ponosu i ljubavi prema svetu?

Može li ponos da bude pozitivan? Možda ne u kontekstu u kom ga poznajemo, mada bismo mogli da koristimo tu reč i u pozitivnom smislu, kada govorimo o nečijim dostignućima ili kad izražavamo duboko poštovanje zbog nečega što je neko učinio („Tako sam ponosan/ponosna na tebe!“). Važno je razumeti da težnja za vrhunskim rezultatima, priznanje i vrednovanje darova i sposobnosti koje vam je Bog dao, ne znači nužno da ste gordi i ponositi. Prema Svetom pismu, postoji ispravna vrsta ljubavi prema sebi (setite se Isusove zapovesti u stihu Marko 12,31, gde On kaže da treba voleti druge kao sebe same), ali to je uvek *nesebična* ljubav. Ljudi takođe nisu na neprikladan način ponosni kada je Bog prisutan u njihovom životu i kad imaju svrsishodno usmerenje (videti 1. Timotiju 3,1). Ljudi su ponositi kada ne daju Bogu slavu za ono što čini u njihovom životu.

Vodimo računa o tome da nikad ne smetnemo s uma činjenicu da naša imovina, naše sposobnosti i dostignuća ne određuju našu vrednost. Naša vrednost bi, umesto toga, uvek trebalo da potiče od Boga, jer sve što imamo, čak i ono što nas dovodi u iskušenje da budemo ponosni, ionako potiče od Njega. To ne smemo nikad da zaboravimo.

Zapitajte se: *Koliko sam zaista ponosan/ponosna? Kako bi moj lični ponos mogao da utiče na moj odnos sa Bogom i drugima?*

UPOZNAJ SEBE

Dvojica ljudi dolaze u crkvu da se mole. Jedan je cenjeni starešina koji staje napred, pre početka službe, ispred ostalih vernika da bi svi mogli da ga vide. Moli se glasno, zahvaljujući Bogu na svojoj navodnoj dobroti. Drugi, čovek sa margine društva, stoji sasvim pozadi. Oči su mu zamagljene od suza zbog težine greha na njegovim plećima. U zadnjem delu crkve, on pada na kolena i u očajanju šapuće: „Molim Te, Gospode, budi milostiv meni grešniku!“

Pročitajte tekst Luka 18,9-14. Šta mislite o toj dvojici ljudi? Šta je Isus mislio o njima? Koja se važna lekcija tu nalazi za sve nas?

Nama je vrlo lako da veličamo sebe. Ponekad nam postaje sasvim prirodno da stavljamo drugima do znanja šta smo sve postigli i koliko smo dobri. Ali ništa od toga, samo po sebi, nema nikakvog uticaja na naš ugled u očima neba. Sve je, zapravo, suprotno onome što zamišljamo, jer „svaki koji se sam podiže ponižiće se; a koji se sam ponižuje podigneće se“ (Luka 18,14). Isus nas takođe savetuje da zauzmemo poslednje mesto i pustimo domaćina da nas pozove napred ako to hoće (Luka 14,8-10). To carstvo postavljeno naglavačke, o kom Isus poučava, suprotno je onome što mi očekujemo. „Hristos može spasti samo onoga ko je svestan da je grešnik.“ – Elen G. Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 158 (original).

Kada shvatimo pre svega svoje pravo grešno stanje i svoju očajničku potrebu za Hristom, možemo Mu prići, znajući pouzdano da „ako priznajemo grijehе svoje, vjieran je i pravedan da nam oprostí grijehе naše, i očisti nas od svake nepravde“ (1. Jovanova 1,9).

Što smo bliži Hristu, to više uviđamo svoju grešnost i nedostojnost. „Istinsko znanje o sopstvenoj ličnosti moguće je steći samo na jedan jedini način. Moramo posmatrati Hrista. Nepoznavanje Hrista navodi ljude da visoko uzdižu svoju pravednost.“ – *Pouke velikog Učitelja*, str. 159 (original).

Dakle, šta Bog misli o ponositima? Stih 1. Petrova 5,5 kaže nam da se „Bog ponositima suproti, a poniženima daje blagodat.“ Ne može biti jasnije.

Kada ste poslednji put doživeli Božju blagodat u svom životu? (U suštini, trebalo bi da doživljavamo tu blagodat svakog dana.) I mi bi takođe trebalo da pokazujemo blagodat prema drugima. Provedite neko vreme u molitvi upravo sada, tražeći od Boga da nas ponizi pod svoju moćnu ruku, da bi On jedini mogao da nas uzvisi kad za to dođe vreme.

MOJSIJE, PONIZNI SLUGA

Veličanstvene dvorane egipatske palate razmetale su se svojom raskoš, milinom i udobnošću. „I nauči se Mojsije svoj premudrosti Misirskoj, i bješe silan u riječima i u djelima“ (Dela 7,22). Život moći, bogatstva i popularnosti stajao mu je raspolaganju, a ipak, Mojsije je izabrao nešto sasvim drugačije. „Kao istoričar, pesnik, filozof, vojskovođa, zakonodavac, on nema premca. A ipak, iako je svet bio pod njegovim nogama, imao je moralne snage da odbije laskave ponude da stekne bogatstvo, veličinu i slavu i volje stradati s narodom Božjim, nego li imati zemaljsku sladost greha.“ – Elen G. Vajt, *Stvaranje, patrijarsi i proroci*, str. 246 (original).

Šta nam tekst Jevrejima 11,24-26 govori o tome zašto je Mojsije izabrao drugačiji put i ponizio sebe?

Mojsijeva kasnija poniznost potpuno je nesvakidašnja, ako uzmemo u obzir koliko je moćan čovek bio i odakle je poticao. Pa ipak, zbog jednog impulsivnog grešnog čina (2. Mojsijeva 2,12), izgubio je samopouzdanje i osećaj sigurnosti. Okružen planinama kao zidovima učionice, zgaženog ponosa, tokom 40 godina, Mojsije je od Boga učio ono što je trebalo da zna kako bi poveo narod iz ropstva u Obećanu zemlju. Moć i bogatstvo tog drugog života koji je mogao da vodi u Egiptu, gubio je značaj za Mojsija dok je razmišljao o večnosti. Bog ga je na veoma poseban način pozvao i Mojsije se odazvao.

Ono što je možda najznačajnije u svetlu te teme nalazimo u stihu 4. Mojsijeva 12,3 gde nam se kaže: „Mojsije bješe čovjek vrlo krotak mimo sve ljude na zemlji.“ Mojsije, jedan od najvećih patrijaraha Biblije, poznat je upravo po svojoj poniznosti, svojoj krotosti. Zamislite koliko bi drugačije izgledali njegov život i njegovo vođstvo da se ponos umešao u bilo koji od velikih događaja u njegovom životu – susret kod gorućeg grma, zla u Egiptu, prelazak preko Crvenog mora, padanje mane sa neba, neposredan razgovor sa Bogom, primanje Deset zapovesti i slušanje Božjih reči nakon što je udario stenu.

Osvrnite se na sopstveni život. Ako bi neko trebalo da vas opiše, da li bi izrazi „ponizan“ ili „krotak“ bili uvršteni u listu prideva? Zašto bi, ili zašto ne bi? Činjenica je da mi sami po sebi ne možemo biti ponizni. Greh je deo našeg života, i zato nam je Isus toliko potreban. Odslušajte ili pročitajte reči himne „Radije bih imao Isusa“ („I'd Rather Have Jesus“) i sagledajte ih u svetlu Mojsijevog i vašeg života.

NAJVEĆA UVREDA

Zamislite da ste Isusov učenik. Putujete s Njim, obedujete s Njim, spavate blizu Njega i učite od Njega dok On preobražava bezbrojne živote, uključujući i vaš. Mnogi ljudi Ga traže, dozivaju, i vi uvidate koliko je posebno to što vas je izabrao da budete jedan od dvanaestorice onih koji su Mu najbliži. A onda počinjete da se pitate: Ko je zaista najveći od svih učenika?

U tekstu Luka 22,24-27, pročitajte Isusov odgovor na temu šta je prava veličina, podstaknut raspravom između Njegovih učenika. Koja izjava obuhvata srž Isusove poruke u tim stihovima?

Moglo bi se pomisliti da je, posle sveg tog vremena provedenog u bliskoj vezi sa Isusom, takva debata poslednje što bi moglo da im padne na pamet. Ali nije bilo tako.

Umesto da budu zadovoljni svojim pozivom, u srcu tih ljudi javio se ponos, i to u tolikoj meri da je svaki mislio za sebe da je bolji od drugih. Lako je dopustiti da takve misli zagospodare našim umom. Ali rečeno nam je da „za Boga ništa nije tako uvredljivo, ništa tako opasno po ljudsku dušu, kao oholost i samozadovoljstvo. Od svih grehova, taj je najbeznačajniji, najteže se leči.“ – *Pouke velikog Učitelja*, str. 154 (original).

Za nas je to nešto veoma ozbiljno. Naš ponos, naša oholost, vređa Boga više od bilo čega drugog, a to je karakterna crta koju je teško prevazići, jer je često ne vidimo onakvom kakva zaista jeste. U svom stanju samodovoljnosti, mi radije ne procenjujemo sebe, jer ponos svakako vlada. Međutim, neophodno je da se zaustavimo, da postavimo sebi dijagnozu i da tražimo od Boga da nam otvori oči za naše pravo stanje, jer ponos može biti faktor broj jedan koji nas sprečava da već danas imamo blizak odnos sa Bogom.

Ako uvidate da jedino Bog može da ukloni gordost i sebičnost iz vaše duše, zastanite i izgovorite sledeću molitvu upravo sada: „Gospode, uzmi moje srce, jer ja Ti ga ne mogu dati. Ono je Tvoje vlasništvo. Sačuvaj ga od pokvarenosti, jer ga ne mogu sačuvati za Tebe. Spasi me uprkos meni samome, mojoj slaboj, nehrisćanskoj staroj prirodi. Oblikuj me, promeni me, podigni me u čistu i svetu nebesku atmosferu tako da Tvoja bogata ljubav može poteći kroz moju dušu.“ – *Pouke velikog Učitelja*, str. 159 (original).

GLEDAJTE U NJEGA

Ponovo pročitajte stih Luka 22,27. Koja se ključna pouka za sve Hristove sledbenike tu nalazi?

U oštroj suprotnosti sa željom učenika da budu nadmoćniji, i njihovom verovanju da su bolji od ostalih, vidimo Isusa – vrhunski primer poniznosti. Isusa koji je rekao: „Ja sam među vama kao sluga“ (Luka 22,27). Isusa, koji je svakodnevno pružao pomoć onima oko sebe kojima je bila potrebna, jer je bio pun saosećanja i gledao je na to mnoštvo kao na ovce bez pastira. Znao je koliko je potreban ljudima, potrebniiji od bilo čega drugog u životu, mada je malo njih bilo svesno te jednostavne istine. Isusa, koji se odrekao neba da bi umro za ljudski rod, u nadi da će oni razumeti Njegov čin blagodati i odgovoriti na Njegov poziv da budu u vezi sa Njim.

Pročitajte tekst Filibljanima 2,3-8. Kako bi, prema tim rečima, trebalo da živimo u svetlosti Krsta?

Isus je učinio *sve*. On je podneo *sve*. Kada zastanemo dovoljno dugo da bismo Ga zaista i jasno videli, ne možemo a da ne vidimo i svoju nečistotu, svoju prljavštinu i svoju očajničku potrebu za Njim u svom životu danas.

Kada posmatramo Njega, *sve drugo* (a posebno mi sami i naša sopstvena uobražena veličina) postaje potpuno beznačajno. Ko je Isus, šta je učinio, i koliko On voli svoja stvorenja dolazi u prvi plan. Naše „ja“ će sigurno nestati dok budemo posmatrali Njega.

Isus. Kakvo lepo, moćno ime! On je oličenje poniznosti. Kada otvorenog srca učimo o Njemu, kada shvatimo šta je On učinio za nas, i kada dopustimo Njegovim rečima života da obuzmu naš um, tada uvidamo koliko smo zaista oholi i jadni. Ako su se čak i Njegovi učenici, koji su živeli s Njim i učili od Njega, borili sa ohološću, ne možemo zavaravati sebe da smo mi išta drugačiji. Na kraju krajeva, možemo rasti u svom odnosu sa Isusom samo kada smo ponizni.

Provedite malo više vremena s Njim upravo sada. Uzmite svoju Bibliju, olovku i svoj dnevnik ili list papira, i nađite neko mirno mesto – možda čak i negde napolju. Pozovite Boga da omekša vaše srce i da mu progovorite. Prepišite tekst Psalmi 138, reč po reč. Dok pišete, koje vam reči posebno padaju u oči?

ZA DALJE PROUČAVANJE

„Što bliže pridemo Hristu, što jasnije sagledamo neporočnost Njegovog karaktera, to ćemo jasnije prepoznati nemerljivu grešnost greha i manje želeti da uzdizemo sebe. Oni koje nebo priznaje kao svete svakako su poslednji koji će isticati svoju dobrotu.“ – *Pouke velikog Učitelja*, str. 160 (original).

„Pre časti ide poniznost. Da popuni visoko mesto pred ljudima, Nebo bira radnika koji, kao Jovan Krstitelj, zauzima nisko mesto pred Bogom. Učenik koji najviše nalikuje detetu najuspešniji je u radu za Boga. Nebeska bića mogu da saraduju sa onim koji ne želi da uzvisi sebe, već da spasava duše...

Kada se ljudi uzvise smatrajući da su neophodni za uspeh Božjeg velikog plana, Gospod će učiniti da ostanu po strani...

Isusovim učenicima nije bilo dovoljno da samo budu poučeni o prirodi Njegovog carstva. Bila im je potrebna promena srca koja bi ih dovela u sklad sa njegovim načelima... Jednostavnost, zaboravljanje na sebe i dečija ljubav ispunjena poverenjem – osobine su koje Nebo ceni. To su odlike prave veličine...

Iskrena, skrušena duša dragocena je u Božjim očima. On stavlja svoj pečat na ljude ne prema njihovom bogatstvu, ne prema njihovoj umnoj veličini, već prema njihovom jedinstvu sa Hristom.“ – Elen G. Vajt, *Čeznja vekova*, str. 436, 437 (original).

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Koje nam dodatne uvide u vezi sa gordošću i poniznošću pružaju sledeći stihovi: Matej 23,12; Psalmi 25,9; Psalmi 149,4 i Jakov 4,6.10?
2. Razmislite iskreno: Kada ste poslednji put „isticali svoju dobrotu“? Kako je to uticalo na vaš odnos sa Bogom ili na one pred kojima ste je isticali?
3. Šta bi trebalo da promenite u svom životu da biste se ponizili pred Bogom, i učvrstili svoj hod sa Njim?

Sažetak: Ponos može biti jedna od najvećih prepreka za rasteenje u odnosu sa Bogom. Ako se osećamo samodovoljno i ne uviđamo svoju potrebu za tim odnosom, jednostavno nećemo težiti da ga ostvarimo. Nasuprot tome, Isus je bio najponizniji Čovek na zemlji i najsavršeniji primer koji nam pokazuje kako možemo imati blizak odnos sa Bogom.

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Plač Jeremijin 3,22,23; 2. Timotiju 3,15-17; Jovan 17,17; Efescima 1,13; Psalmi 119,11; 1. Korinćanima 2,14.

Tekst za pamćenje: „Jer je živa riječ Božija, i jaka, i oštrija od svakoga mača oštra s obje strane, i prolazi tja do rastavljanja i duše i duha, i zglavaka i mozga, i sudi mislima i pomislama srdačnijem“ (Jevrejima 4,12).

Biblija. Nema sumnje da posedujete jedan primerak ili možda više njih.

Tokom istorije, ta dragocena knjiga bila je umnožavana u tajnosti, krijumčarena i zabranjivana. To je najviše objavljivana knjiga na svetu, na bilo kom jeziku, a takođe i jedna od najstarijih. Neki su dali svoj život da bi Biblija mogla da bude sačuvana.

Koje mesto Biblija zauzima u vašem životu? Da li je čitate ili se nalazi pored vašeg kreveta ili na polici za knjige i skuplja prašinu? Da li ste prezauzeti da biste našli vremena da zaista proučavate Božju Reč, ili ste preumorni da biste otvorili njene stranice?

Božja Reč je živa i moćna, i Bog vas poziva da joj dopustite da progovori vašem srcu, da vas ohrabri, da vam uputi izazov, da vas promeni, i pruži vam uputstvo i nadu.

Biblija nije samo neka akademska knjiga ili zbirka starih priča. Ona je prelep, temeljan izveštaj o tome kako Tvorac svemira nastoji da nas približi sebi. Ako imate želju da rastete u svom odnosu sa Bogom, najbolje što možete da učinite jeste da se posvetite tome da svakodnevno provodite kvalitetno vreme sa Njim, čitajući Njegovu nadahnutu Reč i potčinjavajući svoju volju onome čemu ona uči.

*Proučite pouku za ovu sedmicu da biste se pripremili za subotu, 25. april.

NAJMOĆNIJE ORUŽJE

Pre nego što istražimo zašto je Biblija toliko vredna i kako da dublje kopamo u svom ličnom proučavanju njenih spisa, moramo nešto razumeti – jedan od najznačajnijih napada koje sotona može da izvrši na vas jeste da vas zaustavi u tome da provodite vreme sa Bogom u Njegovoj Reči. Držanje ljudi podalje od Biblije zbog posla, bezvoljnosti, umora ili sumnje njegova je strategija broj jedan. On zna da provođenje vremena sa Bogom u Njegovoj Reči preporuča naš život i hrani našu dušu, tako da bi, naravno, učinio sve da to spreči!

Rečeno nam je: „Sotona se služi svim sredstvima da spreči ljude da steknu poznavanje Biblije, jer njene jasne izjave otkrivaju njegove prevare.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 593 (original). Sotona zna da ga Božja moćna Reč čini slabim i nemoćnim. On zna da su molitva i proučavanje Biblije najmoćnija oružja koja čovečanstvo može da upotrebi protiv njega (Efescima 6,17.18; Jevrejima 4,12), tako da čini sve što može kako bi sprečio ljude da čitaju i da se mole. On zna da su Božje reči moćne i da one nisu samo dovele ovaj svet u postojanje (Psalmi 33,6), već da mogu da podižu mrtve (Jovan 11,41-44) i daju snagu za pobedu (Matej 4,1-11).

Udaljavajući Božji narod od Biblije, sotona utiče ne samo na naš odnos sa Bogom, već i na naše odnose sa drugima. Naši brakovi postaju napeti, vičemo na svoju decu, i nemamo strpljenja prema prijateljima i saradnicima. Život deluje previše užurbano. Opterećeni smo i pod pritiskom, i ne vidimo izlaz iz toga. I začudo, često ne zastajemo dovoljno dugo da bismo shvatili šta se dešava. Možda mislimo da smo blizu Bogu, ali u stvarnosti, kada dani i sedmice prolaze a da čak i ne otvorimo Božju Reč, svakim danom postajemo sve slabiji.

Čak i kada mi imamo promenljiv i veoma nedosledan odnos sa Bogom, On je čudesno dosledan, kao što čitamo u stihu Plač Jeremijin 3,22.23. Koje se osobine ističu u tim stihovima i kakve su one u poređenju s našom ljudskom prirodom?

Pre svog pada, dok je bio heruvim zaklanjač (Jezekilj 28,14-17), Lucifer je slušao Božje reči i poznao je njihovu neverovatnu moć. A sada mrzi tu istinu, tako da je jasno zašto naš um otupi i naše srce otvrdne kada odlučimo da ne slušamo Božje reči i da ih ne unosimo u svoj svakodnevni život.

Koliko ste neodlučni ili nedosledni u svom verskom životu? Šta vam vaš odgovor na to pitanje kaže o mogućoj potrebi za uvođenjem nekih promena?

SVETO PISMO KAO AUTORITET

Autoritet Biblije i njena uloga jasno su naznačeni unutar njenih stranica. Pročitajte i prepisite stihove 2. Timotiju 3,15-17. Zapazite šta vam ti stihovi govore o ulozi Biblije.

Kada je reč o ličnom proučavanju Biblije, moramo biti oprezni i ne očekivati da se Biblija uvek slaže s nekim našim ciljem ili uglom posmatranja, koji nije uvek isti kao Božji. Na primer, ne bi trebalo da koristimo metod „zažmuri i pokaži prstom na tekst“, jer to nije način na koji Bog želi da komunicira s nama preko svoje Reči. Bog nije marioneta koja samo čeka da posluži našim potrebama i našoj volji. Njegovi putevi i Njegove misli mnogo su uzvišeniji od naših (Isaija 55,9), i zato nikad ne treba da pokušavamo da kontrolišemo reči koje nam On upućuje. Niti bi trebalo da biramo samo one delove Biblije koji nam odgovaraju. Bibliju bi trebalo posmatrati kao celinu, umesto da čitamo jednostavne, poznate odlomke i da izostavljamo one koji nam deluju protivrečno i izazovno. Ako zaista želimo da Bog govori u našem životu, Bibliju moramo uzeti kao celinu i koristiti zdrave metode dok se bavimo pažljivim proučavanjem, verujući da će nam Bog otkriti šta treba da čujemo onda kad treba da čujemo.

Takođe, sam Isus nam kaže: „Ljubi Gospoda Boga svojega svijem srcem svojijem, i svom dušom svojom, i svom misli svojom“ (Matej 22,37). Drugim rečima, Bog ne želi da mi zanemarimo svoj um. On zapravo želi da ispuni naš um svojim znanjem i razumevanjem ogromnog dometa, koje se otkriva, delimično, i kroz Njegovu Reč. Možemo čitati mnoge biblijske narative u kojima Bog razgovara sa pojedincima kao što su Enoh, Avram, Mojsije i Jov, osim mnogih razgovora koje je Isus vodio s ljudima. Bog ne zaobilazi ljudski razum, već nas poziva da ga potčinimo Njegovoj Reči i mudrosti dok „gradimo“ svoje spasenje.

Ljudski razum, međutim, i dalje je *ljudski* – podložan greškama i obmanama. On *nikada* nije nepogrešiv. Dešava se da ljudski razum odgurne Boga u stranu kako bi pokušao sam sve da reši, čime se postavlja kao ravnopravan Bogu, ili čak iznad Njega, kada je reč o razmišljanju. Ljudi mogu da pristupe Svetom pismu u arogantnom i kritičkom duhu, misleći da su sve to već čuli i da u tome nema ničeg novog. I upravo tada, kad se osećamo važnim, samouverenim, samodovoljnim, kao da nam ništa nije potrebno, mi zanemarujemo svoj odnos sa Bogom i oslanjamo se na vlastito ograničeno znanje i pogrešno rasuđivanje.

BIBLIJSKA ISTINA

Među nekim liberalnim teozozima iz 1960-ih godina postojao je trend da se Bog isključi iz oblasti teologije. Godine 2017, tema broja časopisa Tajm nosila je naslov „Da li je istina mrtva?“ To je zanimljivo zato što taj trend ilustruje položaj u kom se naše društvo danas nalazi. Sama ideja o „istini“ urušava se u toj meri da niko više ne zna šta je istina. Prema popularnoj kulturi, ne postoji merilo, nema temelja koji ostaje trajan i na koji se možemo osloniti da će izdržati probu vremena. Suprotno tome, Isus je kazao: „Ja sam... istina“ (Jovan 14,6). Njegova Reč svedoči o Njemu kao najčistijoj istini.

Polako pročitajte sledeća tri stiha, a zatim ih pročitajte i po drugi put. Šta zapažate u vezi s tim porukama?

Jovan 17,17 _____

Priče 30,5.6 _____

Psalmi 12,6 _____

Biblija tvrdi da se osnovna istina, sam Isus Hristos, ne menja (Jevrejima 13,8). U isto vreme, dok čitamo Božju Reč, naše razumevanje Boga i Njegove istine može da raste. „Postoje rudnici istine koje iskreni tragač tek treba da otkrije.“ – Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, sv. 5, str. 704. Govoreći o „istini“, Elen G. Vajt je uvek mislila na istinu kakvu nam je Bog dao preko svoje Reči. Možemo tragati za dodatnim svetlom u Bibliji, jer ona nikad ne protivreči prethodnim istinama, već se nadograđuje na njih.

Pročitajte sledeće stihove: 1. Solunjanima 2,13; Psalmi 33,4.5 i Efescima 1,13. Koja poruka se tu nalazi?

_____

_____

Na kraju krajeva, Biblija i samo Biblija mora biti osnovni izvor onoga što shvatamo kao istinu. Svi ostali izvori moraju se proveriti i ispitati pomoću Božje Reči. Čak i ono što smatramo „razumom“ treba da se ispita pomoću Božje Reči.

Neki ljudi tvrde da ne postoji istina. Zašto je ta tvrdnja sama po sebi protivrečna? To jest, zašto tvrdnja da istina ne postoji predstavlja pokušaj utvrđivanja istine, čime samu sebe opovrgava?

BIBLIJSKE TVRDNJE

Šta bi moglo da se promeni u vašem domu ako biste se okrenuli Bibliji kada se suočite s nekom velikom odlukom, sa problemom u odnosima ili s nekim izazovom? Šta bi moglo da se promeni na vašem radnom mestu ili u crkvi ako bi reči Biblije zaista postale sočiva kroz koja bi ljudi gledali na svet, i po kojima bi odlučili da žive?

Biblijski pisci su znali koliko su njene reči zaista vredne. Nijedna druga knjiga ne može da progovori vama lično kao što mogu te reči. Te reči mogu da ostanu na stranicama vaše Biblije, ali kako da ih zadržite u svom srcu?

Koji savet nam David daje u stihu Psalmi 119,11, i kako da ga sledimo? (Videti takođe Jevrejima 4,12.)

Jedna od tvrdnji koju Biblija iznosi o sebi samoj može se naći u stihu Jevrejima 4,12. Dvosekli mač je moćan i oštar, ali za ljudsku dušu Biblija može da učini ono što ljudsko oruđe ne može. Biblija sebe opisuje kao živu. Možda ste se pitali kako je to moguće, s obzirom da je napisana hiljadama godina ranije, ali Isus je kazao: „Riječi koje vam ja rekoh duh su i život su“ (Jovan 6,63). Ako vam je srce slomljeno ili vam se život raspada, Bog može da izgovori svoje reči nad vašim životom i da promeni to što se dešava. Stari zavet takođe opisuje Božje reči kao vrlo aktivne i ni u kom slučaju stagnirajuće ili pasivne (videti: Isaija 55,11). Razmišljajući o uticaju Božjih reči na njegov život, David je napisao: „U nevolji mojoj tješi me što me riječ tvoja oživljava“ (Psalmi 119,50).

Možda ste iskusili tešku glad u nekom trenutku svog života, ili ste možda postili i bili na dijeti. Zar hrana nema odličan ukus nakon što dobro ogladnite? A u duhovnom smislu, Biblija je hrana za našu dušu.

Ako vam je duša prazna i gladna, otvorite živu Reč. Pročitajte sledeće stihove: Jeremija 15,16; 1. Petrova 2,2 i Matej 4,4. Božje reči su prijatnog ukusa za um i srce, i kad ih čitamo, one nas ispunjavaju i hrane kao što je obećano.

Reči u našoj Bibliji potiču od samog Boga. Bog ih je poslao posebno za nas i za svaku drugu osobu koja Ga traži. Ako ih čitamo uz molitvu i otvorenog srca, one neće biti protraćene.

O kojim borbama koje trenutno vodite u svom životu Biblija govori? Zašto ne smete dozvoliti svom „ja“ da vas spreči da sledite to što vam ona govori?

STANJE SRCA

Naša sposobnost da primimo pouke iz Božje Reči (Jov 22,22) umnogome zavisi od toga kakvo je stanje našeg srca dok je čitamo. Kako stih 1. Korinćanima 2,14 to objašnjava?

Imati duhovnu pronicljivost znači imati duhovni uvid i razumevanje. Logično je, dakle, da će osoba otvorenog uma u duhovnom smislu, izvoditi potpuno drugačije zaključke pri čitanju Biblije od osobe koja je zatvorila svoj um za duhovnost. Neko ko misli da je sadržaj Biblije „ludost“, neće tražiti istinu na njenim stranicama.

Prema tome, i naš stav prema Bibliji i način na koji pristupamo njenom čitanju veoma su važni kada je reč o rastenju u odnosu sa Bogom. Kako Pavle to objašnjava u stihu 1. Solunjanima 2,13?

Božja Reč postaje delotvorna u nama kada verujemo. Kada otvorite svoju Bibliju i verujete da Bog ima nešto da vam saopšti kroz reči na njenim stranicama, On će vam zaista progovoriti i delovati u vašem životu. Ali mnogo toga zavisi od vaše vere i vaših očekivanja. Dobra vest je da, kad vam je vera mala, Bog može da joj pomogne da poraste (Marko 9,24), čak i ako je sićušna poput gorušičinog semena (Luka 17,6).

Jedna od velikih svrha Biblije jeste da u vašem životu govori istinu o stanju vašeg odnosa sa Bogom i o tome kako da ga ojačate. Ako je vaše srce otvoreno za Svetog Duha, ako pristupate Reči sa poniznošću, uvek ćete bivati promenjeni, premda se to možda neće odmah primećivati iz dana u dan, jer su takva promena i takav rast često postepeni. Ali ako se držimo svoje bezvoljnosti i svog greha i nismo spremni da se menjamo, čitanje Biblije neće nam biti od velike koristi. Sveti Duh nas podstiče da se približimo Isusu Hristu. Da li želimo da zakoračimo bliže Njemu? Ako želimo, onda postajemo „umudreni na spasenje“ (2. Timotiju 3,15), i videćemo stvari kakve nismo mogli ni da zamislimo.

U kakvom su stanju moje srce i um dok pristupam Bibliji? Da li namećem sopstvena mišljenja Bibliji, s ciljem da pokušam da ih opravdam, ili dolazim otvorenog uma i srca, spremajući se sa detinjom verom da saznam šta Bog želi da mi kaže danas? Zašto je odgovor na to pitanje toliko bitan?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Ako razmotrite reči koje ste izgovorili u protekla 24 časa, kako biste ih ocenili? Da li su bile pune ljubavi, ljubazne, radosne, uzdižuće, ili zlovoljne, umorne, zabrinute, ljutite, ogovaračke i zlonamerne? Biblija kaže: „Usta govore od suviška srca“ (Matej 12,34). Kada imamo smeće u srcu, ono izlazi na videlo u vidu naših reči.

Svi smo iskusili šta znači biti ozlojeđen, umoran ili pod stresom, a to stanje uma utiče na ono što izlazi iz naših usta (često su to reči zbog kojih se kasnije kajemo). Nasuprot tome, kada nam srce puca od ljubavi prema nekome, ona se izliva putem naših reči.

Na isti način, Božja Reč govori o Njegovom srcu i Njegovim namerama prema nama. Neverovatna je i sama pomisao da baš te reči, direktno iz Božjeg srca, dolaze u naš posed preko Biblije. Zaista je prelepo posmatrati kakvu moć su Božje reči imale tokom istorije.

„Jedno je pristupati Bibliji kao knjizi punoj dobrih saveta, koje treba slušati onoliko koliko su u skladu s duhom vremena i s našim položajem u svetu; sasvim je drugo smatrati je onim što ona zaista jeste – rečju živoga Boga, rečju koja je naš život, rečju koja treba da oblikuje naše aktivnosti, naše reči, i naše misli. Držati Božju reč iole manjom od toga, znači odbaciti je. Zato što je na ovakav način odbacuju i oni koji kažu da veruju u nju, osnovni je uzrok sumnje i neverstva među mladima.“ – Elen G. Vajt, *Vaspitanje*, str. 260 (original).

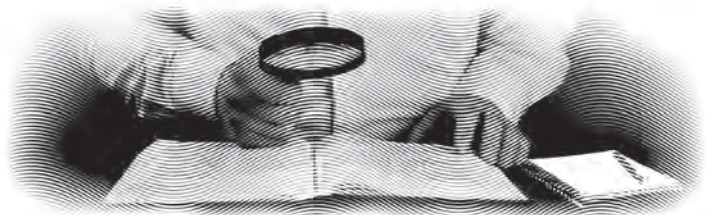
PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Koliko logičnih i racionalnih razloga nalazite za svoju veru? Verovatno mnogo više nego što ste pretpostavljali.
2. Kako možete biti sigurni da proučavanje Biblije i molitva predstavljaju temelj vašeg odnosa sa Bogom? Kako možete biti u vezi sa Bogom bez molitve i proučavanja Biblije?
3. Ako bi neko želeo da produbi svoj odnos sa Bogom, šta biste mu savetovali – odakle da počne sa čitanjem?
4. Kako možete živeti od svake reči koja izlazi iz Gospodnjih usta? (5. Mojsijeva 8,3). Kako bi to zaista izgledalo u vašem životu?
5. Šta vam sledeći tekstovi govore o Božjim rečima? Jevrejima 11,3; Psalmi 33,6; Matej 11,4,5; 1. Solunjanima 4,16; Efescima 6,17; Jakov 1,21.

Sažetak: Biblija je živa i moćna, a njeno čitanje je ključno za jačanje našeg odnosa sa Bogom. Ne samo da nas uči o Božjem divnom karakteru i Njegovom sadejstvu sa ljudima tokom zemaljske istorije – Biblija takođe progovara svakome od nas kada joj ponizno pristupimo.

KAKO PROUČAVATI BIBLIJU

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Jovan 15,1-8; Marko 1,35; 1. Dnevnika 16,11; Psalmi 119,105; Isaija 50,4; Isaija 55,1-13.

Tekst za pamćenje: „Tako će biti riječ moja kad izide iz mojih usta: neće se vratiti k meni prazna, nego će učiniti što mi je drago, i srećno će svršiti na što je pošljem“ (Isaija 55,11).

Setite se kada ste dobili svoju prvu Bibliju.

Možda ste bili dete, i dobili ste je od nekog rođaka hrišćanina. Ili ste je možda kupili sami kao odrasla osoba. Koliko god dugo da je imate (a možda imate i više od jednog primerka), razmislite o vrednosti koju pridajete toj Knjizi. Da li je ona jedna od najdražih, najvrednijih stvari koje posedujete, ili olako prelazite preko toga što vam Božja Reč stoji na dohvat ruke? Da li vam je teško da budete dosledni u čitanju Biblije? Da li ste se ikad zapitali: *Odakle da počnem? Kako da čitam tu Knjigu da bih se približio/približila Bogu?*

Martin Luter je rekao: „Evo već nekoliko godina unazad svake godine dvaput pročitam celu Bibliju. Da je Biblija veliko, moćno drvo i da su sve njene reči sitne grančice, opipavao bih svaku granu, željan da saznam šta se tu nalazi i šta ona ima da ponudi.“

Bilo da je vaše iskustvo svakodnevnog proučavanja Biblije živo i snažno, ili da vaša Biblija uglavnom stoji neotvorena na polici, činjenica je da svi možemo napredovati u svom proučavanju Biblije sa Bogom. Ove sedmice istražićemo kako da na praktične načine poboljšamo svoje proučavanje Božje Reči.

*Proučite pouku za ovu sedmicu da biste se pripremili za subotu, 2. maj.

VREME

Da li ste ikad podesili alarm tako da se probudite malo ranije nego obično da biste čitali Bibliju? Da li vam se ikad dešava da se s mukom izvučete iz kreveta, a onda pogledate na sat i pomislite: Imam petnaest minuta pre nego što započnem svoje dnevne obaveze. Bolje da požurim! Da li vam se ikad dešava da se samo površno, kratko pomolite ili prelistate neko poglavlje iz Biblije, samo da biste umirili savest pre nego što se žurno prihvatite dnevnih aktivnosti, ali vam srce ostaje nezadovoljeno?

„Žurno čitanje Svetog pisma donosi malo koristi. Čovek može da pročitati celu Bibliju, a da ipak ne sagleda njenu lepotu i ne shvati njeno duboko i skriveno značenje.“ – Elen G. Vajt, *Put Hristu*, str. 90 (original).

Premda čitanje Biblije zaista donosi blagoslove, može se desiti da je preletimo prebrzo i mnogo toga propustimo – kao da pijemo vodu iz hidranta (žurno i u velikoj količini – prim. prev.). Bog nam je dao svoju nadahnutu, dragocenu Reč da bismo saznali što više toga o Njemu (a usput i o sebi samima). Kada odvojimo vreme da sagledamo neopisivi, prelepi Božji karakter i načine na koje je On stupao u odnose i delovao zajedno s ljudima tokom istorije, možemo samo još više da Ga volimo. Zapis o tom Njegovom delovanju nalazi se upravo tu, u našim rukama – ali moramo naći vremena, i odvojiti vreme da bismo upoznavali Boga čitajući Njegovu Reč (Dela 17,11). Razmotrite sledeće predloge:

Tražite od Boga da u vaše srce usadi žudnju za Njim. Pozovite se na obećanja zapisana u stihovima Jeremija 29,13 i Psalmi 37,4. Pozovite Ga da vas probudi ranije nego obično, ili da oslobodi neko vreme u vašem danu koje biste posvetili Njemu.

Predajte svoje vreme Bogu. Da, zauzeti ste, i ima tako mnogo toga što treba hitno uraditi. Ali vreme provedeno sa Bogom od neprocenjive je vrednosti. Pođite na neko tiho mesto nasamo i pročitajte stih Psalmi 46,10. Čitajte reči himne „Hristu dajem sve“ ili je otpevajte Bogu. Razmislite o onim oblastima svog života koje Mu još uvek niste predali i ponudite ih Bogu.

Provodite vreme sa Bogom čak i kad vam nije do toga. Baš kao što je potrebno da donesete svesnu odluku i napravite plan delovanja da biste bili zdravi (vežbanje, zdrava ishrana), tako je potrebno i da svesno odlučite da imate blizak odnos sa Bogom. Imajte na umu da je potreban najmanje 21 dan da bi se uspostavila nova navika i da ni u čemu ne možemo uspeti bez pomoći Svetog Duha.

Ponovo pročitajte tekst Jovan 15,1-8. Šta nam Isus kaže u vezi sa ostajanjem, prebivanjem u Njemu, i zašto je to tako presudno za našu veru?

MESTO

Isus je naš savršeni primer u svemu, a ništa nije drugačije ni kad je reč o ličnoj pobožnosti i posvećenju. Šta nam stih Marko 1,35 govori o Isusovom vremenu sa Bogom?

Premda je to samo jedan stih, iz Isusovog primera možemo dosta toga naučiti. Mnogo pre nego što bi sunce izašlo, On je odlazio (udaljivši se iz gužve i vreve svakodnevnog života) kako bi našao neko tiho, usamljeno mesto, gde bi mogao da bude sa svojim Ocem. Možete li da zamislite taj prizor – Isus, sedeći pored Galilejskog mora ili na padini brda, moli se i razgovara sa svojim Ocem dok je svet oko Njega utonuo u san? Iako taj stih zapravo opisuje Isusovu posvećenost molitvi, jasno vidimo da je to za Njega bio prioritet. Nema sumnje da je to vreme bilo ono što Mu je davalo snagu da se suoči sa svim što je trpeo. A ako je Isusu bilo potrebno da tako započne svaki dan, koliko je to tek potrebnije nama?

Bog nam kaže: „Tražite lice moje“, i nada se da će naš odgovor biti: „Tražim lice tvoje, Gospode!“ (Psalmi 27,8).

Šta nam stih 1. Dnevnika 16,11 govori o tome kako bi trebalo da tražimo Njegovo lice?

Imate li mesto na koje možete otići svakog jutra da biste bili sa Bogom? Možda možete naći stolicu pored prozora, tiho mesto napolju, ili čak kuhinjski sto, gde možete doći svakodnevno da biste sedeli kraj Isusovih nogu i učili iz Božje Reči. Sedeti kraj Isusovih nogu znači naći se na najboljem mestu na kom možete biti (Luka 10,39-42). Sticanje svakodnevne navike da odete na određeno mesto da biste proveli neko vreme sa Bogom, povećava verovatnoću da ćete se tu vraćati svakog dana. Nemojte se obeshrabriti ako propustite neki dan tu i tamo, jer se nepredviđene okolnosti dešavaju, i možda nećete moći uvek da provedete to vreme sa Bogom. Ali trudite se da ne dopustite da prođe više dana, sedmica ili meseci, a da ne provedete posebno vreme sa Bogom. Imajte na umu da je trajni odnos sa Bogom svakodnevni izbor, koji možete napraviti uvek iznova, i to već danas, ako tako odlučite.

Koliko ste vremena tokom protekle sedmice proveli u molitvi i čitanju Biblije? Šta vam vaš odgovor govori o promenama koje možda morate da izvršite kad je reč o vašim prioritetima?

DUBOKO PROUČAVANJE BIBLIJE

Iako ne morate biti naučnik da biste proučavali Bibliju, kako je ipak možete duboko proučavati?

Molite se: Nemoguće je preglasiti važnost molitve kao početka i završetka (i povremenih zastajanja tokom) vašeg vremena za proučavanje Biblije. Elen G. Vajt nam kaže da, kada pristupimo čitanju Biblije, mi nismo sami. Pozivanjem Svetog Duha da bude naš vodič, otklanjamo sve moguće smetnje i neprijatelj beži od nas. „Bibliju nikad ne treba proučavati bez molitve. Samo Sveti Duh može učiniti da osetimo važnost onoga što se lako razume, i da se izborimo sa istinama koje su teške za razumevanje.“ – *Velika borba*, str. 599. 600 (original).

Čitajte i zapisujte: Moglo bi se reći da se glavna razlika između pukog čitanja i ozbiljnog proučavanja Biblije svodi na jedan ključni postupak – pisanje. Pisanje nam pomaže da usporimo tok svojih misli, da razmišljamo o Božjoj Reči, i da je prelazimo tempom koji omogućava zapažanje, tumačenje i primenu. Ono takođe pomaže da se naše ideje, u početku raštrkane, same od sebe dovedu u red – polazeći od naše glave do našeg pera, a zatim, ulazeći u naše srce u vidu poruke za taj dan. Takođe, veća je verovatnoća da ćemo se sećati nečega što smo zapisali (Psalmi 119,15.16). Ako niste u mogućnosti da pišete, pokušajte da je čitate naglas (ili da slušate dok se čita), i nakon toga izrazite svoje misli u vidu molitve Bogu.

Delite: Kažite nekome šta ste saznali. To će učvrstiti ta saznanja u vašem umu i ohrabriće nekog drugog.

Za početak, odaberite neku kratku biblijsku knjigu (kao što je Knjiga o Joni, Evanđelje po Marku, Poslanica Filibljanima ili 1. Jovanova poslanica), i polako je pročitajte. Evo jednostavnog pristupa koji možete primeniti na jedan stih (metod stih po stih), na jedan odlomak, ili na čitavo poglavlje:

1. Molite se da Sveti Duh upravlja vašim umom i smekša vaše srce dok budete čitali.
2. Odaberite neki biblijski stih ili odlomak.
3. Zapišite u svoj dnevnik neki odlomak ili delove odlomka koji vam posebno upadaju u oči dok čitate.
4. Uz molitvu, ponovo pročitajte taj odlomak i podvucite ključne ideje.
5. Zapišite šta vam te podvučene ideje govore.
6. Molite se u vezi s tim idejama i načinom na koji one utiču na vaš odnos sa Bogom.
7. Razmislite s kim biste to danas mogli da podelite.

„Kad god bude rastao u blagodati, Božji narod će neprestano sticati jasnije razumevanje Njegove Reči. Zapažaće novu svetlost i lepotu u njenim svetim istinama. To je važno tokom istorije crkve u svako doba, i tako će se nastaviti do kraja. – Ellen G. White, *Counsels to Writers and Editors*, str. 38, 39.

Na koje načine se pokazuje da poruka iz navedenog citata važi i za vas? Videti takođe stih Psalmi 119,105.

DVOSTRUKI BLAGOSLOV

Ima mnogo načina na koje možemo proučavati Bibliju, kao što je metod stih po stih (koji smo već pomenuli), proučavanje pojedinačnog poglavlja, proučavanje određene teme, studija reči, ili studija pojedinačne knjige. Možemo proučavati uz pomoć konkordansa i biblijskog rečnika, ili čitati Bibliju uporedo sa knjigama iz serije Velika borba radi dodatnih uvida. Možemo izaći napolje, u šetnju u prirodi i slušati audio Bibliju, ili se naći sa prijateljem ili malom grupom radi zajedničkog proučavanja.

Na isti način na koji svoja prijateljstva održavamo u životu, kroz raznovrsnost i nova iskustva, trebalo bi i svoje svakodnevne sastanke sa Bogom da održavamo svežim i dinamičnim, tako što ćemo koristiti različite metode dok proučavamo Bibliju. Uvek ima još toga da se nauči!

Nesto što će vam pomoći da vaše vreme za proučavanje Biblije bude i ostane dinamično jeste deljenje sa drugima onoga što ste otkrili. Kada se trudimo da objasnimo to što smo naučili, proces rezimiranja i sintetizovanja sređuje i utvrđuje naše misli. To nam pomaže da sačuvamo stečeno znanje. Dvostruki blagoslov ogleda se u tome što kada delimo i razgovaramo sa drugima, taj duhovni razgovor često podstiče i jača obe strane. Kada poučavamo druge ili delimo s njima to što smo naučili, često i sami dolazimo do najdubljih spoznaja.

Shvatićemo takođe da to što svakodnevno proučavamo nije samo Božja poruka za nas već i za druge ljude.

Pročitajte stih Isaija 50,4. Šta nam taj stih govori o tome kako izgleda biti u odnosu sa Bogom i kako to utiče na naše odnose sa drugima?

Naše lično vreme za proučavanje Biblije ne samo što označuje nas, već nas osposobljava da ohrabrimo i druge s kojima ćemo se možda sresti tog dana. To postaje dvostruki blagoslov.

Naš duhovni život je maraton. Zamolite Gospoda da vam pomogne da nastavite da trčite postojano, pogleda prikovanog za cilj (Filibljanima 3,14). Nemojte se obeshrabriti ako ste se neko vreme malo opustili, već unesite u svoj život svaku neophodnu promenu kako bi vaš odnos sa Bogom, a posebno vaše vreme za proučavanje Biblije ostali dinamični. Jer zaista, večni život se sastoji u tome što već danas možemo da poznajemo Boga (Jovan 17,3). Naša posvećenost tome da prebivamo u Njemu i Njegovoj reči menja naš život.

Pročitajte stih za pamćenje za ovu sedmicu i razmislite o njegovom značenju. Šta proučavate u ovom trenutku? S kim bi to mogli da podelite?

TAKO JE SLATKO!

Setite se svog omiljenog slatkiša. Da li je on dobar za vaše zdravlje? Možda koristite med kao zaslađivač, ili čak Manuka med zbog njegovih navodnih zdravstvenih koristi. Ako ste ikada probali saće, onda znate kako je slatka ta mekana tekstura kada se topi na vašem jeziku.

U stihovima Psalmi 119,103.104, Biblija opisuje sebe kao saće – što je metafora za užitak: „Kako su slatke jeziku mojemu riječi tvoje, slađe od meda ustima mojima! Od zapovijesti tvojih postadoh razuman.“

Šta znači to: „Od zapovijesti tvojih postadoh razuman“ (Psalmi 119,104)? Zašto je ta zamisao važna da bismo razumeli šta proučavanje Biblije čini za nas?

Da, Božje reči su zaista slatke našoj duši i ne mogu se uporediti ni sa čim drugim što nam se nudi. Za razliku od mnogih slatkiša, slatkoća Božje Reči deluje isceljujuće na našu dušu i menja naš život i karakter. Ako ste se udaljili od Boga, možete pasti na kolena, otvoriti Njegovu Reč i piti živu vodu koja jedina može da zadovolji žed.

U tekstu Isaija 55,1-13, prorok proširuje pomenutu poruku. Provedite neko vreme čitajući to poglavlje upravo sada, a onda odgovorite na sledeća pitanja:

- Šta Gospod daje onima koji Mu prilaze da bi „jeli“ od Njegove Reči?
- Kakav poziv vam On tu upućuje?
- Na šta vas On podstiče?
- Šta vam On obećava?

Božja živa i moćna Reč prodire direktno u naše srce, um i dušu, izavajajući nas da rastemo u Hristu. Međutim, ona to može da učini za nas samo u onoj meri u kojoj ulažemo vreme i napor (da, to zahteva napor) da se udubimo u Reč sa stavom pokornosti, poniznosti i spremnosti da sledimo njena učenja.

Na koje konkretne načine možete da „tražite Gospoda, dok se može naći“ (Isaija 55,6)?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Svrha proučavanje Biblije je poznavanje Boga i rasteenje u odnosu sa Njim, jer je to večni život – biti sa Onim koga volimo (Jovan 5,39; Jovan 17,3).

Deo svakog odnosa je uzajamno zalaganje. U stihu Otkrivenje 3,20 čitamo da Isus nastoji da ima takav odnos sa nama, ali i mi moramo biti svetsni da, kao stvorena bića, uvek možemo saznati nešto više o svom Tvorcu. Trebalo bi stalno da pretražujemo Bibliju kao rudar koji kopa u potrazi za skupocenim draguljima. Uvek ima još toga da se napabirči, koliko god puta da smo čitali određene priče ili biblijske odlomke. „Kakav god da je čovekov intelektualni napredak, neka ne pomisli ni na trenutak da nema potrebe za temeljnim i stalnim pretraživanjem Svetog pisma u potrazi za većom svetlošću. Kao narod, pojedinačno smo pozvani da budemo izučavaoci proročanstava.“ – Ellen G. White, *Counsels to Writers and Editors*, str. 41.

Takođe, ne bi trebalo da pokušavamo da uklopimo Bibliju u naše ljudske stavove i razmišljanja. „Kako ćemo istraživati Sveto pismo? Hoćemo li postavljati stubove svoje doktrine jedan za drugim, a onda nastojati da uskladimo celo Sveto pismo sa svojim ustaljenim mišljenjima? Ili ćemo sopstvene ideje i stavove izneti pred Sveto pismo i svoje teorije meriti sa svih strana prema istini koju ono iznosi? Mnogi koji čitaju Bibliju, pa čak i podučavaju druge, ne razumeju njene dragocene istine... Mnogi pridaju rečima Svetog pisma značenje koje odgovara njihovim ličnim mišljenjima.“ – Ellen G. White, *Counsels to Writers and Editors*, str. 36.

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. S kakvim stavom obično pristupate Bibliji? Postoji li nešto što treba promeniti? Zašto je stav poniznosti i predanja Reči tako presudan?
2. Postoje li neka ustaljena mišljenja koja bi trebalo ostaviti po strani kako bi se Svetom pismu dopustilo da govori samo za sebe? Ako postoje, kako možete početi da se molite u vezi s tim odmah, sada?
3. Kako bi originalnost mogla da postane kamen spoticanja u nečijem odnosu sa Bogom? Odnosno, kako bi želja da se pronađe nešto novo i neobično mogla nekoga da navede na stranputicu, naročito ako se to čini iz sebičnih razloga?

Sažetak: Lično proučavanje Biblije nalazi se u samoj srži živog i trajnog odnosa sa Bogom. Božja Reč progovara u našem životu danas, u dvadeset prvom veku, baš kao što je to činila u prošlim vekovima. Na sličan način kao što održavamo svako drugo prijateljstvo, trebalo bi da tražimo načine da naš život vere i predanja ostane svež i dinamičan dok prebivamo u Isusu, uzdajući se u Božje obećanje da se Njegova Reč neće „vratiti k meni prazna, nego će učiniti što mi je drago, i srećno će svršiti na što je posljem“ (Isaija 55,11).

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Danilo 2,20-23; Dani-
lo 6,10.11; Dela apostolska 20,36; 1. Mojsijeva 5,22-24; 2. Moj-
sijeva 33,15-23; 2. Mojsijeva 32,31.32.

Tekst za pamćenje: „Milo mi je što Gospod usliši molitveni glas
moj; što prignu k meni uho svoje; i zato ću ga u sve dane svoje
prizivati“ (Psalmi 116,1.2).

Zamislite kako bi to izgledalo kad biste retko razgovarali sa svojim najboljim prijateljem ili supružnikom. Vaša veza bi se ubrzo raspala i nastao bi problem. U istom smislu, molitva je suštinski deo bliskog odnosa sa Bogom. To je ključna navika pobožnih ljudi, koju svako od nas treba i može da ojača. Ako se ne molimo često i redovno, pre ili kasnije, odlučaćemo od Gospoda.

U Bibliji saznajemo ponešto o životu različitih pojedinaca koji su se molili na razne načine. Možemo se osvrnuti na njihovo iskustvo i steći uvid u to kako su molitve Bogu uticale na njihov odnos sa Njim, kako su menjale život drugih ljudi, a takođe i kako i za šta bismo i sami mogli da se molimo. Istina je – naš molitveni život utiče ne samo na nas već i na druge.

Kao i kada je reč o proučavanju Biblije, tema o molitvi je ogromna i važna i suviše široka da bi se mogla sasvim pokriti za samo dve sedmice. A ove sedmice naučićemo nešto od onih pojedinaca u Bibliji koji su se predano molili i pokazali nam koliko je molitva suštinski bitna za čvrst odnos sa Bogom. Hajde da učimo iz njihovog primera.

*Proučite pouku za ovu sedmicu da biste se pripremili za subotu, 9. maj.

VERNI DANILO

Danilo je jedan od velikih heroja Biblije. A znamo kako je sve počelo (videti Danilo 1): „Danilo naumi da se ne skvrni obrokom jela careva“ (Danilo 1,8). Takođe, u vezi sa Danilom i trojicom njegovih prijatelja, saznajemo da „dade Bog svoj četvorici mladića znanje i razum u svakoj knjizi i mudrosti; a Danilu dade da razumije svaku utvaru i sne“ (Danilo 1,17). Biblija opisuje Danila kao mudrog (Danilo 1,20; Danilo 2,14.21.23.48), jer je Duh Božji bio u njemu (Danilo 4,9.18; Danilo 5,14; Danilo 6,3), i veoma omiljenog na nebu (Danilo 9,23; Danilo 10,11). To je delimičan opis čoveka koji je imao jaku, trajnu vezu sa Bogom.

U 2. poglavlju Danilove knjige, kada je car Navuhodonosor izrekao smrtnu presudu nad svim mudracima u Vavilonu, Danilo je tražio Božju milost u vezi sa tajnom njegovog sna (Danilo 2,18). A kad mu je Bog otkrio carev san, Danilo se istog časa pomolio.

Pročitajte tekst Danilo 2,20-23. Zašto se Danilo molio, i šta možemo naučiti na osnovu te molitve?

Dok su godine prolazile, a carevi se uzdizali i padali, Danilo je ostajao savetnik na dvoru. Važio je za uglednog čoveka, „jer u njemu bješe velik duh i car mišljaše da ga postavi nad svijem carstvom svojim“ (Danilo 6,3). On „bješe vjeran, i ne nalažашe se u njega pogrješke ni mane“ (Danilo 6,4). Uprkos žestokoj ljubomori i spletkarenju (Danilo 6,5-9) njegovih kolega, Danilo je ostao postojan i neustrašiv u svom molitvenom životu.

Pročitajte stihove Danilo 6,10.11. Šta nam ti stihovi govore o Danilu?

Kad se suočio s teškoćama, Danilo se molio. Iako mu je zbog toga pretila smrtna opasnost, u molitvi je ostao dosledan i uporan (tri puta dnevno, kao što je bio njegov običaj), i predvidljiv (kod otvorenog prozora tri puta dnevno dok se molio prema Jerusalimu). Njegova molitva je bila fizički čin (klečao je) i bila je usredsređena na zahvalnost i moljenje.

U svetlu jedne takve priče, koliko su jadni naši izgovori za to što se ne molimo dovoljno?

STAV U MOLITVI

Kad nešto krene naopako u našem životu, većina nas pozove nekog bliskog prijatelja da s njim popriča o tome. Kad imamo dobre vesti, mi tražimo nekog s kim ćemo ih podeliti. A isto to možemo i sa Bogom. „Molitva je otvaranje srca Bogu kao prijatelju.“ – Elen G. Vajt, *Put Hristu*, str. 93 (original).

Molitva ne samo da nas povezuje sa Bogom, već i đavolu govori čiji smo. Kada ujutru klečimo na molitvi, to je kao fizička objava silama tame da tog dana biramo Boga. I ne samo to, već i Bog šalje anđele da budu pored nas kad se molimo, da nas ograde i zaštite od neprijatelja iz sveta tame (Psalmi 91).

Fizički čin klečanja u znak pokornosti pokazuje ponizan stav. To je nekako drugačije od sedenja u stolici ili ležanja u krevetu dok se molimo, premda se možemo moliti i u tom položaju. Međutim, kada klečimo pred Bogom, naše srce se lakše predaje, jer tada i naše telo i naše reči proglašavaju da je On suveren, a da smo mi samo deca koju je On stvorio.

Pročitajte sledeće biblijske odlomke i razmislite o životu tih pojedinaца koji su klečali dok su se molili: Danilo 6,10; Luka 22,41; Dela 7,60; Dela 9,40; Dela 20,36.

Stajanje u toku molitve bilo je uobičajena praksa u biblijska vremena (2. Dnevnika 20,5.6.13; 1. Samuilova 1,26; Jov 30,20; Luka 18,11). Biblija takođe navodi primere ljudi koji su sedeli dok su se molili (2. Samuilova 7,18; 2. O carevima 4,38). Drugi su padali ničice pred Bogom, licem ka zemlji – mada se taj stav ređe povezivao sa molitvom, a češće sa potčinjenošću pred nadređenim (1. O carevima 1,47; Marko 14,35).

Koji je vaš uobičajeni stav kada se molite? Biblija ne zahteva od nas da se molimo u nekom određenom stavu ili položaju, ali držanje tela je važno, jer ono odražava naše poštovanje, naša najdublja osećanja i našu želju da se predamo Bogu. Neki ljudi nisu u stanju da kleče, tako da je, u krajnjoj liniji, stav srca ono što je najvažnije. Ako možete da klečite ali obično to ne radite, zašto ne biste probali da kleknete sledeći put kad se budete molili, i vidite kako to utiče na vreme koje provodite sa Bogom?

Biblija nas poziva da se molimo „bez prestanka“ (1. Solunjanima 5,18), što podrazumeva postojanost (Kološanima 4,2) i istrajnost (Rimljanima 12,12). Danas dok stojite, sedite, ležite ili hodate, usmerite svoje misli ka Bogu i razgovarajte s Njim kao sa Prijateljem. Počnite upravo sada.

ENOH JE HODAO I GOVORIO

Pročitajte tekst 1. Mojsijeva 5,22-24. Šta tačno znamo o Enohu?

Biblija ne govori mnogo o Enohovom životu, ali kaže da je on hodao sa Bogom 300 godina, pre nego što ga je Bog uzeo na nebo. Kako je lepo kada je nečija dosledna posvećenost Bogu ono što definiše njegov ili njen život!

Ono što znamo jeste da je Enoh morao biti „u molitvi... jednako“ (Rimljanima 12,12), istrajavajući i prilazeći sve bliže Bogu u veri kroz svoja svakodnevna iskustva. Dok je zemlja u vreme u koje je on živio postajala sve iskvarenija, Enoh je bio zauzet služenjem Bogu. Međutim, on ne bi mogao da bude uspešan u tome da nije prebivao u Njemu.

„Usred života aktivnog rada, Enoh je istrajno održavao svoju vezu sa Bogom. Što je rad bio važniji i hitniji, to su stalnije i usrdnije bile njegove molitve... Pošto bi neko vreme boravio među ljudima, trudeći se da im poukama i primerom bude od koristi, on bi se privremeno povukao u samoću da utoli glad i žeđ za božanskim znanjem koje se može steći jedino na božanskom izvoru. Družeci se tako sa Bogom, Enoh je sve potpunije odražavao božansko obličje... Čak su i bezbožnici sa strahopoštovanjem gledali pečat neba na njegovom licu.“ – Elen G. Vajt, *Stvaranje, patrijarsi i proroci*, str. 86, 87 (original).

Bog ne traži od nas da živimo kao pustinjaci ili monasi, toliko odvojeni od sveta da ne bismo mogli biti ni od kakve koristi na zemlji. Poput Enoha, i mi možemo biti preduzimljivi i svesni potreba oko sebe, ali samo ako imamo stabilnu, trajnu vezu sa Bogom, koju održavamo kroz hodanje i razgovor sa Njim, Njegov čudesni karakter može da se otkrije preko nas.

Možemo se moliti u bilo koje vreme, bilo gde. Ne postoji mesto na zemlji na kom nas Bog ne vidi ili ne čuje (Psalmi 139,7-12). On uvek čuje vapaje našeg srca, gde god se mi nalazili (pročitajte: Plač Jeremijin 3,55-57). Međutim, postoji nešto što treba reći u prilog molitve naglas umesto samo u sebi. Kada se molimo u sebi, nešto može da nam odvuče pažnju, može se desiti da ne završimo tok misli ili rečenicu, i teže nam je da ostanemo usredsređeni. Ali kada se molimo glasno, bilo da je to šapat ili naš uobičajeni ton, to je podsvesni podsetnik nama samima da je Bog stvaran, da On sluša, i da postoji nešto posebno o čemu treba da razgovaramo s Njim.

Dok se budete bavili svojim poslovima danas, gde i kako ćete prošputati molitvu Isusu?

MOJSIJE, POBOŽNI VOĐA

Premda je i Enoh očigledno bio u veoma bliskoj vezi sa Bogom, više uvida imamo u Mojsijev odnos sa Njim, i možemo čak da čitamo brojne izveštaje o njegovim razgovorima sa Bogom. Dok pratimo Mojsija duž uspona i padova na njegovom životnom putu, uvek iznova vidimo da su se najvažniji deo njegovog života i tajna njegovog uspeha kao pobožnog vođe, sastojali upravo u stalnoj komunikaciji i trajnom odnosu sa Bogom.

Pročitajte tekst 2. Mojsijeva 33,15-23. Šta možemo reći o sadržaju i načinu razgovora između Mojsija i Gospoda?

Zamislite kako bi to izgledalo razgovarati sa Bogom i tako jasno čuti Njegov glas. Pravo je čudo što Izraelci nisu i sami tražili tu vrstu prisnosti sa Bogom, umesto što su molili Mojsija da im govori u Božje ime (2. Mojsijeva 20,18-21). Bog je, međutim, pripremao Mojsija za to iskustvo, još od njihovog susreta kod gorućeg grma, na toj istoj gori. Premda čitamo i o drugim Mojsijevim ličnim molitvama, vidimo da je on skoro stalno u Božjem prisustvu, tražeći smernice i posredujući za narod koji predvodi.

U dva navrata, Mojsije posreduje za članove svoje porodice. Koje situacije su dovele do tog posredovanja, i šta bi se dogodilo da on nije istupio kako bi premostio nastali jaz?

- Aron: 2. Mojsijeva 32,1-14.31-34, 5. Mojsijeva 9,20
- Marija: 4. Mojsijeva 12,13

Ono što je posebno zadivljujuće u vezi s Mojsijevim postupanjem prema Mariji, jeste to što je on sam bio žrtva ljubomore i lošeg ophođenja s njene strane. A lako je mogao da se povuče i dopusti da Bog nad Marijom i Aronom izvrši kaznu koju su zaslužili. Međutim, umesto toga, on je požurio da oprostí svojoj sestri i posreduje za njeno isceljenje. Kakav se moćan odraz Božje praštajuće blagodati prema grešnicima vidi u tim Mojsijevim postupcima.

Pročitajte stihove Matej 5,44 i Kološanima 3,13. Kako možete naučiti da činite ono što vam se tu kaže? Zašto je važno da to činite?

MOJSIJE POSREDUJE ZA NAROD

Pročitajte stihove 2. Mojsijeva 32,31.32. Čemu nas oni uče u vezi sa Mojsijem i molitvom?

Mojsije se u više navrata smelo zauzimao kod Boga za narod. Obraćao se Bogu kada je narod bio žedan (2. Mojsijeva 15,25; 2. Mojsijeva 17,2-6), gladan (4. Mojsijeva 11,21.22) i u potpunom očajanju (4. Mojsijeva 11,11-15).

U vezi sa događajem kada su Izraelci napravili zlatno tele odmah nakon što je Bog uspostavio zavet s njima, Mojsije se priseća: „Jer se bojah gnjeva i jarosti, kojom se bješe Gospod razljutio na vas da vas istrijebi; i usliši me Gospod i tada“ (5. Mojsijeva 9,19).

U vezi s dešavanjima nakon što su se izvidnici („uhode“) vratili iz Obećane zemlje, Mojsije se priseća: „Zato padoh i ležah pred Gospodom četrdeset dana i četrdeset noći, jer bješe rekao Gospod da će vas potrti“ (5. Mojsijeva 9,25).

U vezi s trenutkom kada su pripadnici Levijevog plemena bili odvojeni od ostalih da bi služili u svetištu, Mojsije se priseća: „A ja stajah na gori kao prije, četrdeset dana i četrdeset noći; i usliši me Gospod i tada, i ne htje te Gospod zatrti“ (5. Mojsijeva 10,10). Bog je čuo Mojsijevu molbu.

Mnogo toga možemo naučiti iz Mojsijevog života kada je reč o molitvi i o tome kako se treba čvrsto držati Boga:

- Mojsije je duboko voleo Boga i imao je jasnu predstavu o Njegovom karakteru. Bog mu je opisao sebe u stihu 2. Mojsijeva 34,6: „Gospod, Gospod, Bog milostiv, žalostiv, spor na gnjev i obilan milosrđem i istinom.“
- Mojsije se pokazao kao hrabar i veran, pošto se držao Boga tokom uspona i padova na iscrpljujućem putovanju do Obećane zemlje. U bitkama kroz kakve svi prolazimo, on se uzdao u Božju silu, u Njegovu prisutnost i vođstvo u sopstvenom životu (2. Mojsijeva 33,13).
- Mojsije je podsećao Boga na Njegov zavet (2. Mojsijeva 32,13), pozivao se na Božja obećanja u korist Njegovog naroda (5. Mojsijeva 7,8), i uvek se sećao Božjeg vođstva u prošlosti (5. Mojsijeva 8,2).
- Mojsije je prihvatao Božje odgovore na svoje molitve, bez obzira da li su bili pozitivni ili negativni. Biti u bliskoj vezi sa Bogom ne podrazumeva automatski da ćemo uvek dobiti ono što želimo (5. Mojsijeva 3,23-29), ali trebalo bi istrajati da se molimo u svakom slučaju (Luka 18,1-8).

Kome su potrebne vaše posredničke molitve upravo sada? Šta vas sprečava da se upravo sada i pomolite?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Uostalom, trebalo bi da se molimo zato što volimo Boga u toj meri da jednostavno ne možemo da ne podelimo s Njim sve u svom životu – svoje radosti i životne „pobede“, svoje terete i brige, svoje zahteve i svakodnevne potrebe. „Možemo se držati tako blizu Boga da se u svakom neočekivanom iskušenju naše misli okrenu ka Njemu isto tako prirodno kao što se cvet okreće ka suncu. Iznesite svoje potrebe, svoje radosti, svoje tuge, svoje brige i strahove pred Boga. Vi Ga ne možete opteretiti, ne možete Ga zamoriti. Onaj koji broji vlasi na vašoj glavi nije ravnodušan prema potrebama svoje dece... Njegovo srce puno ljubavi ganuto je našim žalostima, pa čak i našim kazivanjem o njima. Iznesite pred Njega sve što zbunjuje vaš um. Njemu ništa nije preteško da podnese, jer On održava svetove, On upravlja svim poslovima vasiona. Ništa što se na bilo koji način tiče našeg mira, za Njega nije suviše neznatno da to ne bi zapazio. Nema nijednog poglavlja u našem iskustvu suviše mračnog da ga On ne bi mogao pročitati; nikakve nedoumice toliko teške da je On ne bi mogao razrešiti. Nikakva nesreća ne može zadesiti ni najskromnije od Njegove dece, nikakva briga ne može uznemiriti dušu, nijedna radost ne može razveseliti, nijedna iskrena molitva ne može sići sa usana, a da je naš nebeski Otac ne primeti i da se za nju odmah ne zainteresuje... Odnos između Boga i svake duše tako je poseban i celovit kao da nema nijedne druge duše na zemlji prema kojoj bi On pokazao svoje budno staranje, nijedne druge duše za koju je dao svog ljubljenog Sina.“ – Elen G. Vajt, *Put Hristu*, str. 99, 100 (original).

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Da li biste molitvu opisali kao nešto lepo ili nešto mučno? Zahvaljujući čemu imate takvu perspektivu?
2. U citatu koji smo naveli ima mnogo dubokih poruka. Koja misao u njemu nailazi na poseban odjek u vama?
3. Od tri biblijske ličnosti koje smo proučavali ove sedmice (Danila, Enoha i Mojsija), čiji vam je molitveni život najbližiji, i zašto?

Sažetak: Dok čitamo o divovima molitve iz Biblije, lako možemo pomisliti da mi sami nismo u stanju da imamo tako blizak odnos sa Bogom niti da budemo baš toliko posvećeni. Ali možemo. Poput Danila, i mi možemo biti postojani i verni, klečeći na molitvi svakog dana, uprkos protivljenju. Poput Enoha, i mi možemo odlučiti da hodamo i razgovaramo sa Bogom, obraćajući se Njemu pre nego što pristupimo poslu na koji nas je pozvao. Poput Mojsija, možemo naučiti kako da predvodimo one koji se nalaze u našoj sferi uticaja, zalažući se za svoje porodice i ljude u našoj sredini, pošto odlučimo da prebivamo pod senkom Svemogućega, našeg Vođe i Prijatelja.

MOLITVA U PRAKSI

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: 1. O carevima 19,1-18; Matej 6,5-8; Luka 11,2-4; Matej 6,5-15; Danilo 9,4-19; Rimljanima 8,26.27.

Tekst za pamćenje: „Narode! uzdaj se u njega u svako doba; izlijevajte pred njim srce svoje; Bog je naše utočište“ (Psalmi 62,8).

Kakav je vaš molitveni život? Koliko često se molite?

Koliko usrdno? S kakvim očekivanjima? Da li se molite svakodnevno ili samo u hitnim slučajevima? Da li u svojim molitvama uvek nešto tražite ili umete i da hvalite Boga?

Takođe, da li zatičete sebe kako se molite ujutru pre jela a možda i usred svog užurbanog dana? Možda ste deo neke molitvene grupe koja se redovno sastaje ili ste čak doživeli kako izgleda moliti se svih 24 sata dnevno. Da li ste iskusili Božju silu i Njegovo prisustvo tokom molitve koja menja sve u vašem životu?

Molitva je stalna veza između nas (grana loze) i Isusa (Čokota). „Ako hoćemo da rastemo i napredujemo, moramo neprestano crpeti sok i hranu iz živog Čokota, jer odvojeni od Njega nemamo snage.“ – Ellen G. White, *Early Writings*, str. 73. To je blagoslov neprestane molitve. Bog nas čuje i uvek odgovara na vreme i na svoj savršeni način – mada ne uvek onako kako očekujemo.

Obratimo ove sedmice pažnju na neke druge pojedince čije se molitve navode u Bibliji, i razmotrimo kako da na praktičan način osnažimo molitvu u svom svakodnevnom životu.

*Proučite pouku za ovu sedmicu da biste se pripremili za subotu, 16. maj.

ILIJA – MOLITVA U KRIZI

Verni Ilija živeo je u zla vremena, kada je car Ahav činio „više od svih careva Izrailjevijeh koji biše prije njega, da bi razgnjevio Gospoda Boga Izrailjeva“ (1. O carevima 16,33). Ubedljivo najdramatičniji trenuci u njegovom životu nastupili su tokom sukoba na gori Karmil (videti 1. O carevima 18). Na vrhuncu te neverovatne priče, Ahav i njegovo carstvo uverili su se sopstvenim očima u istinu da Bog uslišava molitve. Bio je to nezaboravan trenutak u istoriji Izraela i zato nam neočekivani obrt do kog dolazi u događajima koji slede deluje prilično iznenađujuće.

Pročitajte tekst 1. O carevima 19,1-18, obraćajući posebnu pažnju na Ilijine molitve i na Božji razgovor s njim. Šta se nalazi u srži malodušnosti koju Ilija tu pokazuje? U čemu se Božji odgovor ovde razlikuje od onog što se dešavalo na gori Karmil?

Iako Bog, tokom celog jednog dana, uslišava svaku Ilijinu molitvu, prorokovo emotivno, mentalno i fizičko stanje ubrzo se menja. Iako je tog dana, sa Bogom, izvojevao veliku pobjedu, u trenutku iznurenosti, Ilija dopušta da strah od smrti nadvlada njegovu veru u Boga. Ali posebno upečatljivo u vezi s tim događajem jeste to što proroku, i pored toga što se prepustio očajanju i obeshrabrenju, Bog prilazi s nežnošću i brigom, obezbedivši mu i ovaj put vodu i hranu (1. O carevima 19,5, 6) – i to u tolikoj meri da je tu proveo 40 dana i 40 noći (1. O carevima 19,8). A kad se Bog konačno javio, to je bilo na sasvim drugačiji način nego ranije.

Ponekad u našem životu, Bog nam odgovara direktno, snažno i neosporno. To jača našu veru i mi osećamo Božju blizinu u svom životu.

A ponekad se kolebamo i prepuštamo iskušenju, misleći da je suviše teško slediti Boga s nepokolebljivom verom. Tražimo Božje odgovore očekujući da nas On usliši onako kako mi mislimo, a ne shvatamo da su Njegove misli i Njegovi putevi daleko viši i mudriji od naših (Isaija 55,8.9). Baš kao što u vezi sa Božjim stvaranjem ima mnogo toga što ne razumemo, ne bi trebalo da nas iznenadi što i u vezi s Božjim putevima takođe postoji mnogo toga što ne razumemo.

Bog, naš dobri i ljubazni Otac, tačno zna šta nama treba. Kako sačuvati smirenost u dovoljnoj meri, da bismo mogli da Mu verujemo i držimo svoj pogled uperen čvrsto u Njega, kroz šta god da prolazimo? Razgovarajte s Njim o tome, odmah sada.

KADA SU MOLITVE NAIZGLED NEUSLIŠENE

Možda ste se dugo molili za nešto, čak i godinama, a čini vam se da vas Bog nije čuo. Biblija nam kaže: „Ištite, i daće vam se“ (Matej 7,7), „ako što molimo po volji njegovoj“ (1. Jovanova 5,14). Kako vi razumete ta obećanja?

Ana je primer posvećene žene koja se molila za nešto vrlo konkretno (1. Samuilova 1,10-17). U početku se činilo da Bog nije uslišio njene molitve, ali ona je istrajala, i Bog je konačno odgovorio, u svoje savršeno vreme i po svojoj volji. Ponekad čekanje produbljuje naš odnos sa Bogom, i mi učimo da Mu još više verujemo.

Stih Psalmi 62,8 glasi: „Narode! uzdaj se u njega u svako doba; izlivajte pred njim srce svoje; Bog je naše utočište.“ *Uzdanje, poverenje.* Da li verujemo da On zaista zna šta je najbolje, čak i kada ne vidimo neposredan odgovor na svoje molitve? Da li verujemo da će nas On na kraju uslišiti, u svoje savršeno vreme i na svoj način?

Ponekad naše molitve možda neće biti uslišene tako brzo kao što želimo ili na način na koji se nadamo da će biti. Kakve savete nam Biblija daje u vezi s tim?

- Tražite Božju volju, a ne svoju sopstvenu (Matej 6,10; 1. Jovanova 5,14.15).
- Razmotrite svoje pobude (Priče Solomonove 16,2; Jakov 4,3).
- Zapitajte se da li gajite neki greh (Psalmi 66,18; 1. Petrova 3,12; Priče 15,29).
- Prebivajte u Bogu i Njegovoj Reči (Jovan 15,7).
- Imajte vere kad se molite (Jevrejima 11,6; Jakov 1,6; Marko 11,24; Matej 21,22).
- Ispitajte stanje svog srca (ponizno ili oholo) (Jakov 4,6; 1. Petrova 5,6).
- Budite istrajni (1. Solunjanima 5,17.18).
- Praštajte drugima (Marko 11,25.26).
- Uostalom, Bog vidi širu sliku i zna šta je najbolje za nas (Rimljanima 8,28; Efescima 3,20; Jeremija 29,11-13). Ponekad je Njegov odgovor jednostavno onakav kakav je dao Pavlu: „Dosta ti je moja blagodat“ (2. Korinćanima 12,9).

Činjenica od ključne važnosti za to kako ćemo reagovati na te nazgled neuslišene molitve jeste naša slika o Bogu. Ako Boga vidimo kao udaljenog i nezainteresovanog, neuslišena molitva može da oslabi našu vezu s Njim. U tom slučaju, u Bibliji potražite dokaze o Njegovoj ljubavi i brizi za vas i molite se da vaša iskrivljena slika o Njemu postane jasnija.

ISUS NAS UČI KAKO DA SE MOLIMO

U Isusovo vreme, molitve koje su bile duge i pažljivo osmišljene, poput neke predstave – pune složenih reči i često naučene napamet – bile su visoko cenjene. Međutim, Isus nije imao ništa dobro da kaže o takvoj vrsti molitava (videti: Matej 6,5-8). On ih je razotkrio kao ono što zaista jesu – razmetljivo glumatanje „pobožnosti“.

Učenici su gledali Isusa kako se moli, i bilo im je jasno da je molitva suštinski važan deo Njegovog života (videti stihove: Luka 5,16; Luka 6,12; Luka 9,18; Luka 22,41; Luka 24,30; Marko 1,35; Marko 6,46). Posmatrajući Isusa, uočili su suprotnost između Njega i verskih vođa, i shvatili da je molitva nešto mnogo više nego što su ikada pomisljali. Zato su prišli Isusu i zatražili: „Gospode! nauči nas moliti se“ (Luka 11,1).

Isus je svojim učenicima (a i nama) pokazao da se možemo moliti jednostavno, svakodnevnim jezikom. Pokazao nam je da naše molitve treba da budu jednostavne i iz srca.

Pročitajte sledeće tekstove Luka 11,2-4 i Matej 6,5-15 i obratite pažnju na različite aspekte molive koju je Isus naučavao:

- Oče naš koji si na nebesima – priznanje vašeg ličnog odnosa sa Ocem svih ljudi.
- Da se sveti ime tvoje – uviđanje Božje svetosti navodi nas da Mu pristupamo sa divljenjem i dubokim poštovanjem.
- Da dođe carstvo tvoje – čežnja za Božjim povratkom i stalnim prisustvom Svetog Duha dok se to ne desi.
- Da bude volja tvoja i na zemlji kao na nebu – predanje i molitva da se Božja volja ostvari u našem životu, jer verujemo da On zna šta je najbolje, umesto da se jednostavno molimo za ono što sami želimo.
- Hleb naš potrebni daj nam danas – traženje onoga što nam je potrebno za život, i u fizičkom (hrana i voda) i u duhovnom smislu (Isus i Njegova živa Reč).
- I oprostí nam dugove naše kao i mi što opraštamo dužnicima svojim – pokajanje, traženje oprostjenja i prisećanje da oprostimo onima koji su nas povredili isto tako kao što Bog oprašta nama.
- I ne navedi nas u napast; no izbavi nas oda zla – traženje zaštite i skloništa od zla u ovom svetu (Psalmi 91).
- Jer je tvoje carstvo, i sila, i slava vavek. Amin – priznanje da sve što jesmo, što imamo i što činimo pripada Bogu. Jedino On zaslužuje da mu odajemo slavu i hvalu (1. Dnevnika 29,11).

Zašto ne prestanemo s navikom da se molimo tako malo, i ne obratimo lice ka Bogu svakog jutra, da bi razgovarali sa Onim koji nas voli više nego bilo ko drugi? Šta vas sprečava da učinite to što znate da treba? Molite se odmah sada onako kao što nas je Isus pozvao.

HVALJENJE BOGA, ISPOVEST, MOLBE, ZAHVALNOST

Taj jednostavan obrazac molitve kojim nas je Isus učio, možemo slediti i kad pristupamo Bogu privatno, s našim porodicama, ili kao crkva, imajući na umu da moliti se znači razgovarati sa Bogom kao prijatelj. Suviše često su naše molitve pune ličnih zahteva, dok nas je Isus učio da se molimo za nešto mnogo uzvišenije!

Pročitajte Danilovu molitvu u tekstu Danilo 9,4-19 i potražite njezne različite delove.

Razmislite kako biste u svoje molitve mogli da uključite sledeće komponente:

Hvaljenje: Hvala je izraz obožavanja Boga zbog onoga ko On jeste i kakav jeste. Pročitajte tekst Psalmi 100, prelepu pesmu hvale Bogu. Obratite pažnju na mnogobrojna Božja imena i na Njegov veličanstveni karakter. Hvalite Ga zato što je On vaš Iskupitelj, Spasitelj, Utešitelj, Iscelitelj, Dobri pastir, Alfa i Omega i Stena, da pomenemo samo nešto od svega što On jeste.

Ispovest i oproštenje: Kada razgovaramo sa Bogom i prebivamo u Njemu, ne možemo a da ne napustimo sve što bi moglo da nas udalji ili odvoji od Njega. Što smo Mu bliže, to više vidimo svoju bedu i nedostojnost. To nas navodi da Ga molimo da ukloni naše grehe i oblikuje naš karakter tako da ličimo na Njega. A ako očekujemo da nam Bog oprost, treba i mi da budemo spremni da opraštamo drugima. „Ispovijedajte dakle jedan drugome grijehe, i molite se Bogu jedan za drugoga, da ozdravljate; jer neprestana molitva pravednoga mnogo može pomoći“ (Jakov 5,16).

Molbe: S kojim izazovima se suočavate, možda u svojoj porodici, ili kada je reč o prijateljima, zdravlju, finansijama, poslu ili učenju? U čemu vam je konkretno potrebno da vas Božja ruka vodi? Kome je potrebna vaša podrška, i kako je na najbolji način možete pružiti? Molite se posebno za te oblasti i te ljude, tražeći da se Božja volja izvrši.

Zahvalnost: Pročitajte stih Filibljanima 4,6 i razmislite o blagoslovima u svom životu. Mogu vam pasti na um značajne stvari, ali šta je sa sitnicama koje često olako shvatamo. Mi smo stalni primaoci Božjih milosti; pa ipak, kako malo zahvalnosti izražavamo, kako Ga malo hvalimo za ono što je učinio za nas.

Za šta je potrebno da hvalite Boga, šta treba da Mu ispovedite, za šta da se molite i za šta da Mu se zahvalite? Zašto to ne biste učinili upravo sada?

NEKA DRUGA PITANJA U VEZI SA MOLITVOM

Zašto se moliti kad Bog već zna? Zašto treba da se molimo kad je Bog sveznajući? Elen G. Vajt to objašnjava ovako: „Ne zato što je to neophodno da bismo Bogu stavili do znanja ko smo mi, već da bismo se osposobili da Ga primimo. Molitva ne spušta Boga k nama, već nas uzdiže k Njemu.“ – *Put Hristu*, str. 93 (original). Zaista, Bog zna naše želje i naše potrebe, i On čita svaku nameru našeg srca. Pa ipak, za *nas* je dobro da se molimo. To zahteva od nas da stanemo usred užurbanosti svog života, da se zaustavimo i priznamo da je Bog suveren u svemu, i da se smestimo kraj Njegovih nogu. Takođe, pred Bogom se otvaraju široki putevi za delovanje kad Ga pozivamo da to čini. Sveti Duh posreduje za nas kad ne znamo kako da se molimo kao što bi trebalo (Rimljanima 8,26.27).

Zašto se moliti kada je sve dobro? Samodovoljnost i ponos (videti 3. Pouku) mogu biti neke od najvećih prepreka za snažan molitveni život. Kad bismo samo znali koliko nam je Bog potreban, mnogo češće bismo izlazili pred Njega! Ako Mu se savršeni anđeli dive i obožavaju Ga, zašto bismo mi, kao grešni ljudi, mislili da nam je to manje potrebno? Šta nam stihovi Matej 5,6 i Isaija 44,3 govore o toj istini?

Koja je uloga vere u molitvi? Pročitajte stih Jevrejima 11,6 i razmislite o sledećim rečima: „Molitva i vera usko su povezane, i treba ih zajedno proučavati. Molitva vere je božansko umeće; to je umeće kojim mora ovladati svako ko želi da njegovo životno delo bude uspešno. Hristos kaže: 'Sve što ištete u svojoj molitvi, verujte da ćete primiti; i biće vam' (Marko 11,24). On objašnjava da naše traženje mora biti u skladu s Božjom voljom; moramo tražiti ono što je On obećao, i što god primimo, mora biti upotrebljeno tako da se ispuni Njegova volja. Ako se ispune uslovi, ispuniće se i obećanje... Nije potrebno da tražimo bilo kakav spoljašnji dokaz blagoslova.“ – Elen G. Vajt, *Vaspitanje* str. 257, 258 (original).

S kim bi trebalo da se molim? Najviše se treba moliti privatno (samo Bog i vi), jer su molitva i proučavanje Biblije krvotok vašeg odnosa sa Bogom. Odvojte vreme da biste ispitali svoje srce dok razgovarate sa Bogom i slušate Ga (Matej 6,6). Trebalo bi takođe da se molimo sa svojim porodicama ili u malim grupama (Dela 12,12), jer gde su dvoje ili troje okupljeni, tu je i Bog (Matej 18,20). Konačno, trebalo bi da se molimo sa svojom crkvenom zajednicom? (Jakov 5,13-16). Sve te tri vrste molitava su važne.

Kako bi trebalo da slušam? Molitva je nešto više od običnog govorenja Bogu. Treba da Mu dopustimo i da nas „orezuje“ i da progovara u našem životu. Najjasniji i najbezbedniji način da to učinimo jeste da čitamo Bibliju, i da kombinujemo molitvu i proučavanje Biblije u toku ličnog bogoslužnja. Čuvajte se „pražnjenja uma“ ili slušanja sopstvenih misli umesto pretraživanja Biblije.

Od svega što smo naveli, šta za vas predstavlja najveći izazov?

ZA DALJE PROUČAVANJE

„Kad bismo više razmišljali i govorili o Isusu, a manje o sebi, daleko bismo više uživali u Njegovom prisustvu.“ – Elen G. Vajt, *Put Hristu*, str. 102 (original).

„Kada se povodimo za svojim sumnjama i strahovima, ili pokušavamo da, bez vere, rešimo sve ono što ne možemo jasno ni da sagledamo, naša zbunjenost samo raste i produbljuje se. Ali kad pridemo Bogu, osećajući se bespomoćnim i zavisnim, kao što zapravo i jesmo, i ponizno, s poverenjem, upoznamo sa svojim potrebama Onoga čije je znanje beskonačno, koji sagledava sve od postanja, i koji svojom voljom i rečju upravlja svim, On može i hoće da sasluša naš vapaj, i dopusti da svetlost obasja naše srce.“ – *Put Hristu*, str. 96, 97 (original).

„Duša može da se vine ka nebu na krilima hvalospeva. Boga obožavaju pesmom i muzikom u nebeskim dvorovima, a i mi se, kad izražavamo svoju zahvalnost, približavamo bogoslužanju nebeskih bića... Izađimo pred svog Tvorca sa svetom radošću, sa 'zahvaljivanjem i pevanjem' (Isaija 51,3).“ – *Put Hristu*, str. 104 (original).

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Koja vas misao u navedenim citatima najviše nadahnjuje? Koja vam predstavlja najveću teškoću i izazov?
2. Koje još pouke možemo da izvučemo iz molitvenog života drugih biblijskih ličnosti? (Videti: Jezdra 10,1; 2. O carevima 13,4; Jona 4,2.3; Avakum 3,1; 2. O carevima 19,14-19; Jeremija 32,16-25, Nemija 1,4-11; 1. O carevima 8,22-54, da navedemo samo neke.)
3. Kakva je uloga uzimanja posta uporedo sa molitvom?
4. Postoji li nešto što biste hteli da promenite, ili nešto novo da primenite u svom molitvenom životu kao rezultat pouke za ovu sedmicu? Zašto ne biste uneli te promene?

Sažetak: Biblija sadrži izveštaje o pojedincima koji su imali živ, aktivan molitveni život, ali i o onima koji nisu. Kad pretražujemo njene stranice, uvek ćemo naći nekoga s kim možemo da se povežemo, bez obzira na stanje našeg odnosa sa Bogom. Naći ćemo takođe mnoga, mnoga obećanja koja će nas ohrabriti i voditi u našem ličnom posvećenju. Duhovni rast bi trebalo da bude naš cilj – da svoj pogled uperimo u Isusa, vrhunski primer u svemu, Začetnika i Dvršitelja naše vere.

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Marko 8,11.12; Matej 15,21-28; Luka 7,1-10; Efescima 2,8; Jevrejima 11; Otkrivenje 14,12.

Tekst za pamćenje: „Vjera je pak tvrdo čekanje onoga čemu se nadamo, i dokazivanje onoga što ne vidimo“ (Jevrejima 11,1).

Neko je jednom rekao: „Vera je kao bežični internet. Nevidljiva je, ali ima moć da vas poveže sa onim što vam treba.“ Nema sumnje – bez vere ne bi bilo ni odnosa sa Bogom.

Kakva je vaša vera danas? Da li je vaša vera u Boga ikad bila klimava? Možda ste doživeli nešto što vas je uzdrmalo do te mere da više niste znali kako da nastavite svoj odnos sa Bogom. Ili je vaša vera poput ruže koja iz zelene stabljike izrasta u sićušni pupoljak što se na kraju otvara u bujan, živopisan cvet i ispunjava prostoriju nezaboravnim mirisom? Jer zaista: „Vjera je pak tvrdo čekanje (u nekim prevodima: otkrivanje stvarnosti) onoga čemu se nadamo, i dokazivanje onoga što ne vidimo“ (Jevrejima 11,1). To nije nešto što mi sami proizvodimo, jer je svakome „Bog udijelio mjeru vjere“ (Rimljanima 12,3). Vera je dar od Boga (Efescima 2,8.9), pa ipak, veru u Boga možemo imati samo zahvaljujući onome što Bog već čini u nama i za nas.

Hajde da ove sedmice istražimo temu vere – šta da radimo sa sumnjom i neverovanjem; kako, prema Isusovim rečima, jaka vera izgleda; i šta znači imati „veru Isusovu“.

*Proučite pouku za ovu sedmicu da biste se pripremili za subotu, 23. maj.

SAMO MI DAJ ZNAK!

Možda ste čuli da se kaže: „Kad bih samo mogao da vidim kako se Crveno more razdvaja, ili manu kako pada na zemlju, ili Isusa kako isceljuje slepog čoveka, verovao bih.“ Ili ste možda i sami gajili takve misli.

S druge strane, zašto bi nama u ovo vreme trebalo da bude lakše da imamo veru, nego onima koji su živeli u drevna, biblijska vremena? Izraelci nisu posedovali celu Bibliju, niti su imali tako dugu istoriju na koju su mogli da se osvrnu, kao što možemo mi danas. Mojsije je naglašavao važnost osvrtnanja unazad da bismo se prisećali Božjeg vođstva i Njegove dobrote (videti: 5. Mojsijeva 4,7-10; 5. Mojsijeva 8,2,3). Za razliku od Izraelaca, mi imamo za sobom 6.000 godina biblijske istorije iz koje možemo crpeti veru i nadahnuće (videti Jovan 20,30,31).

Svaka generacija želi znak, pa ni naša nije ništa drugačija. Međutim, znaci su svuda oko nas. Ako čitate tekst Matej 24, videćete koliko toga se već ispunilo, ili se ispunjava čak i sada.

Ljudi u Isusovo vreme su tražili znak da je On zaista Božji Sin, iako su već dobili mnoge znake. Kako je Isus na to odgovorio? (Videti: Marko 8,11.12.)

Da li se i mi raspravljamo sa Isusom i proveravamo Ga kao što su činili fariseji? Da li Ga i mi navodimo da „[uzdiše] duhom svojijem“ (Marko 8,12) zbog našeg nedostatka vere, mada nam je već dato sve što je potrebno da bismo verovali?

„Ti znaci nisu bili ono što je Jevrejima bilo potrebno. Samo spoljašnji dokaz ne bi mogao da im bude od koristi. Ono što im je bilo potrebno nije intelektualno umno prosvetljenje, već duhovna obnova.“ – Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, str. 406 (original). Da li je moguće da je i nama potrebno duhovno obnobljenje – istinsko, pravo, iz trenutka u trenutak, hodanje sa Bogom? Možda nam zapravo nije potreban znak, jer imamo dosta znanja na dohvat ruke, naročito kad je reč o biblijskom znanju.

Dakle, umesto da navodimo Isusa da „[uzdiše] duhom svojijem“ zbog našeg maloverja, setimo se reči koje je On uputio Tomi: „Blago onima koji ne vidješe i vjerovali!“ (Jovan 20,29; videti takođe: Jevrejima 11,1). Bog ne traži od nas slepu veru – On nam je već dao tako mnogo razloga da verujemo. Pa ipak, i pored svih tih razloga, uvek ima prostora za sumnju. Od ključne je važnosti da se usredsredimo na ono što podupire veru, a ne na ono što unosi sumnju.

Kako biste opisali svoju veru u Boga u samo 60 sekundi? Šta vam vaš odgovor otkriva kada je reč o vašem hodanju sa Bogom?

ISUS VIDI NAŠU VERU

Uporedite Isusov opis vere Njegovih učenika u stihu Marko 4,40 sa verom žene opisanom u tekstu Matej 15,21-28.

Samo zato što sledimo Isusa ne znači automatski da je naša vera jaka. Neki ljudi su tvrdili da veruju, ali je Isus razotkrio šta se zapravo nalazilo u njihovom srcu (Jovan 2,23-25).

Pročitajte tekst Luka 7,1-10. Šta saznajemo o veri na osnovu tog izveštaja?

U tekstu Marko 9, čitamo o čoveku koji je došao kod Isusa kako bi On isterao demona iz njegovog sina, ali je uspeo da iznedri tek toliko vere da kaže: „Vjerujem, Gospode! pomozmi mojemu nevjerju“ (Marko 9,24).

Prilikom svakog od tih susreta, Isus je zapažao veru ljudi, ili njen nedostatak, i izvodio je čuda na osnovu te vere kako bi je ojačao.

Na isti način na koji nas Sveti Duh podstiče da verujemo, neprijatelj duša želi da sumnjamo i da odbacujemo Božju umešanost u naš život. „Neverovanje koje se gaji u duši ima moć da općini. Seme sumnje koje su neki posejali, doneće svoju žetvu. Oni moraju da iskopaju svaki koren neverovanja. Kad se te otrovne biljke iščupaju, one prestaju da rastu, jer ne bivaju pothranjivane rećima i delima. U duši moraju biti posađene i ukorenjene dragocene biljke vere i ljubavi.“ – Ellen G. White, *Faith and Works*, str. 17.

Kad imamo sumnje u vezi sa Bogom, Njegovim karakterom, ili Njegovom Rećju, šta činimo s njima? Bog ne zanemaruje niti zaobilazi ljudski razum, jer nas je stvorio po svom liku i poziva nas na dijalog s Njim, kao što je to činio sa Avramom, Mojsijem i Jovom. Bog nas poziva da naučimo da radimo u okviru Njegovih širokih, beskonačnih obrazaca razmišljanja, i pored toga što se u nekom trenutku ipak moramo prepustiti onome što ne razumemo u potpunosti.

Setite se svih logičnih razloga koje imate za veru. U isto vreme, u kom trenutku logika prestaje, i potrebno je da vera, čvrsta i razumna vera, dođe do izražaja?

VERA NIJE OSEĆANJE

Isus je rekao da ćete, ako budete imali veru, makar tako malu kao što je seme gorušice, pomerati planine (Matej 17,20). Ako ste ikada videli seme gorušice, onda znate koliko je ono sićušno. Pa ipak, posedovanje tako male vere može da dovede do tako ogromne promene. Vera, dakle, mora da je vrlo važna, i mora da je dovoljno moćna i jaka kad može da čini nadljudska dela. Međutim, kao što seme gorušice može da izraste u veliko drvo (Matej 13,31.32), tako bi i naša vera trebalo da raste i da ne ostane zakržljala.

Zaista, potrebna nam je izvesna mera vere da bismo uopšte imali vezu sa Bogom (videti: Rimljanima 12,3).

Šta nam stih Efescima 2,8 govori o ulozi vere u spasenju? Zašto niko ne može s pravom da kaže: „Nemam vere, jer mi je Bog nije ni dao“?

Moramo najpre razumeti da vera nije nešto materijalno. To je ljudski odgovor podstaknut Svetim Duhom. Bog je blagonakloni pokretač, koji nas, preko Svetog Duha, privlači sebi ukoliko Mu to dopustimo (Jeremija 31,3). Spasavamo se verom, što je odgovor na Božju blagodati koja nam je darovana kroz Isusovu smrt. Spaseni smo zato što verujemo u Boga kao rezultat Njegove blagodati. To se nalazi u srži našeg odnosa s Njim.

Zatim, moramo imati na umu da vera nije osećanje. „Mnogi ne ispoljavaju takvu veru kakvu imaju prednost i dužnost da ispoljavaju, često očekujući onaj poseban osećaj koji samo vera može da pruži. Međutim, vera nije osećaj... Na nama je da ispoljavamo veru, a na Bogu je da nam da taj radosni osećaj i blagoslov.“ – *Early Writings*, str. 72.

Neki ljudi smatraju da nemaju vere, jer se ne osećaju bliskim Bogu ili nisu ono što bi trebalo da budu kao hrišćani. Ali vera je poverenje i uzdanje u Boga, ne samo u dobrim vremenima, već i u tami, i u oluji, pa čak i onda kad ne razumete u potpunosti šta se dešava u vašem životu.

Osećanja nikad ne bi trebalo da dominiraju našim verskim iskustvom niti našim odnosom sa Bogom. Upravo onda kad mislimo da smo daleko od Boga, potrebno je da ispoljimo svoju veru i prizovemo Ga (kao što je učinio otac u stihu Marko 9,24).

Potražite sledeće biblijske stihove i pozovite se na njih u činu vere kako biste već danas ojačali svoj odnos sa Bogom: Jevrejima 12,1.2; 2. Dnevnika 15,7; Rimljanima 3,23-26; Luka 7,50. Izgovorite ih naglas u okviru svoje molitve Bogu.

PRIMERI VERE

Provedite neko vreme danas proučavajući 11. poglavlje Poslanice Jevrejima, čuveno poglavlje o veri. Pročitajte ga najpre naglas, celo, bez zastajanja. A onda ga pročitajte po drugi put, i zapišite svoja razmišljanja u vezi sa sledećim pitanjima:

- Pročitajte ponovo 1. stih. Čemu se danas nadate, a još uvek to ne vidite? (Razmislite o neposrednim potrebama i večnim snovima.)
- Kakvu ulogu vera igra u vašem ličnom svedočenju i obraćenju?
- Pročitajte ponovo 3. stih, o Bogu i Stvaranju. Zašto bi, po mnogo čemu, postojanje Boga Stvoritelja trebalo da bude nešto što je najlakše prihvatiti verom?
- Pročitajte 6. stih i zapišite njegovu poruku svojim rečima.
- Stihovi 7-40 otkrivaju pojedinosti iz života različitih biblijskih ličnosti. Zašto je vera glavni faktor koji određuje snagu odnosa sa Bogom koji su ti ljudi imali?

Poznavanje Boga i održavanje žive, jake veze s Njim zahteva veru. Kako možete da osnažite svoju veru ili ohrabrite nekoga čija se vera koleba? Evo samo nekoliko ideja:

Sićušna vera (poput semena gorušice) veoma je moćna i predstavlja sve što vam je potrebno da biste rasli u odnosu sa Bogom (Matej 17,20). Sve dok ste spremni da saradujete s Njim, Bog će pomagati vašoj veri da raste.

Vera nastaje kao rezultat slušanja Boga koji nam progovara preko svoje Reči, Biblije (Rimljanima 10,17). Posvetite se svakodnevnom proučavanju Biblije i molitvi.

Tražite od Boga da uveća vašu veru (Luka 17,5). Kao što je učinio onaj otac koji je došao kod Isusa sa svojim detetom zaposednutim demonima i „odmah povikavši... (sa suzama) govoraše: vjerujem, Gospode, pomoz mi mojemu nevjernju“ (Marko 9,24), i mi možemo priznati svoje neverstvo i tražiti od Boga da uveća našu veru.

Vera i sumnja mogu postojati zajedno (Marko 9,24). Nemojte otići od Boga samo zato što imate pitanja. Zapravo, važno je graditi svoje spasenje sa strahom i drhtanjem (Filipljanima 2,12-16) i „posedovati“ sopstvenu veru umesto pozajmljivati od drugih, kao što je pet devojaka pokušalo (Matej 25,8).

Odazovite se Svetom Duhu i tražite Ga više u svom životu.

Pokažite svoju veru. Setite se da vera nije osećanje, već odluka da se veruje. Setite se da je Bog prisutan čak i u tami, čak i kad ne možete da Ga vidite (2. Korinćanima 5,7).

Kao ličnu molitvu zahvalnosti Bogu zbog Njegove vernosti, pogledajte reči himne „Velika je Tvoja vernost“ („Great Is Thy Faithfulness“).

ISUSOVA VERA

Dok se ovaj svet bliži svome kraju, deo troandeoske poruke opisuje Božji narod kao one koji drže zapovesti Božje i imaju veru Isusovu.

Pročitajte Otkrivenje 14,12. Šta izraz „vera Isusova“ znači?

Ako proučavate kako su adventisti sedmog dana, tokom svoje istorije, shvatali opravdanje verom, videćete da je 1890-ih godina došlo do utvrđivanja i usaglašavanja stavova unutar crkve u pogledu razumevanja vere Isusove i troandeoskih poruka. Do tada, crkva je stavljala veliki naglasak na zakon, ali je propuštala da stavi veći naglasak na evanđelje. Elen G. Vajt je to dobro rezimirala: „Zapovesti Božje su objavljivane, ali vera Isusovova nije proglašavana podjednako važnom od strane adventista sedmog dana. Međutim, zakon i evanđelje idu ruku podruku.“ - *Selected Messages*, knjiga 3, str. 172.

Mada 11. poglavlje Jevrejima poslanice navodi listu pobožnih ljudi koji su imali jaku veru, ničija vera ne može da se poredi sa Isusovom.

Pročitajte tekst Matej 26,36-42. Šta nam on govori o Isusovoj veri u tom presudnom trenutku?

Kada imamo veru Isusovu, to znači ne samo da poslušnošću Njemu i Njegovoj Reči oponašamo Njegovu veru u Boga, već da imamo i aktivno, živo svakodnevno iskustvo sa Isusom. To podrazumeva spoznaju i delovanje na osnovu činjenice da, ukoliko Isus nije u središtu našeg svakodnevnog života, mi ne možemo imati spasonosan odnos sa Bogom.

Imati veru Isusovu znači imati Isusa koji prebiva u nama, tako da i Njegova vera bude u našem srcu, jer je Isus pravi temelj naše vere. Ponekad je naša vera slabašna i bez sile. Ali Isus je dostojan (Otkrivenje 5,9), i mi možemo imati Njegovu veru, koja se ogleda u našem ličnom iskustvu, a i pripisuje nam se na osnovu Njegovog dara blagodati namenjenog svima koji veruju.

Koliko zapravo želite veru Isusovu? Ponizno tražite od Boga da vam je da i pozovite se na stih Jevrejima 11,6 kao na svoju ličnu molitvu, govoreći: „Gospode, bez vere je nemoguće ugoditi Tebi. Dolazim k Tebi i verujem da me nagrađuješ, i da ćeš me nagraditi kada Te svesrdno tražim. Činim to upravo sada.“

ZA DALJE PROUČAVANJE

Mi bivamo opravdani (pomilovani i učinjeni pravednim pred Bogom) na osnovu vere (Rimljanima 5,1). Zatim bivamo posvećeni (daje nam se sila da budemo kao Isus) takođe na osnovu vere (Dela 26,18). Kada pozovemo Isusa u svoj život, postajemo Božja deca opet na osnovu vere (Jovan 1,12). Mi, dakle, živimo verom u Božjeg Sina (Galatima 2,20).

„Ništa nije naizgled bespomoćnije, a zapravo nepobedivije od duše koja oseća svoju ništavnost i potpuno se oslanja na zasluge Spasitelja. Molitvom, proučavanjem Njegove reči, verom u Njegovu stalnu prisutnost, i najslabija ljudska bića mogu da žive u dodiru sa živim Hristom, i On će ih držati rukom koja ih nikada neće ispustiti.“ – Elen G. Vajt, *U potrazi za boljim životom*, str. 182 (original).

„Njihova vera morala je da se osnaži usrdnom molitvom, postom i poniznošću srca. Morali su biti oslobođeni sebičnosti i ispunjeni Duhom i Božjom silom. Ozbiljna, istrajna moljenja Bogu u veri – veri koja vodi do potpune zavisnosti od Boga i potpunog posvećenja Njegovom delu – može jedino pomoći ljudima da dobiju potporu Svetoga Duha u borbi sa poglavarima i vlastima, sa upraviteljima tame ovoga sveta, sa duhovima pakosti ispod neba.“ – Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, str. 431 (original).

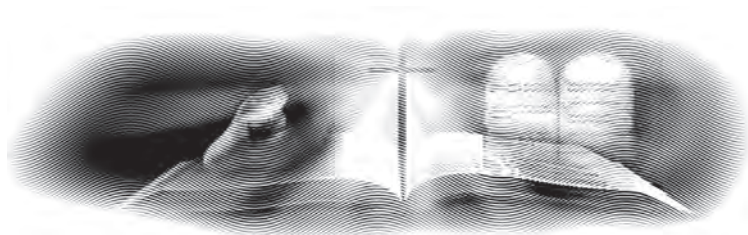
PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Kojih pet glavnih tačaka je naglašeno u citatu iz knjige *Čežnja vekova* kada je reč o saradnji sa Svetim Duhom u borbi protiv neprijatelja?
2. Koju ulogu vera ima u toj borbi?
3. Kako to vidite upravo sada u sopstvenom životu?
4. Pročitajte stih Jevrejima 10,23. Zašto je važno čvrsto se držati ispovedanja svoje vere?
5. Koliko često razmišljate o toj istini da je trenutak kada se osećate bespomoćno u stvari prava prilika da se potpunije oslonite na Isusa?

Sažetak: Bog svakom čoveku daje meru vere kao temelj za izgradnju odnosa sa Njim. Kao Začetnik i Dovršitelj naše vere, Isus nam je, otkrivajući silu vere, ostavio primer na koji svi treba da se ugledamo. Čak i kad je naša vera mala, ako Mu priđemo sa suzama i moljenjem iz pokornog srca, Bog će činiti čuda u našem životu (videti stihove: Jeremija 31,2-4. 9.11.12). On će nas voditi svojim pravim putevima, da se ne bismo više spotali, i da bismo imali mir. Isus je savršeni primer u svemu, a to što imamo Njegovu veru, obeležavaće nas kao Njegov narod na kraju vremena.

GREH, EVANĐELJE I ZAKON

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Sudije 14; Marko 9,42-48; Rimljanima 3,20; Matej 5,17.18; Rimljanima 3,28; Matej 7,24-29.

Tekst za pamćenje: „Zapovijesti tvojih neću zaboraviti dovijeka, jer me njima oživljavaš. Ja sam tvoj, pomози mi, jer tražim zapovijesti tvoje“ (Psalmi 119,93.94).

Greh je, bez sumnje, najveća prepreka za blizak odnos sa Bogom. Ne samo da nas greh sada odvaja od Boga (Isaija 59,2), već nas on i obmanjuje, povređuje, proždire i konačno uništava. Naša bitka protiv greha i ega je najveća bitka s kojom ćemo se ikada suočiti, bitka sa ogromnim, čak večnim, posledicama.

Neki zanemaruju greh, smatrajući ga jednostavno sastavnim delom života. Na kraju krajeva, u ljudskoj je prirodi da se prepušta zadovoljstvima. A da li i mi olako shvatamo greh, samo zato što je društvo danas tako opušteno u vezi s tim? Možemo oprezno zaobilaziti tu temu, iz straha da nekoga ne uvredimo ako greh nazovemo njegovim pravim imenom. Međutim, što se više opredeljujemo da opušteno gledamo na greh, to se više udaljujemo od zdravog odnosa sa Bogom.

Da, svaki čovek greši, i naše misli, pobude, dela i reči povređuju druge, nas same, pa i Boga. U krajnjoj liniji, greh uništava naš odnos sa Bogom, ali Bog nam se otkrio tako što nas je upoznao sa svojim zakonom, koji baca svetlost na greh u našem životu.

Stoga, proučimo ove sedmice razlog iz kog nam je Bog dao svoj zakon, kao i pitanje šta ili ko može pomoći onome ko prekrši Božji zakon, i samim tim zgreši, da obnovi svoju vezu sa Bogom.

*Proučite pouku za ovu sedmicu da biste se pripremili za subotu, 30. maj.

SMETNJE I ISKUŠENJA

Čitajte o Samsonovim iskušenjima u tekstovima Sudije 14 i Sudije 16,1.4.16.17. Premda ga je Bog pozvao s posebnim ciljem, Samson je služio Bogu dok se istovremeno prepuštao iskušenjima. Čemu nas ishod njegovog života uči?

Velika borba je stvarna, i svi smo u nju uključeni. Kosmička bitka koja je otpočela na nebu sada se odigrava i u životu svakog od nas.

Sotona je svestan da u ovo vreme u kom živimo, neposredno pre Isusovog dolaska, mora da upotrebi sve što poseduje, kako bi nas sprečio da uspostavimo blisku vezu sa Bogom. Možda vam pažnju odvlači nešto što samo po sebi ne mora biti loše, ali vam oduzima tako puno vremena i energije, da vam preostaje malo toga što biste mogli pružiti Bogu. Možda je u pitanju posao, društveni mediji, šoping, sport ili hrana. Kada se dobro zagledamo u sebe, videćemo da nam preterivanje i neuravnoteženost u bilo čemu od toga ostavlja vrlo malo vremena za Boga i druge. Neprijatelj poznaje svaku od naših slabosti i sve ono što može da nas odvrti od namere da vreme provodimo sa Bogom. Imajmo na umu da treba prvo da tražimo Boga (Matej 6,33), pre nego što uletimo u izazove dana i sve ostalo što nam se može naći na putu.

Isus razume naše stanje, ali ukorava našu bezvoljnost i ravnodušnost (Otkrivenje 3,14-22). Premda je Bog, On je bio i ljudsko biće, osećao je umor, isto kao i mi (Jovan 4,6). Poznavao je pritiske života, kao i mi, ali ih je savlađivao tako što je odlazio da se nasamo moli svom Ocu (Luka 5,16; Luka 6,12; Marko 1,35; Matej 14,23). Znao je da vreme provedeno sa Ocem predstavlja nešto najbolje što može da učini kako bi obnovio snagu za iskušenja borbe. To je najbolji i najsigurniji način i za nas.

Samson je pao zato što je mislio da je jak. Oslonio se na sopstvenu snagu da bi savladao iskušenja. Svako od nas se svakodnevno suočava sa bitkom protiv greha, dok se neprijatelj duša trudi da oslabi i uništi naš odnos sa Bogom. On poznaje naše slabosti i usredsređuje se na njih kako bi otupeo naš odnos sa Bogom i izazvao u nama osećaj krivice i nedostojnosti, što ponekad može da nas udalji od Boga. Đavo radi na tome da promeni naše razmišljanje, naše namere i naše ponašanje kako bi stekao uporište u nekoj oblasti našeg života. Ali imajmo na umu – naša vera će nam pomoći da stojimo, a vera proizlazi iz slušanja Božje Reči.

Sa čime se borite upravo sada? Kako vam Božja Reč može pomoći upravo sada?

UPORIŠTA U MOM ODNOSU SA BOGOM

Ima mnogo poruka u Bibliji koje govore o našem odnosu sa Bogom i o preprekama koje nas sprečavaju da rastemo u Hristu. Razmotrite sledeće reči Pavla i Isusa:

„Jer koji misli da stoji neka se čuva da ne padne“ (1. Korinćanima 10,12). Kao u slučaju Samsona, oslanjanje na sebe će nas oboriti.

„Ne trubi pred sobom, kao što čine licemjери... da ih hvale ljudi“ (Matej 6,2). Prestanite da pričate svima koliko ste dobri! Budite ponizni, kao što je Isus bio.

„A ja vam kažem da svaki koji pogleda na ženu sa željom, već je učinio preljubu u srcu svojemu. A ako te oko tvoje desno sablažnjava, iskopaj ga i baci od sebe“ (Matej 5,28.29). Učinite sve da uklonite požudu iz svog srca, jer je to prepreka za vaš odnos sa Bogom.

„Ne sudite da vam se ne sudi; jer kakvijem sudom sudite, onakvijem će vam se suditi“ (Matej 7,1.2). Prestanite da budete tako kritični i skloni osuđivanju drugih. Bog je sudija, pa neka On sudi (1. Korinćanima 4,5).

„A ja vam kažem: ljubite neprijatelje svoje, blagosiljajte one koji vas kunu, činite dobro onima koji na vas mrze i molite se Bogu za one koji vas gone“ (Matej 5,44). Prestanite da mrzite svoje neprijatelje. Kada gajite negativna osećanja prema onima koji loše postupaju s vama, to istog trenutka postavlja prepreku vašem odnosu sa Bogom. Umesto toga, počnite da se molite za svoje neprijatelje i posmatrajte kako to menja ne samo vaš hod sa Bogom već i vaš odnos sa drugima.

„A ja vam kažem da će svaki koji se gnevi na brata svojega ni za što, biti kriv sudu“ (Matej 5,22). Možda opravdavate to što vičete na one koji su vam bliski. Ali, kako vaša ljutnja utiče na vaš odnos sa Bogom, da i ne pominjemo vaš odnos sa onima na koje ste ljuti? To su samo neke od oblasti u kojima se obično spotičemo.

Isus je upozorio na to šta bi trebalo da radimo kad nas naše ruke, noge i oči navode na greh. Na šta nas je Isus zapravo upozoravao? Pročitajte tekst Marko 9,42-48.

Odseći svoju ruku ili nogu, ili iskupati svoje oko zato što te navodi na greh zvuči prilično ekstremno. A i treba. Jer, upravo s takvom ozbiljnošću Isus gleda na greh i njegov uticaj na vaš život. A koliko ozbiljno vi shvatate greh?

ZAKON

Kako biste greh definisali i opisali nekom ko nije hrišćanin? Kako Biblija opisuje greh? Pročitajte stihove Rimljanima 3,20 i 1. Jovanova 3,4.

Greh je prekršaj Božjeg zakona (1. Jovanova 3,4), a takođe i nešto što je utkano u našu prirodu (Psalmi 51,5; Jeremija 17,9). Dakle, zakon je to što iznosi na videlo šta je u stvari greh. Zakon je kao par naočara koje stavljamo da bismo jasno videli šta se nalazi oko nas, ili ogledalo koje koristimo da bismo videli kako zapravo izgledamo. On donosi jasnoću i uverenje u vezi s našim životom i karakterom, dok nam u isto vreme govori o Božjem karakteru i onome što je Njemu važno.

Deset zapovesti (2. Mojsijeva 20,3-17) je napisano Božjim prstom. A Isus je ponovo potvrdio njihovu važnost: „I ljubi Gospoda Boga svojega svijem srcem svojijem i svom dušom svojom i svijem umom svojijem i svom snagom svojom. Ovo je prva zapovijest. I druga je kao i ova: ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe. Druge zapovijesti veće od ovijeh nema“ (Marko 12,30.31). Zatim je dodao: „O ovima dvjema zapovijestima visi sav zakon i proroci“ (Matej 22,40).

Božje reči upućene Izraelcima na gori Sinaj, a i nama danas (Jevrejima 1,1.2), pokazuju nam da se zakon u suštini tiče odnosa. Bog nam je dao zakon kao zaštitu – da bi sačuvao naš odnos sa Njim i sa drugima. Međutim, sotona je krivo predstavio lepotu Božjeg zakona, tako da ga neki doživljavaju kao teret. Za zakon se često vezuje legalizam, a ne ljubav i sloboda, mada nam Biblija kaže: „Jer je ovo ljubav Božija da zapovijesti njegove držimo; i zapovijesti njegove nijesu teške“ (1. Jovanova 5,3).

1. Na skali od 1 do 5, koliko mi je dragocena živa Reč (i zakon, kao njen sastavni deo)?
2. Kad razmišljam o Božjem zakonu, da li me on ograničava ili me snaži? Kako da bolje razumem zakon, ako ta prva izjava važi za mene – ako mislim da me on ograničava?
3. Šta bi moglo da se desi ako bi Božji zakon ljubavi prema Njemu i drugima postao središte mog života, moje porodice i moje crkve? Šta bi, u tom slučaju, moglo da se promeni u mom životu i mojim odnosima?

ZAKON I EVANĐELJE

Sam Isus je veoma snažno i jezgrovito objasnio kakav je Njegov odnos prema zakonu.

Šta je On rekao o zakonu u tekstu Matej 5,17.18?

Upravo kao što roditeljske granice otkrivaju njihovoj deci čemu oni pridaju važnost, i Božji zakon nama govori o tome kakav je Njegov karakter i šta je Njemu bitno. Bog nam je dao svoj zakon kako bi zaštitio naše odnose sa Njim i jednih sa drugima, znajući da će Njegov zakon upravljati svakim aspektom našeg života dok budemo rasli u Njemu. Uostalom, ko od nas nije iskusio strašne posledice onoga što greh, prekršaj zakona, nanosi svakome od nas?

Ljubav prema Isusu nalazi se u samoj srži zakona. Isus je rekao: „Ako imate ljubav k meni, zapovijesti moje držite“ (Jovan 14,15). Kada istinski volimo Isusa, to nas prirodno nagoni da držimo Njegov zakon. A kad jasno sagledamo Njegov zakon, ne možemo a da Ga još više ne zavolimo. I, što je još važnije, najbolji način da negujemo svoju ljubav prema Bogu, jeste da uvek imamo pred očima Krst i Hristovu zameničku smrt na njemu – u našu korist.

Upravo zato evanđelje ide ruku podruku sa zakonom. Odnosno, koliko god mi verovali u zakon i u važnost njegovog držanja, moramo uvek imati na umu da nas, u pogledu našeg statusa pred Bogom, zakon samo osuđuje. Zakon nikad ne prašta, nikad ne opravdava, nikad ne iskupljuje. Naprotiv, on ističe zašto treba da nam bude oprošteno, zašto treba da budemo opravdani, i zašto nam je potrebno iskupljenje i pomirenje. Upravo zato, kao nešto što ide uporedo sa zakonom, i čak je od temeljne važnosti za razumevanje zakona, dato nam je evanđelje, Hristova smrt u našu korist, koja nam se pripisuje, ne na osnovu našeg držanja zakona, već na osnovu vere.

Pročitajte sledeće stihove: Rimljanima 3,28; Rimljanima 4,13-16; Galatima 2,16; Galatima 3,13; Filibljanima 3,9. O čemu ti stihovi uče, a što bi moglo da pomogne nama, koji verujemo u držanje zakona, da ne postanemo legalisti u tom pogledu?

ZNATI I ČINITI

U Besedi na gori, Isus govori mnogo o odnosima – sa Njim i jednih sa drugima. Pred kraj svoje poruke, On kaže nešto otrežnjujuće:

„Neće svaki koji mi govori: Gospode, Gospode, ući u carstvo nebesko; no koji čini po volji Oca mogega koji je na nebesima“ (Matej 7,21).

Isus objašnjava da će Ga neki zazivati i očigledno znati nešto o Njemu, ali Ga zapravo neće poznavati. Naravno, težnja za znanjem je važna, i Biblija nam kaže da Božji narod može biti uništen zbog nedostatka znanja o Bogu i zbog toga što je odbacio svoje znanje o Njemu (Osija 4,1.6.10). Nikad ne bismo smeli da potcenjujemo važnost bezvremene biblijske istine. Ali, ako nas takvo znanje ne menja i ne produbljuje naše posvećenje i naše hodaње sa Bogom, onda je beskorisno.

„A ovo je život vječni da poznaju tebe jedinoga istinoga Boga, i koga si poslao Isusa Hrista“ (Jovan 17,3). Isus izjavljuje da je preduslov za ulazak na nebo vršenje Božje volje i, u krajnjoj liniji, poznavanje Boga – jer ne možemo vršiti Njegovu volju a da Ga ne poznajemo. To je presudni faktor i veoma razumno očekivanje. Ako vaša deca kažu da vas vole i uglavnom čine ono što tražite, njihovi postupci otkrivaju dubinu njihove ljubavi i poštovanja prema vama. Na isti način, ako volimo Boga, želećemo da vršimo Njegovu volju, jer znamo da za nas nema ničeg boljeg od toga! Naš odgovor Njemu i, uostalom, naša poslušnost Njemu, kao plod naše ljubavi, pokazuju pravu prirodu našeg odnosa s Njim.

Isus zaključuje Besedu na gori time što svojim slušaocima upućuje poslednji, presudno važan izazov. O čemu je reč? Pročitajte tekst Matej 7,24-29.

Kad zaista slušamo Isusove poruke, nemoguće je da nas one ne pokrenu i ne promene. Ali pre svega, naše uši moraju biti otvorene i naše srce prijemčivo, da bi taj obrazac za život u bliskom odnosu sa Bogom mogao da se urezuje u samu našu dušu sa svakim našim udahom. Naš život zaista može biti izgrađen na Steni i Božjem savršenom planu za nas.

Taj obrazac bliskog odnosa sa Bogom nije nikakva tajna. Otkriven je na stranicama Njegove nadahnute Reči, i ponuđen je svakom čoveku. Svako može da ga, po ličnom izboru, prihvati verom, da se pozove na Hristovu savršenu pravednost, a onda da živi u skladu s tom pravednošću.

ZA DALJE PROUČAVANJE

Ne bi trebalo da nas iznenadi to što istina o zakonu može biti tako izokrenuta i pogrešno shvaćena, s obzirom da se sotonin najveći izazov Bogu tiče upravo Njegovog zakona.

Neki su, još u Isusovo vreme, mislili da je On došao da ukine zakon, ali zapravo, ništa nije dalje od istine. Isus je prikazao zakon i Božji prelepi karakter u pravoj svetlosti. On je došao da ispuni zakon (Matej 5,17.18) i da nam pokaže kakav je Bog.

„Narod je mogao da se nada da će ispuniti božansku nameru, jedino ako u svom srcu bude sačuvao poštovanje prema Božjoj svetoj Reči. Poštovanje Božjeg zakona davalo je Izrailju snagu u toku Davidove vladavine i u toku prvih godina Solomonove uprave; upravo je vera u živu Reč omogućila da se ostvari reforma u Ilijine i Josijine dane. Na te iste Reči istine, najvrednije nasledstvo Izrailja, pozivao se i Jeremija nastojeći da pokrene reformu.“ – Elen G. Vajt, *Istorija proroka i careva*, str. 465, 466 (original).

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Kako popularna kultura danas gleda na greh? Kako bi naša crkva trebalo da uzvrati na to?
2. U kojoj prilici ste iz prve ruke posmatrali kako greh uništava odnose sa Bogom i sa ljudima?
3. Da li vam poslušnost Božjem zakonu u vašem životu pada lako ili teško? Koji faktori tome doprinose?
4. Kako mi, kao adventisti, čije i samo ime pokazuje koliko ozbiljno shvatamo zakon, možemo izbeći zamku legalizma, to jest, oslanjanja na to da će nas držanje zakona spasiti? (Napravite sledeći misaoni eksperiment: Na dan suda, kad svaki vaš greh bude iznet pred svetog Boga, na šta ćete se osloniti? Na svoje držanje zakona? Ili na Isusovu savršenu pravednost koja vas pokriva?)
5. Kako znanje (ili nedostatak znanja) može da utiče na čovekov odnos sa Bogom? (Pročitajte: Priče 24,3.13. 14.)

Sažetak: Naš život je zaražen grehom koji nas odvaja od Boga. Pa ipak, Bog nas poziva da Ga upoznamo i da Ga volimo svim svojim umom, srcem, dušom i snagom. A kad to činimo, prirodno imamo više ljubavi i prema drugima. Takva ljubav prema Bogu i drugima oličena je u Božjem zakonu, koji nam je dat da bi zaštitio i sačuvao naš odnos sa Njim i onima oko nas. Božji zakon je prelepi odraz Njegovog karaktera, i kada ga dobro razumemo, naša veza sa Bogom postaje jača.

POKAJANJE I OPROŠTENJE

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Isaija 61,10; Osija 6; Dela 3,18.19; 2. Mojsijeva 34,1-10; Rimljanima 6,23; Matej 22,1-14.

Tekst za pamćenje: „Ako priznajemo grijehе svoje, vjеran je i pravedan da nam oprosti grijehе naše, i očisti nas od svake nepravde“ (1. Jovanova 1,9).

Obećana zemlja izgledala je tako daleko Izraelcima koji su logorovali pod stubom od oblaka u ravnici. Mojsije se popeo u gustu tamu, koja je već danima pokrivala vrh planine. Vođa je dosad već sigurno mrtav, razmišljali su, ako ne od gladi, onda možda od proždriručeg ognja na vrhu. Mešovita svetina među njima osećala je nemir i nestrpljenje, željna da se preseli u zemlju kojom teče med i mleko. Premda su ti isti ljudi, samo nekoliko dana ranije, sklopili svečani zavet sa Bogom, obećavši da će Ga slušati, ipak su želeli kip koji bi mogli da vide. I tako su se okupili oko Aronovog šatora, zahtevajući da im on napravi idola. Uplašen za sopstvenu sigurnost, Aron se složio. U tekstu 2. Mojsijeva 32-34 čitamo kako se ta žalosna priča odvijala.

Taj izveštaj je samo jedan od mnogih u Svetom pismu koji nas uči o pokajanju i oprostjenju, što je tema koju ćemo proučavati ove sedmice. Imajte na umu stih za pamćenje za ovu sedmicu dok budete prelazili lekciju za svaki dan. Da, mi grešimo, ali zahvaljujući Krstu i planu spasenja, oprostjenje je uvek na raspolaganju grešniku koji priznaje svoje grehe i kaje se.

*Proučite pouku za ovu sedmicu da biste se pripremili za subotu, 6. jun.

ŽIVOTNA JURNJAVA

Bila je to vrlo naporna sedmica. Mada je znala da ima još dosta toga da uradi pre početka Subote, ono što je hitno, po svemu sudeći, odnelo je prevagu nad onim što je bitno, i pre nego što je primetila, sunce je zašlo. Porodica je bila na okupu u petak uveče. Imali su poseban obrok i porodično bogoslužje.

A kad je svanulo subotnje jutro, probudila se rano i nije mogla da ne primeti prljavo kupatilo, pa ga je oribala. Zatim je videla da je njen mali sin umokrio krevet, pa je ubacila njegov čaršav u mašinu sa ostalim vešom. Dok je pripremala doručak za svoju porodicu, shvatila je da nemaju dezert za ručak, pa je brzo ispekla kolač sa bananom. Zatim je zapazila da je njenom mužu potrebna ispeglana košulja za crkvu, pa je i to uradila, a zatim je posložila neku odeću i izbacila smeće.

I tada joj je svanulo! *Subota je – dan koji volim više nego bilo koji drugi! A ipak, evo me kako obavljam sve te kućne poslove, dopuštajući da mi oni odvuku pažnju od onoga što Subota zapravo jeste – prilika da se približim Bogu.*

Za trenutak, počela je u mislima da opravdava svoje postupke – sve je to trebalo uraditi. A da li je zaista? Shvatila je da se ponaša kao Marta, koja se beše „zabunila kako će ga dočekati“ (Luka 10,40), i tada su joj u umu odjeknule Isusove reči: „Brineš se i trudiš za mnogo, a samo je jedno potrebno. Ali je Marija dobri dijel izabrala, koji se neće uzeti od nje“ (Luka 10,41.42). Taj dobar deo! Sedenje kod Isusovih nogu iz duboke ljubavi prema Njemu – ne samo subotom, već svakog dana. Ona tog jutra nije izabrala taj deo.

Volela je Boga, a ipak je tako lako zaboravila da joj je On dao Subotu kao dar u vremenu, da bi njena veza s Njim jačala. Suze su joj potekle niz obraze dok je stajala tako sama u kuhinji.

Svrha navođenja ovog primera nije da se usredsredimo na to šta treba a šta ne treba raditi subotom, već da nas podseti zašto je važno da budemo svesni svega onoga što slabi i urušava našu vezu sa Bogom. Kada u srcu osećamo bol zbog greha i razdvojenosti, i kad Ga prizovemo, Isus je vrlo blizu (Psalmi 53,2). U svojim krvlju umrljanim rukama, On drži belu haljinu. On vidi naše suze pokajanja i uklanja našu prljavu odeću. Zatim nas cele umotava u belu haljinu svoje pravednosti. Njegova čistota pokriva naš greh – potpuno i savršeno. Mi možemo oprati svoju odeću u Njegovoj krvi (Otkrivenje 7,14).

Kako nam stihovi Isaija 64,6, Zaharija 3,4 i Isaija 61,10 otkrivaju važnu istinu o tome šta Hristova pravednost znači za nas? Zašto se moramo uvek grozničavo držati za to što nam je tu obećano?

PODSTICAJI SVETOG DUHA

Razmišljajući o udaljavanju između njega i njegove žene, bio je svestan da je pogrešio. Bio je neljubazan i grub i rekao je neke stvari zbog kojih je zažalio. Pa ipak, njegova sledeća misao bila je: *Ali, zar nije to i zaslužila, makar malo?*

Da li vam je ovaj misaoni proces nekako poznat? Lako je prebaciti se sa osećaja žaljenja na pravdanje sopstvenih misli i postupaka. Kad učinimo nešto loše, nije uvek lako reći: „Izvini, žao mi je“, ali je suštinski važno za obnovu i jačanje bilo koje veze.

Isto važi i kad je reč o Bogu i nama. Sveti Duh nas svojim podsticajima često podseća na grehe koje činimo. Naše srce biva dirnuto tim podsticajima, ali je lako potisnuti taj tihi, tanki glas kada pravdamo sebe zato što smo postupili na određeni način. Jedna od uloga Svetog Duha je da „pokara“ „svijet za grijeh“ (Jovan 16,7.8). Kakav neverovatan dar od Boga (Luka 11,13), jer su nam takva osvedočenja toliko potrebna da bismo smanjili udaljenost između nas i Njega, koja se može javiti u našem hodanju s Njim!

Pročitajte tekst Osija 6. Šta posebno zapažate u vezi s tim kako Bog tu opisuje sebe dok poziva na pokajanje?

Razmotrite ulogu Svetog Duha u procesu našeg ponovnog kalemljenja na Čokot (Jovan 15,4). „Često žalimo zato što nam naša zla dela donose neprijatne posledice, ali to nije pokajanje. Prava žalost zbog greha ishod je delovanja Svetoga Duha. Duh otkriva nezahvalnost srca koje je omalovažavalo i žalostilo Spasitelja i dovodi nas u skrušenosti ka podnožju krsta. Svakim grehom iznova ranjavamo Isusa i... plačemo zbog greha koji su Mu naneli patnje. Takvo žaljenje dovešće do odbacivanja greha.“ – Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, str. 300 (original).

Istina je da ne možemo da rastemo u svom odnosu sa Bogom sve dok između nas stoji greh koji svesno biramo i gajimo. Ne možemo biti savršeni, ali možemo – i trebalo bi – da se pokajemo zbog svojih greha kada nam ih Sveti Duh predoči (Efescima 4,30).

Kada ste poslednji put čuli neki ukor ili poziv na pokajanje? Kako ste odgovorili? Provedite neko vreme u molitvi upravo sada, tražeći od Boga da vam omekša srce i otvori uši za Njegov glas koji vam ove sedmice bude progovario preko Njegove Reči.

PRAVO POKAJANJE

Sekularni svet nas bombarduje porukama o nezavisnosti, prepuštanju zadovoljstvima i samopromociji (predstavljanju sebe u najpovoljnijem svetlu) – sasvim suprotno Božjem pozivu na služenje i krotost (Matej 5,5). Interesantno je da su prve reči Jovana Krstitelja koje su zabeležene u Bibliji, slične prvim Isusovim zabeleženim rečima. Jovan je rekao: „Pokajte se, jer se približi carstvo nebesko!“ (Matej 3,1.2). Isus je rekao: „Iziđe vrijeme i približe se carstvo Božije; pokajte se i vjerujte jevanđelje“ (Marko 1,14.15; videti takođe: Luka 24,46.47). I Isus i Jovan pozivali su svoje slušaoce na pokajanje zato što se nebesko carstvo približilo. Može li biti da je ta ista poruka podjednako značajna i za nas danas?

Pročitajte stihove Dela 3,18.19. Zašto je pokajanje toliko važno u procesu duhovnog rasta? Šta predstavljaju vremena „odmaranja“?

Božja ljubaznost i dobrota navode nas na pokajanje (Rimljanima 2,4). Pokajanje obuhvata dva koraka: (1) istinski bol zbog naših greha; i (2) iskrenu odluku da ostavimo greh. U Bibliji, pokajanje je skoro uvek povezano sa oprostjenjem. Mi se iskreno kajemo, a Bog nam prašta. Toliko je to jednostavno (1. Jovanova 1,9; Otkrivenje 3,19). „Ne docni Gospod s obećanjem, kao što neki misle da docni, nego nas trpi, jer neće da ko pogine, nego svi da dođu u pokajanje“ (2. Petrova 3,9). Dok svako od nas lično priprema svoju dušu za Drugi dolazak, Bog nam daje vremena da svoj odnos sa Njim dovedemo u red.

Isus je stradao, umro i vaskrsao da bi Njegova blagodat, kada se pokajemo, mogla da učini čudo u našem životu. Nasuprot svetu, koji nas uverava da smo dobri upravo takvi kakvi jesmo, Bog traži da se obratimo Njemu u pokajanju i veri (Dela 20,21), predajući se potpuno u Njegove ruke, da bi mogao da nas „oreže“ i oblikuje naš karakter prema svom obličju, tako da svedoči o Njemu (Jovan 15,2.8). Tada rastemo i donosimo plod dostojan pokajanja (Matej 3,8).

„Nijedno pokajanje nije pravo ako ne izazove promenu života. Hristova pravda nije ogrtač kojim će se pokrivati nepriznati i neostavljeni gresi. To je životno načelo koje preobražava karakter i upravlja ponašanjem.“ – Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, str. 555, 556 (original).

Pokajanje vodi u život (Dela 11,18) i od presudne je važnosti za raste-nje u odnosu sa Bogom. U tom procesu predanja, pokajanja i dopu-štanja Bogu da vas „orezuje“, koji vam korak najteže pada?

DOVOLJNA BLAGODAT

Kada osetimo težinu svojih greha i dopustimo Svetom Duhu da nas povede u podnožje krsta, trebalo bi da tražimo Božje oprostjenje, znajući da je „milostiv... i dobar Gospod, spor na gnjev i veoma blag“ (Psalmi 103,8). Isti taj stih izgovorio je Bog lično (2. Mojsijeva 34,6) kada Ga je Njegov izabrani narod ožalostio.

Pročitajte tekst 2. Mojsijeva 34,1-10. Koja se ključna istina tu nalazi?

Činjenica da je Gospod milostiv i blag, spor na gnev i obilan milosrdjem upravo je razlog zašto je Isus umro na krstu – da bi naš odnos sa Bogom mogao ponovo da bude ispravan.

Upravo kada smo spremni da priznamo i ispovedimo svoj greh, kada kažemo: *O, Gospode, evo me! „Bože! milostiv budi meni grješnome!“* (Luka 18,13), tada Isus – koji već radi u nama i za nas posredstvom Svetog Duha, pre nego što Ga uopšte i prizovemo – vidi naše breme i uzima ga od nas. Naši tereti su skinuti na Golgoti, i Isus je sigurno vrlo blizu kada Mu pristupimo. Čak i pre toga, On traga za nama kao Dobri pastir. On stoji kod vrata i kuca (Otkrivenje 3,20). Nemojmo se sklanjati od Krsta, gledajući Boga izdaleka. Potrčimo ka Isusu i razmenimo svoje grehe i terete za Njegovu pravednost (Zaharija 3,4).

Polako pročitajte sledeće stihove. Zapišite sopstvenim rečima šta vam oni govore o Božjoj blagodati prema vama:

„Jer je plata za grijeh smrt, a dar Božij je život vječni u Hristu Isusu Gospodu našem“ (Rimljanima 6,23).

„Jer gdje se umnoži grijeh ondje se još većma umnoži blagodat, da kao što carova grijeh za smrt, tako i blagodat da caruje pravdom za život vječni, kroz Isusa Hrista Gospoda našega“ (Rimljanima 5,20.21).

„Ali Bog pokazuje svoju ljubav k nama što Hristos još kad bijasmo grješnici umrije za nas“ (Rimljanima 5,8).

NAJSKUPLJE ODELO

Lepa odeća često odlikuje one koji su bogati po svetskim merilima. Neki kažu: „Oblačim se ovako da bih izrazio ko sam.“ Međutim, na nebu će izgubiti važnost sve osim naših uzajamnih odnosa (Matej 6,19-21). Naš lični identitet trebalo bi da bude zaogrnut Isusom i savršenom haljinom Njegove pravednosti.

Pročitajte parabol u tekstu Matej 22,1-14, koju je Isus ispričao da bi to objasnio. Koje poruke možete naći u toj paraboli?

Isus je čoveka bez odgovarajućeg odela nazvao „prijateljem“, i uprkos čovekovom ćutanju, oni mora da su bili u nekakvoj vezi. Čovek je sigurno znao za to odelo, ali je odlučio da ga ne obuče. Isusov karakter je savršen i besprekoran, i On nam ga nudi da bismo se obukli „u svilu čistu i bijelu“ (Otkrivenje 19,8), „koja nema mane ni mrštine, ili takvoga čega“ (Efescima 5,27).

Bela svila je „Hristova pravednost, Njegov neokaljani karakter, koji On po veri daje svima koji Ga prime za svog Spasitelja.“ – Elen G. Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 310 (original).

Pre nego što su zgrešili, Adam i Eva su nosili belu odeću od svetlosti. Nakon što su zgrešili, uvideli su da su goli (1. Mojsijeva 3,7). Tada je Bog zamenio pregaču od smokvinog lišća odećom od životinjskih koža. Prineta je žrtva koja je obezbedila njihovu odeću. Na sličan način, mi prihvatamo Isusovu žrtvu time što prihvatamo odeću Njegove pravednosti. „Goli i posramljeni, pokušali su da zamene svoju nebesku odeću odećom od smokvinog lišća... Čovek ne može ništa da učini da zameni svoju izgublenu odeću nevinosti. Nikakvu odeću od smokvinog lišća, nikakve svetovne, građanske haljine neće nositi oni koji će sa Hristom i anđelima sedeti na Jagnjetovoj svadbenoj večeri. Samo pokrivalo koje nam Hristos daruje, može učiniti da se pojavimo u Božjoj prisutnosti. Tim pokrivalom, tom odećom svoje pravednosti, Hristos želi da pokrije svaku vernu dušu koja se kaje.“ – Elen G. Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 311 (original).

Razmislite: Trebalo bi svakodnevno da se oblačimo u odeću Isusove pravednosti. Šta to zapravo znači, i kako to da uradimo?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Biblija često koristi metafore iz sveta poljoprivrede da bi opisala naše duhovno stanje. Stih Osija 10,12 predstavlja jedan takav primer, koji obuhvata ono o čemu smo razmišljali ove sedmice:

„Sijte pravdu,
 žecete milost;
 orite krčevinu,
 jer je vrijeme da tražite Gospoda,
 da bi došao i podaždio vam pravdom.“

Mi sejemo, žanjemo i oreimo tvrdu zemlju, i tražimo Gospoda da bismo Mu se približili. Tlo našeg srca mora biti obrađeno i spremno za kišu (Svetog Duha) koja treba da padne. Bog može da nam da želju da pripremimo svoje tlo, ali, u krajnjoj liniji, odnos sa Bogom je partnerstvo (videti Filibljanima 2,12.13). Mi moramo da okrenemo svoje lice ka Njemu, da posegnemo za Njim i da Ga se držimo. Tada On radi u nama i obavlja sve ostalo.

Sjajan primer za to šta znači držati se Boga može se naći u sledećim stihovima: „Oči su vaše vidjele šta učini Gospod s Velfegorom; jer svakoga čovjeka koji pođe za Velfegorom, istrijebi Gospod Bog tvoj između tebe. A vi koji se držaste Gospoda Boga svojega, vi ste svi živi danas“ (5. Mojsijeva 4,3.4).

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. „Ne navedi nas u napašt; no izbavi nas oda zla“ (Matej 6,13). Isus je konkretno rekao svojim učenicima da se mole na takav način, a da li i mi sledimo taj isti tok misli u svojim svakodnevnim molitvama? Koliko redovno se molite za zaštitu od iskušenja i greha?
2. Kako biste objasnili dragoceni dar oćeće Hristove pravednosti nekome ko nije hrišćanin ili uopšte nije vernik?
3. Kako je oćeća Hristove pravednosti povezana sa porukom o svetilištu, koja se svodi na Božje oprostjenje i očišćenje pokajanog grešnika? Koliko dobro razumete lepotu i bogatstvo te poruke?

Sažetak: Prepoznavanje naših greha kao odgovor na podsticaje Svetog Duha, i predanje sebe u pokajanju, presudno su važan deo uspešnog odnosa sa Bogom. Znati da nam je sasvim oprosteno i da smo pokriveni ogrtačem Isusove pravednosti, za ljudsko biće predstavlja iskustvo koje najviše preobražava. Ne samo da nam je skinut teret greha, već osećamo i da nas Božja ljubav okružuje dok Mu se približavamo. To nas vezuje za Boga, jača nas duhovno i nagoni nas da Ga volimo svakim delićem svoga bića.

ZASTOJI NA PUTU

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Marko 4,35-41; Marko 5,21-34; Rimljanima 5,3-5; Jov 19,23-27; Jov 23,8-12; Luka 24,13-27; Rimljanima 8,18.28.

Tekst za pamćenje: „Ne samo pak to, nego se hvalimo i nevoljama, znajući da nevolja trpljenje gradi; a trpljenje iskustvo, a iskustvo nadanje; a nadanje neće se osramotiti, jer se ljubav Božija izli u srca naša Duhom svetijem koji je dat nama“ (Rimljanima 5,3-5).

Jedne večeri, dok je sunce tonulo iza horizonta, jedna devojčica se peške vraćala kući, kad je iznenada počela jaka oluja. Ubrzala je korak, znajući da ima još dosta pred sobom. Jedna usamljena kišna kap pala joj je na obraz, zatim još jedna, a onda, pre nego što je shvatila šta se dešava, bila je već sasvim mokra. Potrčala je i, nedugo zatim, širom otvorivši vrata, utrčala u kuću. Njen otac, koji je posmatrao s prozora, požurio joj je u susret. Umotavajući je u čebe, rekao je: „Video sam te malopre, na kiši.“ A onda je pitao: „Zašto si, svaki put kad munja sevne, zastajala, gledala uvis i smešila se?“

„O, zastajala sam da pogledam gore“, odgovorila je, „jer me je Bog fotografisao!“

Kako reagujemo kad naiđu životne oluje ili dođe do izvesnog zastoja u našem odnosu sa Bogom? Da li saginjemo glavu dok nam kiša lije niz leđa, ili podižemo pogled, znajući i verujući da je Bog tu kada okrenemo lice ka Njemu?

Ove sedmice istražićemo neke od naših čestih odgovora na životne izazove. Razmotrićemo kako da svoje životne neuspehe iskoristimo na takav način da najvažniji odnos u našem životu ojača, umesto da oslabi.

*Proučite pouku za ovu sedmicu da biste se pripremili za subotu, 13. jun.

ŽIVOTNE OLUJE

Isus je proveo dan govoreći pred velikim gomilama ljudi na obalama Galileje. Njegove reči odjekivaće u umovima ljudi još dugo – zapravo, kroz čitavu večnost.

Kada je palo veče, Isus se obratio svojim učenicima, pozivajući ih da pođu s Njim na put. „Hajdemo na onu stranu“ (Marko 4,35), rekao je. Znao je da će naići oluja, ali je ipak predložio da pođu. Imao je važnu životnu lekciju za svoje najbliže saradnike. Verovatno znate šta se potom desilo.

Čitajte ponovo o toj oluji u tekstu: Marko 4,35-41. Koje pouke o veri možete izvući odatle?

Razmotrite sledeće pojedinosti:

1. Isus tone u san na verovatno jedinom jastuku u barci. Ribarske barke obično su imale jedan jastuk, na krmi, gde je sedeo onaj ko upravlja kormilom. Osoba na krmi upravljala je barkom do odredišta. Ovde, dakle, vidimo Isusa u položaju „vozača“ barke, međutim, On spava za upravljačem!
2. Nisu svi učenici bili novajlije u plovidbi. Petar, Jakov i Jovan bili su iskusni ribari. Poznavali su Galilejsko more kao svoj džep, i znali su kako da se bore sa olujom.
3. Ovo je jedini izveštaj, zabeležen u Evanđelju, u kom Isus spava. Tokom jedne od najgorih oluja u životu Njegovih učenika, kad su bili prestravljeni i mislili da će umreti, Isus je spavao na krmi.
4. Reakcija učenika u njihovo vreme krize bila je: „Zar ti ne mariš?“ Preispitivali su Isusov karakter i Njegovu ljubav prema njima. To je, suviše često, i naša reakcija kad se suočimo s teškoćama.

Upravo usred beznađa, možemo pokušati sami da se spasemo (kao učenici). Ponekad, opet, kad trpimo jak bol ili gubitak, počinjemo da preispitujemo Božju ljubav i sumnjamo u to da Mu je stalo do nas. Pretpostavljamo da bi On trebalo da postupi na određeni način na osnovu onoga što mi mislimo i vidimo iz svoje ljudske perspektive. Međutim, kao i u slučaju učenika, upravo u životnim olujama, Bog može da učini najveća čuda. Bog je *uvek* veran, čak i onda kad ne vidimo smisao u Njegovom prividnom nedelovanju. On je prisutan u našim olujama i može da ih smiri onda kad mi ne možemo.

Kako vi obično reagujete kad se suočite s nekom olujom u svom životu? Kako takvi trenuci utiču na vaš odnos sa Bogom? Kada ste lično proživeli ono o čemu govori stih 2. Korinćanima 5,7?

BUDI ZDRAVA

Zamislite gomilu ljudi na obali Galileje. Čekali su Isusov povratak od ranog jutra, i čim je izašao iz barke, počeli su da se tiskaju oko Njega, prateći Ga na putu za selo Kapernaum. Iznenada, pojavljuje se Jair, starešina sinagoge, i moli Isusa da dođe i izleči njegovu ćerku.

U isto vreme, u gomili se nalazi žena koja boluje već mnogo godina. Potrošila je sav novac na lekare, ali „ništa joj nijesu pomogli, nego još gore načinili“ (Marko 5,26). Čula je za tog velikog Čoveka iz Galileje i, s nadom u srcu, smogla ono malo snage što je imala da bi izašla iz kuće tog jutra i pridružila se mnoštvu. Pritisak ljudi skoro ju je ugušio dok se lagano približavala Isusu. A onda, nakon mnogo guranja i provlačenja, najzad Ga je ugledala. Ohrabivala je samu sebe: „Ako se samo dotaknem haljina Njegovijeh ozdraviću“ (Marko 5,28).

Pročitajte tekst Marko 5,21-34. Šta se desilo i šta možemo naučiti iz toga?

Taj događaj pokazuje Isusovu brižnost i saosećanje prema bolesnima i usamljenima, i onima koji su obično izgubljeni u gomili. Mnogi su se tog dana tiskali oko Isusa krećući se u mnoštvu, ali samo je ona sa svesnom namerom posegla rukom da dotakne Isusa i primi blagoslov koji joj je bio toliko potreban. Međutim, to što joj je pomoglo nije bio njen dodir, već njena vera (Marko 5,34). „Spasitelj je mogao da razlikuje dodir vere od nehatnog dodira nepažljivog mnoštva.“ – Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, str. 344 (original). Isusova odeća nije imala nikakvu posebnu moć. Ono što je izlečilo tu ženu bila je njena vera i odluka da pruži ruku i dodirne Ga.

Ta krhka žena, u svojoj patnji i nevolji, mogla je tog jutra da ostane kod kuće u krevetu, ali ona je, umesto toga, svesno i s puno vere potražila Isusa, kako bi se sprijateljila s Njim, nadajući se isceljenju. Posmatrati Ga izdaleka nije bilo dovoljno, zato Mu je prišla sasvim blizu.

Isus nas doziva da i mi danas isto učinimo. On kaže: „Hodite k meni svi koji ste umorni i natovareni, i ja ću vas odmoriti. Uzmite jaram moj na sebe, i naučite se od mene; jer sam ja krotak i smeran u srcu, i naći ćete pokoj dušama svojijem“ (Matej 11,28.29).

Kako je ta žena sa tako velikom potrebom primenila ideje iz Rimljanima 5,3-5? Kako bi to izgledalo u vašem životu?

JOV

Kad razmišljamo o zastojima i smetnjama u Bibliji, Jov je verovatno osoba koja nam prva pada na pamet. On ne samo da je izgubio sve svoje bogatstvo (Jov 1,14-17), već je izgubio i decu (Jov 1,18,19) i zdravlje (Jov 2,7). A onda je njegova žena pokušala da ga nagovori da prokune Boga i umre (Jov 2,9).

Posle nekog vremena, trojica prijatelja došla su da malo posede sa Jovom. I bili su toliko šokirani njegovim izgledom da su prvih sedam dana zaista samo sedeli s njim ne progovorivši ni reč (Jov 2,13). A onda, kad su konačno progovorili, pokušali su da ponude razloge, ljudski gledano, zašto je takva nesreća zadesila Jova. Međutim, čineći to, nehotice su dodatno uvećali njegove patnje. Prijatelji su ga praktično optuživali, tvrdeći da on sigurno ima neki skriveni greh u svom životu za koji treba da se pokaje (Jov 8; 11; 15). Izjavili su čak: „Takvi su stanovi bezakonikovi, i takvo je mjesto onoga koji ne zna za Boga“ (Jov 18,21).

A kako je Jov odgovarao? Pročitajte tekstove: Jov 19,23-27 i Jov 23,8-12.

Bez obzira na tragične događaje koji su ga opseli, i činjenicu da ih nije razumeo, Jov je ostao veran. Čvrsto se držao. Nije optuživao Boga niti Ga je prokleo. Naprotiv, kad je bio kušan da optuži Boga, izjavio je: „Go sam izašao iz utrobe matere svoje, go ću se i vratiti onamo. Gospod dade, Gospod uze, da je blagosloveno ime Gospodnje“ (Jov 1,21).

I mi, takođe, živimo usred te iste bitke. Sotona nam nanosi bol, patnju, gubitke i teškoće, a sve sa ciljem da iskrivi našu sliku o Bogu punom ljubavi. U takvim trenucima, možemo reagovati na jedan od dva načina: okriviti i odbaciti Boga ili prionuti uz Njega iz sve snage. Premda bitka besni oko nas, moramo imati na umu da su, u svetlu večnosti, naše trenutne nevolje samo privremena iskušenja (2. Korinćanima 4,16-18). Prava slika je mnogo složenija nego što mi vidimo ovde i sada, i jedan od najvećih izazova za vernika je da ima poverenja u Boga čak i u najmračnijim trenucima. Bog nam je, na mnogo načina, otkrio da je Njegova ljubav stvarna. Moramo se čvrsto držati te ključne istine – istine o Božjoj ljubavi – čak i u trenutku kada je možda ne osećamo.

Ako se trenutno nalazite u nekim teškoćama, pohrlite ka Bogu. Uzmite svoju Bibliju i neku svesku, i budite sa Bogom napolju u prirodi. Prepišite tekst Rimljanima 5,3-5 i razmišljajte o različitim porukama u njemu, verujući da su Božja ljubav i brižnost prema vama nešto najsigurnije i najstabilnije u vašem životu.

PUT ZA EMAUS

Poslednjih par sedmica bilo je puno uspona i padova za dvojicu učenika, koji su u svojim glavama neprestano premotavali neke od događaja i razgovora kojima su prisustvovali. Trijumfalni ulazak u Jerusolim i čišćenje hrama. Pasha u gornjoj sobi. Isusove molitve u Getsimaniji. Judina ružna izdaja. Suđenje, rujanje, šibanje. Isusovo izmučeno telo koje visi na krstu i poslednje reči koje je izgovorio pre nego što je izdahnuo, dok je popodnevno nebo postajalo crno. Glasno cepanje zavese u hramu. Otvaranje grobova pravednih. Nežno skidanje Isusovog tela sa krsta i polaganje u grobnicu pre Subote. A onda zbnunjenost, obeshrabrenje i bezbrojna pitanja u glavama učenika. Kako su sve tako pogrešno shvatili?

Isusovi sledbenici bili su razočarani, obeshrabreni i zbnunjeni. Bio je to najveći neuspeh u njihovom životu. Ali ono što nisu mogli da vide jeste činjenica da je to bio samo trenutak u okviru najvećeg događaja svih vremena. A onda, dok su dvojica od njih išli putem za Emaus, Isus se pojavio i pošao s njima.

Pročitajte razgovor u tekstu Luka 24,13-27 i razmislite o dve različite perspektive – perspektivi dvojice sledbenika i Isusovoj perspektivi.

Kad su im se oči konačno otvorile, požurili su u Jerusolim da ispričaju šta im se desilo na putu (Luka 24,33.34). A kad se Isus pojavio i stao među svoje učenike, oni su bili preplašeni. Obratite pažnju na pitanje koje im je postavio: „Šta se plašite? I zašto takve misli ulaze u srca vaša?“ (Luka 24,38).

To je Isusova poruka i za nas danas. Suviše često zaboravljamo da Isus hoda pored nas našim dolinama. Suviše često Ga uopšte ne prepoznamo. Suviše često zaboravljamo da u toj priči ima mnogo više elemenata. Suviše često smo uznemireni i dopuštamo da nam se sumnje jave u srcu, zaboravljajući da Isus čvrsto drži naš život u svojim rukama. I suviše često mislimo da znamo bolje od Isusa šta se zaista dešava u našem životu (Luka 24,18).

Biblija nam daje tako dobre savete u vezi s tim kako bi mi, kao hrišćani, trebalo da reagujemo na izazove i zastoje. Odvojite neko vreme da proučite sledeće kratke odlomke: Rimljanima 8,28; Filibljanima 4,4-13; Jakov 1,2-4.12 i 2. Korinćanima 12,9.10. Kao deo tog proučavanja, zapišite tri ključne poruke koje biste mogli da podelite s nekim ko se sada trenutno suočava sa zastojem ili neuspehom. Pri tom, imajte na umu stih 2. Korinćanima 1,4.

VIDETI ISUSA

Da li ste ikad poželeli da možete da vidite Isusa u trenutku kada se osećate obeshrabreno. Zamislite sebe u sledećem snu.

„Izgledalo je kao da sedim u potpunom očajanju, s licem u rukama, razmišljajući: Da je Isus na zemlji, otišla bih k Njemu, bacila se pred Njegove noge i ispričala Mu sve svoje muke. On mi ne bi okrenuo leđa, smilovao bi se na mene, i ja bih Ga volela i služila Mu zauvek. U tom trenutku otvorila su se vrata i ušla je jedna osoba lepog lica i stasa. Sažaljivo me je pogledala i rekla: ‘Želiš li da vidiš Isusa? On je ovde i možeš Ga videti ako zaista želiš. Uzmi sve što imaš i pođi za mnom.’

Poslušala sam s neopisivom radošću, veselo skupila svoj mali imetak, svaku dragu sitnicu i pošla za svojim vodičem. Poveo me je uz strmo i naizgled trošno stepenište. Kad sam počela da se penjem, upozorio me je da pogled stalno upirem naviše, da mi se ne bi zavrtilo u glavi i da ne bih pala. Mnogi drugi koji su se peli uz taj strmi uspon pali su pre nego što su stigli do vrha.

Konačno smo stigli do poslednje stepenice i stali pred vrata. Tu mi je vodič rekao da ostavim sve stvari koje sam ponela sa sobom. Radosno sam ih spustila, a on je onda otvorio vrata i pozvao me da uđem. Za koji trenutak stajala sam pred Isusom. Nije moglo biti nikakve zabune u vezi s tim prelepim licem. Takav blistavi izraz blagonaklonosti i veličanstva nije mogao pripadati nikome drugom. Dok Mu je pogled počivao na meni, znala sam istog časa da je On upoznat sa svakom okolnošću mog života i svim mojim najdubljim mislima i osećanjima.

Pokušala sam da se zaklonim od Njegovih očiju, osećajući se nesposobnom da izdržim taj ispitivački pogled, ali On mi se približio sa osmehom i, položivši ruku na moju glavu, rekao: ‘Ne boj se.’ Zvuk Njegovog milog glasa pobudio je u mom srcu osećaj sreće kakvu nikad ranije nisam doživela. Bila sam suviše uzbuđena da bih izgovorila i reč, ali, savladana neopisivom radošću, bacila sam se ničice pred Njegove noge. I dok sam tako bespomoćno ležala, prizori lepote i slave smenjivali su se preda mnom, i činilo mi se da sam dosegla sigurnost i mir neba. Konačno mi se snaga vratila i ustala sam. Isusov pogled pun ljubavi i dalje je bio uprt u mene, a Njegov osmeh mi je ispunio dušu milinom. Njegovo prisustvo budilo je u meni sveto strahopoštovanje i neiskazanu ljubav...

Taj san mi je ulio nadu... (i) veru... A svest o lepoti i jednostavnosti poverenja u Boga počela je da obasjava moju pomračenu dušu.“ – Ellen G. White, *Early Writings*, str. 79-81.

Usred životnih zastoja i smetnji, potrebno je da se usredsredimo na Isusa i na sve što nam je On otkrio o Božjoj ljubavi prema nama.

Koju nadu možete pronaći za sebe, već sada, u onome što je napisano u tekstu Rimljanima 8,18.28?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Upravo kada se suočimo sa životnim izazovima, najpotrebnije nam je da se čvrsto držimo Boga. Teme koje smo istraživali tokom ovog tromesečja doprinose tome da, sa obnovljenom odlučnošću i snagom, nastavimo da hodamo sa Bogom. Kada se suočite sa smetnjama kao što su zdravstveni problemi, finansijske teškoće, krah braka, smrt nekoga ko vam je blizak ili bilo šta drugo što vas lišava radosti, razmotrite sledeća pitanja i razmislite o lekcijama koje ste do sada proučili.

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Na koji način zastoje, smetnje i neuspesi s kojima se suočavate, ili ste se suočavali, utiču na vašu sliku o Bogu? Kako da jasnije sagledate Božji pravi karakter?
2. Kada ste se poslednji put molili da Božji glas u vašem životu bude snažniji od neprijateljevog? Setite se da lupež (sotona) dolazi samo da pokrade, ubije i upropasti, a da Bog daje život u izobilju (Jovan 10,10).
3. Da li vam je srce ponizno? Da li verujete da je Bog još uvek suveren i da upravlja vašim životom, uprkos teškoćama? Ako ne verujete, kako se možete naučiti tom poniznom pouzdanju u Božju dobrotu i ljubav prema vama lično?
4. Da li se svakodnevno utemeljujete u Božjoj Reči? Kad prolazite kroz teška vremena, tražite od Boga da ponovo rasplamsa vašu prvu ljubav prema Njemu.
5. Kada ste se poslednji put obratili Bogu kao svom Utešitelju i Savetniku u molitvi, uzdajući se u to da će On održati svoje obećanje i da vas nikad neće ostaviti, niti će od vas odstupiti (Jevrejima 13,5)?
6. Ako vam je vera slaba, molite se: „Gospode, verujem! Pomozi mom neverju!“ (videti: Marko 9,24). Okružite se ljudima koji mogu da vas ohrabre, a ne onima koji vas obeshrabruju.
7. Svet ne mari uvek za slabe, neuke, ranjene i upropašćene. Međutim, Božja poruka: „Kada si ti slab, ja sam jak!“ – može iz temelja da preobrazuje ljudski život. Setite se nekoga koga bi danas mogli da ohrabrite tom porukom.

Sažetak: Još uvek živimo u grešnom svetu punom bola i patnje, i sva-ko od nas se suočava sa teškoćama u nekom trenutku svog života, sa nečim što nas može navesti da posumnjamo u Božju ljubav. Kad se osvrnemo na to kako su različiti pojedinci u Bibliji reagovali na životne zastoje i smetnje, možemo se ohrabriti da u takvim trenucima odreagujemo na način koji će učvrstiti naš hod sa Bogom – Bogom koji se ne menja (Malahija 3,6) i čija je ljubav pouzdana i postojana.

GOVORITE O NJEMU

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Matej 28,18-20; 2. Petrova 3,18; 1. Petrova 3,8-15; Osija 7; Zaharija 10.

Tekst za pamćenje: „Gospod Gospod dade mi jezik učen da umijem progovoriti zgodnu riječ umornom; budi svako jutro, budi mi uši, da slušam kao učenici“ (Isaija 50,4).

Bilo je to užurbano subotnje jutro za pastora G. Probudio se rano, spremajući se i za subotnu školu i za propoved, a trebalo je popodne da vodi i evangelizaciju. Zgrabio je ključeve, istrčao na vrata i odjurio.

Vozio je kroz gradsku gužvu, iznerviran što je tako mnogo ljudi napolju subotom ujutru, zbog čega bi mogao da zakasni u crkvu. *Kuda su svi oni pošli?* A onda, niotkuda, jedan automobil je izleteo ispred njega. Nagazio je na kočnicu i besno podigao šaku, vičući na vozača.

Konačno, pastor G. je stigao u crkvu. Kad je ustao da drži pouku, obazreo se po svom razredu i pogled mu se zaustavio na poznatom licu – vozaču automobila na koga je vikao samo 20-ak minuta ranije.

Kasnije, kad mu je jedan član crkve predstavio tog vozača kao ne-adventistu koji je došao u posetu rođacima, pastor G. je još jednom uvideo da bi svaki kontakt sa ljudima, i poznatima i nepoznatima, trebalo da bude prožet ljubavlju koja izvire iz trajnog odnosa sa Bogom. Jer, nikad ne znate kako bi vaši postupci, pogotovu kao vernika, mogli da utiču na druge.

*Proučite pouku za ovu sedmicu da biste se pripremili za subotu, 20. jun.

REČI OČEVIDACA – OD SUVIŠKA SRCA

Pročitajte Veliki nalog u tekstu Matej 28,18-20. Zapišite različite Isusove poruke zavisno od toga da li kaže „(u) sve (dane)“ ili „uvek“ (što je na grčkom ista reč, pas).

Isus nam je dao zadatak da delimo Njegovu poruku sa svetom: „Idite, dakle, i naučite sve“ (doslovno: „načinite učenike“). Misija Crkve adventista sedmog dana je da stvara učenike, koji će potom stvarati nove učenike. Na taj način mi objavljujemo večno evanđelje i tri anđeoske poruke (Otkrivenje 14,6-12) da bismo pripremili naš svet za Isusov skori povratak.

Svako ko je primio novi život u Hristu pozvan je da svedoči. Pa ipak, ljudi suviše često misle o svedočenju kao o nečemu što ne mogu ili ne žele da rade. Možda zamišljate sebe kako propovedate na sred ulice ili vodite neko komplikovano biblijsko proučavanje, i onda odmahujete glavom: „Ne, nije to za mene! Nipošto! Ja sam introvertna osoba i svedočenje nije u mojoj zoni udobnosti.“

Međutim, pravo svedočenje je samo rezultat činjenice da ste očevici onoga što Bog čini u vašem životu, ili zapažanja onoga čemu vas uči dok rastete u Njemu – i onda jednostavno delite svoje iskustvo sa drugima. Bog je dobar, a ono što je učinio za nas je najbolja vest koju ovaj svet može da čuje. Ne možemo i ne treba da ćutimo! On vas je iskupio, On vas je pozvao po imenu – vi ste Njegovu. Da li bi uopšte mogla da postoji neka bolja vest za bilo koga i bilo gde?

Premda učenici u ranoj crkvi nisu bili ni obrazovani ljudi ni vešti govornici, mi još uvek imamo šta da naučimo od njih.

Pročitajte stihove Dela 1,8 i Dela 4,13. Kako je izgledalo svedočenje u ranoj crkvi? Kakav uticaj su Petar i Jovan imali na one koji su ih slušali kako svedoče?

Petar i Jovan su izjavljivali: „Jer mi ne možemo ne govoriti što vidjemo i čusmo“ (Dela 4,20). „A znadijahu ih da bijahu s Isusom“ (Dela 4,13) – i bili su prinuđeni da o tome govore. Sveti Duh im je davao smelost, a njihovim rečima silu ubeđenja.

Provedite neko vreme u molitvi upravo sada. Tražite hrabrost da smelo svedočite onima na koje vas Bog upućuje, i mudrost da znate kada da govorite i šta da kažete. Pročitajte tekst 1. Jovanova 4,7-11 i molite se za tu vrstu ljubavi.

NENASILNO ALI SA SILOM

Da li ste se ikada pitali kako je Isus pronalazio motivaciju da radi, iscepljuje, teši, propoveda i poučava tako mnogo ljudi iz dana u dan? Za Njega se kaže da „gledajući ljude sažali mu se, jer bijahu smeteni i rasijani kao ovce bez pastira“ (Matej 9,36). Upravo su ljubav i sažaljenje prema ljudima pokretali Isusa na rad. Na sličan način, Božja ljubav u nama trebalo bi da nas „nagna“ da prihvatimo teret vođenja duša ka Njemu i Njegovoj istini (2. Korinćanima 5,14).

Da li ste ikada posmatrali lica stranaca u gomili i pomislili na večnost, pitajući se da li poznaju Isusa? Da li ste ikada osetili ono što može biti samo Božja ljubav u vama prema nepoznatom čoveku u nevolji? Božja ljubav u nama nagoni nas da poneseo teret vođenja duša ka Njemu. Jeremija je to izrazio rekavši: „(Njegova reč) bi u srcu mom kao oganj razgorio, zatvoren u kostima mojim, i umorih se zadržavajući ga, i ne mogoh više“ (Jeremija 20,9).

Međutim, kad govorimo ljudima o Bogu, nikad ne bi trebalo da prisiljavamo nekoga da prihvati Boga ili biblijsku istinu. Prisila je nešto protivno samoj srži Božjeg karaktera. Bog nije prisilio Adama i Evu da se klone drveta poznanja dobra i zla (1. Mojsijeva 2,16.7). Nije prisilio ljude da uđu u Nojevu barku da bi se spasili od Potopa (1. Mojsijeva 7,1). Nije prisilio Izraelce da ostanu u zavetu s Njim (5. Mojsijeva 4,29-31). Umesto toga, ispunjavao je njihove potrebe (Matej 4,23-25), a onda ih je pozivao da Ga slede. Isus nikada nikoga nije prisilio da sledi Njega ili Njegovu istinu, ali ipak nikada ne odustaje od nas (Matej 23,37).

Kada svedočimo, naš pristup bi uvek trebalo da odražava Isusov pristup. Elen G. Vajt kaže: „Nije deo Hristove misije prisiljavati ljude da Ga slede. Upravo sotonina i ljudi pokrenuti njegovim duhom teže da izvrše nasilje nad savešću... Ne postoji očigledniji dokaz da posedujemo sotonin duh od sklonosti da povredimo i uklonimo one koji ne cene naš rad ili deluju suprotno našim zamislima.“ – *Čežnja vekova*, str. 487 (original).

Moramo dopustiti sebi da budemo provodnici Božje službe. Živimo u svetu koji mrzi istinu, ali ta realnost ne bi trebalo da nas spreči da tu istinu objavljujemo na promišljen način, s ljubavlju. Imajmo na umu da je naše lično svedočanstvo često ono što ima najveću težinu, pogotovu u ranim fazama svedočenja (Otkrivenje 12,11).

Pročitajte stih 2. Petrova 3,18. Na koje načine rastete u blagodati i znanju? Na koji način se to ogleda u odnosima s ljudima oko vas?

SAVETI – KAKO GOVORITI O ISUSU

Pitanje za svakoga od nas glasi: Kome govorimo o Isusu – poštaru, prodavcu, nekome koga svakodnevno vidamo kada izađemo u šetnju? Bog poziva svakog vernika da Mu pomogne u tom poslu, i obećava da će nam dati „jezik učen da umijem(o) progovoriti zgodnu riječ umornom“ (Isaija 50,4). Takođe je dužnost hrišćanina da uvek bude spreman da brani (*apologia*) svoju veru i nadu (1. Petrova 3,15).

Pročitajte tekst 1. Petrova 3,8-15. Šta nam Božja Reč govori u tim stihovima?

Evo nekih jednostavnih saveta koje treba imati na umu kada razmišljate o tome kako da na osmišljeniji način govorite drugima o Isusu:

- Upoznajte se s nekim i gradite prijateljstvo tokom vremena. Vaša toplina, ljubaznost i iskreno interesovanje za njih (to što ste „neko koga je lako voleti“) pomoći će vam da ih privučete Bogu. (Neki to nazivaju „evanđeoskim druženjem“.)
- Molite se da Sveti Duh radi na srcu određene osobe. Molite se za prave prilike da stupite u kontakt sa njom.
- Potražite praktične načine da govorite o sopstvenim verskim iskustvima ili da ponudite ljudima da se molite za njih. Tražite od Boga da vam da hrabrost, ali i blagost u vašem pristupu.
- Nađite načine da svog novog prijatelja povežete sa drugima u vašoj crkvi, kako bi mogao da oseti toplinu vaše crkvene zajednice. Proučavanje Biblije u maloj grupi je dobar sledeći korak.
- Molite se u vezi sa konkretnim potrebama ili pitanjima koje bi vaš prijatelj mogao da ima i potražite priliku da mu pokažete kako vam Biblija nudi utehu, savet i vođstvo u vašem životu. Mogli biste jednostavno da pomenete jedno biblijsko obećanje u prvom trenutku, ili da odgovorite na jedno pitanje, što će otvoriti vrata za dublje diskusije. Molite se i za to, takođe.
- Doći će trenutak kada će biti potrebno da pitate svog prijatelja da li bi želeo da preduzme sledeći korak (proučavanje Biblije i, eventualno, krštenje). Ne požurujte te korake, ali ih i ne usporavajte. Molite se za to.
- Naši postupci treba da otkrivaju čiji smo. Način na koji se odnosimo prema drugima u svom životu mnogo govori. Kako se naš karakter bude oblikovao prema Njegovom liku (posvećenje), sve više ćemo živeti za to da sve ljude privučemo Njemu.

ZALUTALO DETE

Mnogi iz prve ruke poznaju bol i tugu koja obuzima srce kada imate dete koje – uprkos tome što je odraslo u stabilnom, duhovnom domu – odluči da izađe iz svog odnosa sa Gospodom.

Jefrem, Božji izabrani narod, odlutao je od Gospoda. Šta nam tekstovi Osija 4,17 i Osija 7 govore o Jefremovim gresima?

Štaviše, čitamo da Rahilja, Jefremova baka, metaforički rečeno, plače, zato što je Jefrem napustio svoj odnos sa Gospodom (Jeremija 31,15). Gospod, preko proroka Jeremije, odgovara na njenu veliku tugu sledećim rečima: „Ustavi glas svoj od plača i oči svoje od suza, jer ima plata djelu tvojemu, govori Gospod, i oni će se vratiti iz zemlje neprijateljske. I imaš nadu za posljedak, govori Gospod, da će se vratiti sinovi tvoji na međe svoje“ (Jeremija 31,16.17).

Umesto da plače za svojim zalutalim detetom, Rahilji je rečeno da se nada. Šta nam još to poglavlje govori? Pročitajte stihove Jeremija 31,18.19.

Preko tih izveštaja, saznajemo da uvek postoji nada (kao u slučaju Jefrema i Gomere), jer Bog ne odustaje. Premda uvek iznova ukorava one koji su odlutali, Božje saosećanje nikad ne prestaje, a Njegova poruka iz tog poglavlja i dalje važi (videti: Jeremija 31,20).

Možda osećamo veliki bol, nezadovoljstvo i obeshrabrenje, ili čak negativno govorimo o onima koji su nam bliski, a koji su napustili svoj odnos sa Bogom. Međutim, Bog nas ovde podseća da On nije zaboravio to zalutalo dete – nipošto! Misli koje Bog gaji prema takvoj osobi nisu nestalne i prolazne, već srdačne i iskrene. Bog zapravo kaže da Njegovo srce žudi za takvim pojedincima. On žudi da Mu se oni vrate, i Njegova milost prema njima je velika.

Kako Božji odgovor na Rahiljin bol zbog Jefremove svojeglavosti utiče na vaša osećanja prema onima koje poznajete, a koji su napustili svoj odnos sa Gospodom? U kom smislu vam to pada teško, ili vas, naprotiv, ohrabruje?

TI IH VRATI

Svi smo imali trenutke slabosti i kolebljivosti u svom hodanju sa Bogom – doline u kojima je naše srce bilo neverno, ili u kojima smo jednostavno bili predugo mlaki. Šta vas je vratilo u trajan odnos sa Njim?

Tekst Zaharija 10 sadrži neke lepe poruke o tome kako Bog vraća svoj narod natrag k sebi. Pročitajte sada to poglavlje polako i obratite pažnju na njegove glavne poruke.

U praktičnom smislu, znati kako se povezati i komunicirati sa bliskom osobom koja je napustila svoj odnos sa Bogom može biti izazovno i teško. Možda se pitate šta je moglo da bude drugačije, da bi ishod bio drugačiji. Možda se pitate kako da komunicirate s njima sada kad imaju drugačiji pogled na svet. I verovatno se osećate frustrirano i bespomoćno zbog loših odluka koje oni možda i dalje donose. Takva razmišljanja uvek će uticati na to kako se ophodite prema tim dragim osobama, i zato je tako važno da živite i govorite „od suviška“ onoga što nastaje u vreme koje vi sami provodite sa svojim Spasiteljem.

Svedočenje vašeg života, vaših postupaka, vaših reči i molitava za vašeg supružnika ili dete koji su odstupili od Boga, može iz korena da promeni njihov život u budućnosti. (Čitajte u stihovima Luka 22,31.32 i Jovan 21,15-17 kako su Isusove molitve za Petra promenile njegovu budućnost.) Odustanite od svake tuge, osude ili zamerke koje možda osećate prema njima, i tražite od Boga da ta osećanja zameni ljubavlju kakvu samo On može da pruži. Zamolite Ga da vas zaogrne svojim karakterom, da biste mogli da budete uzor ljubaznog i nesebičnog stava. Imajte na umu da „nijedan drugi uticaj koji bi mogao da okruži ljudsku dušu nema takvu silu kao uticaj nesebičnog života. Najjači dokaz u prilog evanđelju je hrišćanin koji voli i koga je lako voleti.“ – Elen G. Vajt, *U potrazi za boljim životom*, str. 470 (original).

Kroz naš primer doslednog života koji druge upućuje na Hrista, oni koji su Ga odbacili videće u nama nešto što može da potekne samo od Boga. Videće mir koji prevazilazi svaki um, ljubav koja nikad ne odustaje i nadu koja veruje uprkos svim preprekama. Božja ljubav prema nama i našim voljenima nikad ne posustaje. Tu ljubav, koju svakodnevno primamo, možemo pružiti i onima oko nas.

Na šta nas ohrabruje tekst Efescima 3,17-19?

ZA DALJE PROUČAVANJE

„Niko nema čistu ljubav prema Bogu, bez obzira šta govori, ukoliko ne pokazuje nesebičnu ljubav prema svome bratu. Međutim, nikada ne možemo steći takav duh ukoliko se samo trudimo da volimo bližnje. Ono što nam je neophodno jeste Hristova ljubav u srcu. Kada se naše „ja“ stopi sa Hristom, ljubav će se sama pojaviti.“ – Elen G. Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 384 (original).

„Za one koji su iz sve snage lično zainteresovani da odano obavljaju svoj deo posla u spasavanju duša za Hrista, može se reći da su dostigli najviši stepen razvitka duhovnosti i predanja.“ – Elen G. Vajt, *Evangelizam*, str. 356 (original).

„Snaga za odupiranje zlu najbolje se stiče revnom službom.“ – Elen G. Vajt, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 105 (original).

„Da bismo ušli u Njegovu radost – radost što vidimo duše otkupljene Njegovom žrtvom – moramo sudelovati u Njegovim naporima za njihovo otkupljenje.“ – Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, str. 142 (original).

„Oni koji odbijaju prednost zajednice sa Hristom u službi, odbacuju jedinu školu koja ih osposobljava da s Njim učestvuju u Njegovoj slavi.“ – Elen G. Vajt, *Vaspitanje*, str. 264 (original).

PITANJA ZA RAZGOVOR:

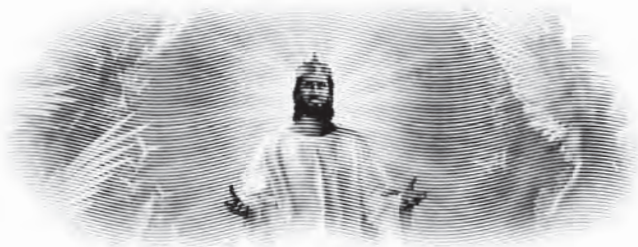
1. Zašto je ljubav tako temeljno i suštinski bitna za bilo koju vrstu uspešnog svedočenja?
2. Kada ste otkrili da je ovo istina: da je zadobijanje duša povezano sa ličnim i energičnim hodaњem sa Bogom?
3. Postoji li neko osnovno merilo ili osnovno shvatanje koje je neophodno da bi se drugima govorilo o Bogu? Ako postoji, šta bi to moglo da bude?
4. Kada je reč o držanju biblijskih časova nekom neverniku, odakle biste počeli? Na šta se prvo usredsredite: na dokazivanje određenih doktrina ili na pozivanje osobe da upozna Isusa?
5. Pevajte ili slušajte reči himne pod nazivom „Iskupljeni! („Redeemed!“) (broj 338. u adventističkoj pesmarici na engleskom jeziku) ili neke druge koja se bavi istom temom, a onda razmislite na koji način vi objavljujete tu poruku.

Sažetak: Kad Božja ljubav i Njegova živa, moćna Reč budu ispunile naš svakodnevi život, bićemo prinuđeni da Ga volimo i da ljudima iz svog okruženja govorimo o Njemu. Trebalo bi da uz molitvu, svesno i promišljeno pristupimo svedočenju, verujući da se Njegova Reč, koja izlazi iz Njegovih usta, neće vratiti Njemu prazna, već da će učiniti ono što je Njemu drago i uspešno izvršiti sve radi čega je poslata (Isaija 55,11).

Subota, 20. jun

U VEČNOSTI

Tekstovi za proučavanje u toku sedmice: Psalmi 80, 1. Solunjanima 4,17; Otkrivenje 21,9-27; Isaija 25,8; Otkrivenje 7,17; Otkrivenje 21,4; Jovan 6,44.

Tekst za pamćenje: „Ljubazni! sad smo djeca Božija, i još se ne pokaža šta ćemo biti; nego znamo da kad se pokaže, bićemo kao i on, jer ćemo ga vidjeti kao što jest“ (1. Jovanova 3,2).

Šta vam budućnost nosi? Šta vas čeka? To pitanje deluje zastrašujuće, uzbudljivo i divno u isto vreme. Međutim, znajte da je Isus veran i da su Njegove reči istinite (Otkrivenje 3,14). Pred vama je još dosta burnih vremena (Matej 24,21,22), ali On je obećao da vas nikad neće ostaviti niti će od vas odstupiti (Jevrejima 13,5). On će učiniti upravo ono što je rekao – kao što je oduvek činio i kao što će uvek činiti (Jevrejima 10,23). A „koji pretrpi do kraja blago njemu“ (Matej 24,13).

Bez obzira koliko dana nam je još preostalo ovde na zemlji, trebalo bi da svoj pogled čvrsto uperimo u Isusa, i da neprestano gledamo u Njega. To nije uvek lako u svetu koji se otima za našu pažnju, ali daj Bože da i mi, poput Davida, možemo da kažemo: „Oči su mi svagda upravljene ka Gospodu, jer on izvlači iz zamke noge moje“ (Psalmi 25,15).

Hajde da, ove sedmice, saznamo nešto o plati na nebu (Matej 5,12; Otkrivenje 22,12), o tome kakvo će nebo biti, i na kraju, kako će divno biti kada konačno budemo sa Onim koji nas je stvorio, koji nas je voleo do smrti, koji nas je iskupio od naših greha, i koji se uskoro vraća. A potrebno je samo da se držimo svoje vere do tada.

*Proučite pouku za ovu sedmicu da biste se pripremili za subotu, 27. jun.

ŽIVOT DANAS

Kada se osvrnemo oko sebe, vidimo svet koji previre i stenje, dok se znaci o kojima nam je Isus govorio odigravaju pred našim očima. Ratovi i glasovi o ratovima, narodi koji ustaju protiv drugih naroda, glad, bolesti, zemljotresi i progonstvo (Matej 24,6-11) dešavaju se svuda oko nas i, po svoj prilici, samo se pojačavaju kako vreme prolazi. Da, živimo u ozbiljna vremena – vremena u kojima nam je potreban stalan odnos sa Bogom.

Kao što nam je rečeno, „svemu se kraj približi. Budite, dakle, budni i trijezni u molitvama“ (1. Petrova 4,7). Ako je to važilo tada, koliko je tek sad potrebnije da učvrstite i ojačate svoju ličnu vezu sa Bogom. Jer, koliko god da vreme potraje, život nas kao pojedinaca uvek je kratak, koliko god dugo živeli. „Slušajte sad vi koji govorite: danas ili sutra poći ćemo u ovaj ili onaj grad, i sjedećemo ondje jednu godinu, i trgovaćemo i dobijaćemo. Vi koji ne znate šta će biti sutra. Jer šta je vaš život? On je para, koja se zamalo pokaže, a potom je nestane“ (Jakov 4,13.14). Svesni smo koliko je istinito to upozorenje. Vi koji sada čitate ove reči možda nećete biti živi pre nego što ovaj dan prođe. To je deo žalosne realnosti življenja u palom svetu. Koliko je onda bitno da učvrstimo svoj odnos sa Bogom, i da uvek živimo sa svešću o svojoj potrebi za Njim i Njegovom spasonosnom blagodaću?

U tekstu Psalmi 80 upućuje se jedan prelepi poziv Bogu. Pročitajte ga i razmotrite posebno stihove 1-3, 14-17. 18. 19 a onda stavite rečcu „mi/me“ gde god stoji „nam/nas“. Koliko god da su vreme, mesto i kontekst ovog psalma drugačiji, u kom smislu se možete lično poistovetiti s njegovim rečima?

Svima nam je potreban preporod u životu. Tako je lako postati samozadovoljan, ili čak zaboraviti na ono što je Bog učinio i što čini za vas. Koji odani vernik, čak i kada mu je teško, ne bi mogao da se moli na ovaj način: „Neka zasja lice tvoje, da se spasemo!“ (Psalmi 80,19)? Kada prihvatite ono što je Isus učinio za vas, kad znate da su vam gresi oprošteni i da ste pokriveni Njegovom savršenom pravednošću koja vam se pripisuje na osnovu vere, onda možete biti sigurni da ste spaseni u Njemu.

Kako razumete šta znači to da Božje lice „zasja“ nad vama, posebno u kontekstu saznanja da vas jedino Njegova pravednost spasava?

KONAČNO LICEM K LICU

Stvoreni smo za to da budemo u Božjoj blizini (1. Mojsijeva 2,7). Još od kad je stvorio ljudski rod, Bog je dao sve da obnovi naš prekinuti odnos sa Njim (Jovan 3,16). Stavio je večnost u naša srca, pa ipak, ljudska bića ne mogu da dokuče Božja dela od početka do kraja (Propovednik 3,11). Mi smo deo velike borbe koja besni oko nas – čak i unutar nas – pa ipak, suviše često propuštamo da zastanemo dovoljno dugo da bismo razmislili o velikoj ceni koja je plaćena da bi naš odnos sa Bogom bio obnovljen, i postao onakav kakav On namerava da imamo s Njim. Suviše često se nađemo upleteni u ovozemaljske bitke i iskušenja, zaboravljajući da je „naše življenje na nebesima, otkuda i spasitelja očekujemo, Gospoda svojega Isusa Hrista, koji će preobraziti naše poniženo tijelo da bude jednako tijelu slave njegove“ (Filibljanima 3,20.21).

Svet se bliži svome kraju, i znamo da će se jednog dana mali beli oblak pojaviti na nebu sa istočne strane. Kako bude prilazio sve bliže, videćemo da na njemu sedi „kao sin čovječij, (koji) ima... na glavi svojoj krunu zlatnu, i u ruci svojoj srp oštar“ (Otkrivenje 14,14). Isusa će pratiti hiljade i hiljade anđela (Matej 25,31), i ugledaće Ga svako oko (Otkrivenje 1,7). Dok se bude spuštao, čućemo Njegov poklič, trubni zov Božji. Grobovi onih koji su zaspali u Hristu otvoriće se, i oni će najpre ustati (1. Solunjanima 4,16). Prepoznaćete glas Onoga koji ih poziva (Jovan 5,28).

Šta će se sledeće dogoditi? Pročitajte stih 1. Solunjanima 4,17. Konačno, ono o čemu Pavle piše u tekstu Filibljanima 2,10.11 odjeknuće kroz ceo svemir.

Kakva krajnje neverovatna, veličanstvena misao! Jednog dana ćemo videti Isusa – zaista, stvarno ćemo Ga videti. Čućemo Njegov glas i priznaćemo da je On Gospod. Onoga o kome smo čitali, kome smo se molili, o kome smo govorili drugima – Onoga za kim naše srce čežne... *uživo* ćemo videti licem k licu. Možemo biti sasvim sigurni u to, jer je Bog veran, i Njegova obećanja su istinita (Otkrivenje 22,6).

U tom trenutku, kad se trube budu oglasile i kad Ga bude ugledalo svako ljudsko oko, znaćemo da je vredelo čekati. Svaka istrajna molitva, svaki trenutak vremena koji smo radije proveli s Njim, svaka prilika u kojoj smo hrabro govorili u prilog Njemu, svako iskušenje – završiće se gledanjem Njegovog lica (Otkrivenje 22,4).

NEVESTA

Dok je bio u izgnanstvu na ostrvu Patmos, učeniku Jovanu data je vizija o tome šta će biti kada se budemo ponovo sjedinili sa Bogom za svu večnost.

Pročitajte tekst Otkrivenje 21,9-11. Kakvo poređenje je tu dato i zašto je, po vašem mišljenju, upotrebljena baš ta slika?

Nevesta je lepa na dan svog venčanja i svi žele da je vide. Venčanje je prekretnica u zajedničkom životu mladenaca, a tako će biti i u našem odnosu sa Bogom posle Njegovog povratka.

Isus je pripremio mesto za nas (Jovan 14,1-3), prelepo mesto, suviše čudno da bi se moglo opisati. Zaista, „ljudski jezik je nedovoljan da opiše nagradu koju će dobiti pravedni. Ona će biti poznata samo onima koji je budu videli. Nijedan smrtni um ne može spoznati slavu Božjeg raja.“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 675 (original).

Mada ne možemo u pravom smislu shvatiti kakvi će biti novo nebo i nova zemlja, Bog daje Jovanu viziju tog mesta da bismo se unapred radovali „venčanju“ do kog će uskoro doći. Zapravo, pozvani smo da mislimo „o onome što je gore, a ne što je na zemlji“ (Kološanima 3,2).

Bog se pažljivo priprema za taj događaj, i On ne želi da nas to „venčanje“ zatekne nesprenim (videti: Matej 22,1-14; Matej 25,1-13).

Ceo svemir predstavlja skup koji će posmatrati odvijanje tog događaja, a mi smo među glavnim protagonistima te drame. Pridružićemo se „nevesti“, tom gradu u koji će nas Isus odvesti prilikom svog drugog dolaska. Interesantno je da se Božji narod (zajednica svetih) takođe naziva nevestom (videti Otkrivenje 19,7), možda zato što se nalazi u tom svetom gradu, Novom Jerusalimu, koji „silazi od Boga s neba, pripravljen kao nevjesta ukrašena mužu svojemu“ (Otkrivenje 21,2).

Taj prelepi opis Svetog grada pokazuje da postoji bliska veza između Božjeg naroda i njega, jer se oboje nazivaju „nevestom“. Biblija detaljno opisuje taj „sveti Grad, Novi Jerusalim, koji je prestonica i predstavnik carstva (i) nazvan je 'Nevestom, Jagnjetovom ženom.'“ – Elen G. Vajt, *Velika borba*, str. 426 (original).

Pročitajte tekst Otkrivenje 21,9-27. Zašto nam je sada tako teško da to zamislimo? Kako uopšte da steknemo makar neki pojam o tome što nam je tu obećano?

SLEDITE JAGNJE

Da li su vas ikada pitali čemu se najviše radujete kada je reč o večnosti? Kad biste to pitanje postavili nekom detetu, odgovor bi verovatno bio: „Jahanju tigra“, ili: „Spuštanju niz žirafin vrat“, ili: „Letenju na različite planete“. Kad biste pitali nekog tinejdžera, on bi možda rekao: „Tome što neću više morati da radim školske zadatke“, ili: „Istraživanju neba sa prijateljima, bez rizika da budemo povređeni“. A ako biste pitali grupu starijih, verovatno bi rekli: „Boravljenju na mestu gde više nema bola, patnje i smrti“, ili: „Ponovnom susretu sa najmilijima“. Svi ti odgovori su dobri i ispravni, i zaista ima mnogo toga čemu možemo da se radujemo u vezi sa novim nebom i novom zemljom. Večnost plamti u našim srcima i mi, duboko u sebi, znamo da mora postojati nešto više od ovog života kakav je ovde i sada.

Kojim još blagoslovima se možemo radovati kad razmišljamo o večnosti? Pročitajte sledeće stihove: Isaija 25,8; Otkrivenje 7,17 i Otkrivenje 21,4.

Svakako najveći blagoslov na nebu biće to što ćemo konačno videti Isusa i zahvaliti Mu se, lično, za ono što je uradio za nas na ovoj paloj planeti. Želećemo da izrazimo svoje obožavanje, da Ga zdušno slavimo i da Mu se poklonimo zato što nas je, svojim stradanjem na krstu, spasao večne smrti.

„Dostojno je jagnje zaklano da primi silu i bogatstvo i premudrost i jačinu i čast i slavu i blagoslov!“ (Otkrivenje 5,12).

Jovan Krstitelj je predstavio Isusa kao „Jagnje Božije“ (Jovan 1,35-37). Učenici su Ga blisko sledili, a stih Otkrivenje 14,4 kaže da ćemo i mi to činiti. Ovo su „oni (koji) idu za jagnjetom kud god ono pođe“ (Otkrivenje 14,4). Međutim, da bismo želeli da Ga sledimo na nebu, moramo Ga najpre slediti na zemlji.

Isus, Jagnje, takođe je i naš Pastir, i On nas vodi na našim putevima kao što niko drugi ne bi mogao. To je tako utešno za nas dok se probijamo kroz teška vremena u kojima živimo, ali Isus nikad neće prestati da nas vodi, čak ni na nebu. Stih Otkrivenje 7,17 glasi: „Jer jagnje, koje je nasred prijestola, pašće ih, i uputiće ih na izvore žive vode.“ Kao Njegov narod, Njegove ovce, sledićemo Isusa na nebu, želeći da zauvek budemo u Njegovom prisustvu. Jedna od prepoznatljivih osobina Božjeg naroda biće „ime njegovo... na čelima njihovima“ (Otkrivenje 22,4). To jest, to što ćemo uvek misliti o Njemu.

Odslušajte adventističku gospel pesmu „Follow the Lamb“ („Sledi Jagnje“) na Internet stranici: https://www.youtube.com/watch?v=Nejb7N6mm_w. Neka reči te pesme danas budu vaša lična molitva.

„DOĐI!“

Danas nam je opet upućen poziv: „Dođi.“

Pročitajte sledeće odlomke i obratite pažnju na poziv koji vam Bog upućuje da dođete k Njemu: Matej 11,28-30; Isaija 55,1-3; Jovan 6,44.

Sveti Duh želi da vas privuče Isusu danas. Isus vas poziva da dođete k Njemu, da prebivate u Njemu danas i svakog dana, sve dok ne dođe. Kada Mu se odazovete i dođete k Njemu, kada vam srce omekša a um se preda, tada osećate mir, jer znate da će vas poslednjeg dana na ovoj zemlji Isus vaskrsnuti, koliko god nedostojni bili. Isus je rekao: „Koji dolazi k meni neću ga istjerati napolje“ (Jovan 6,37).

Trebalo bi da osećamo hitnost potrebe da saradujemo sa Svetim Duhom u pozivanju drugih da dođu u spasonosni odnos sa Isusom. „I Duh i nevjesta govore: dođi. I koji čuje neka govori: dođi. I ko je žedan neka dođe, i ko hoće neka uzme vodu života zabadava“ (Otkrivenje 22,17).

Taj poziv je besplatan, ponuđen kao dar blagodati. Kad primimo Isusa u svoj život i zavolimo Ga svim srcem, umom, dušom i snagom (5. Mojsijeva 6,5), naš život se menja zauvek – i ovde i za svu večnost.

Kao što nas i sam Isus poziva da dođemo k Njemu, poslednje reči Biblije sadrže obećanje: „Govori onaj koji svjedoči ovo: da, doći ću skoro! Da, *dođi*, Gospode Isuse“ (italik dodat, Otkrivenje 22,20).

Koliko skoro? Iz naše perspektive, čim sklopimo oči u trenutku smrti. Jer, već sledeće čega ćemo biti svesni, biće Hristov povratak. A s obzirom na to koliko naš život brzo prolazi, eto koliko skoro će Isus doći po nas. Možda će naša prva misao posle vaskrsenja biti: „O, Gospode, Ti si na kraju ipak brzo došao!“

Zaista, sada tek nešto naziremo, kao kroz staklo. Ali tada ćemo Ga videti licem k licu. Nemojte da se umorite od čekanja. Održavajte tu svoju čežnju živom, imajte je uvek pred sobom, s verom i uzdanjem u ljubav i dobrotu Božju. Gospode Isuse, molimo Te, dođi uskoro!

Pomolite se odmah, sada, da vaša vera ne prestane, da vam ta vera omogući da se predate sasvim i u potpunosti Onome koji je umro za vas, a koji se uskoro i vraća po vas.

ZA DALJE PROUČAVANJE

„Ako ne primimo Hristovu veru hraneći se Božjom Rečju, nećemo imati pravo na ulazak u Božji grad. Pošto smo živeli na zemaljskoj hrani i navikli svoja čula da uživaju u onome što je zemaljsko, nećemo biti podobni za nebeske stanove. Ne bismo ni bili u stanju da cenimo čista, nebeska strujanja koja tamo cirkulišu. Glasovi anđela i muzika njihovih harfi ne bi nam pružala zadovoljstvo. Nebeska nauka bila bi nerazumljiva našem umu. Potrebno je da budemo gladni i žedni Hristove pravednosti; da budemo oblikovani i promenjeni preporučajućim uticajem Njegove blagodat, da bismo bili spremni za društvo nebeskih anđela...”

Tada narodi neće imati nijedan drugi zakon osim zakona neba. Svi će biti jedna srećna, ujedinjena porodica, obučeni u odeću hvale i zahvaljivanja... Nad tim prizorom, jutarnje zvezde pevaće zajedno, i sinovi Božji klicaće od radosti, kada Bog i Hristos budu zajedno objavili: ‘Neće više biti greha ni smrti.’

Potrebno je da steknemo naviku da govorimo o nebu, predivnom nebu. Razgovarajte o tom životu koji će se nastaviti sve dok postoji Bog, i zaboravite svoje sitne probleme i poteškoće. Neka vaš um bude privučen Bogu.“
– Elen G. Vajt, *Vera kojom živim*, str. 363 (original).

PITANJA ZA RAZGOVOR:

1. Odslušajte ili pročitajte prikaz vizije neba koju je dobila Elen G. Vajt, a koji se nalazi u njenoj knjizi *Early Writings (Rani spisi)*, str. 14-20 (original). Šta vam je najupečatljivije u tom opisu?
2. Koji biste aspekt pouke za ovo tromesečje najviše želeli da zapamtite, da biste sačuvali čvrst odnos sa Bogom sve dok ne ugledate Isusa licem k licu?
3. Ko od ljudi u vašem životu treba da čuje za nadu u nebo? Posvetite se tome da je podelite s njima što je pre moguće. Ali, imajte na umu – ne možete podeliti s drugima nadu koju vi sami lično ne posedujete.

Sažetak: Dok držimo svoj pogled prikovan za cilj, uzdajmo se „u ovo isto da će onaj koji je počeo dobro djelo u vama dovršiti ga tja do dana Isusa Hrista“ (Filipljanima 1,6). Bog je otpočeo ovaj odnos koji imamo s Njim, i On će ga dovesti do savršenstva. Neka bi Bog učinio da rastemo u ljubavi i veri dok čekamo taj dan, oslanjajući se uvek samo na Hristovu pravednost, koja nam se pripisuje na osnovu vere.

Jer On će me osnažiti

1. S 2. Korinćanima 12,9. Božja blagodat je dovoljna u progonstvu
2. Č 2. Korinćanima 12,10. Jer On će me osnažiti
3. P Kološanima 1,24. Zbog moje ljubavi prema Njegovoj crkvi
4. S Dela 5,40.41. Dostojni stradanja

Kušanje gradi strpljenje

5. N Jakov 1,2.3. Kušanje gradi strpljenje
6. P Kološanima 1,10.11. Stradaj radosno kada hodaš sa Bogom
7. U Galatima 5,22.23. Kada Njegov Duh deluje kroz mene
8. S Jakov 5,10.11. Primeri proroka mi pružaju ohrabrenje
9. Č 1. Petrova 4,14. Kada nosim Hristovu sramotu
10. P 2. Korinćanima 6,1.10. Njegovi radnici poseduju sve...
11. S Propovednik 7,3. Sva iskustva su Božji radnici

Bog je moja snaga

12. N Rimljanima 12,12. Kad istrajemo u molitvi
13. P Psalam 90,15. Bog dozvoljava nevolje
14. U Psalam 51,8. Zarad mog dobitka
15. S Psalam 31,7. Gospod je nežan i strpljiv
16. Č O Jovu 5,17. On želi čak i mene da oplemeni
17. P Psalam 119,92. Otkrivanje krivice i zloćudnosti greha
18. S 2. Korinćanima 7,4. Bog je moja snaga

Večna radost

19. N 2. Korinćanima 1,3.4. Da možemo utešiti druge
20. P Jovan 16,20. Kada Isus dođe, radost će zameniti tugu
21. U Jovan 16,22. Večna radost
22. S Jeremija 31,13. Kada me Bog vodi
23. Č Psalam 30,11. Kada se uzdam u Njega
24. P Isaija 61,3. Iskreno pokajanje
25. S Luka 6,21. Upozoreni smo na iskušenja

Nagrada na Nebu

26. N Priče 10,22. Usred blagostanja vreba opasnost
27. P Jevrejima 12,11. Nagrada za patnju je pravednost
28. U 1. Petrova 4,12.13. Udeo u Hristovoj slavi
29. S 1. Petrova 1,5.6. Spasenje
30. Č Matej 5,11.12. Nagrada na Nebu

Jer sam Njegov svjedok

1. P Matej 9,2. Radujte se jer nam je oprostio grehe
 2. S Dela 23,11. Jer sam Njegov svjedok

Radujte se spasenju

3. N Dela 27,25. Zato što Bog održava svoja obećanja
 4. P Psalam 4,7. Radost koja potiče od Boga je trajna
 5. U Psalam 16,8.9. Zajednica sa Bogom donosi radost
 6. S Psalam 40,16. Radujte se spasenju
 7. Č Psalam 97,11. Ispravno postupanje raduje srce
 8. P Psalam 105,43.45. Predajte se Božjem vođstvu
 9. S Dela 14,17. On čezne da usreći svoju decu

Blaga nisu neophodna

10. N Priče 12,25. Veseli se dobroj reči
 11. P 1. Timotiju 6,6. Pobožnost je potrebna...
 12. U 1. Timotiju 6,8. Blaga nisu neophodna
 13. S Filibljanima 4,11. Zadovoljstvo u svom sadašnjem stanju
 14. Č Luka 3,14. Ljubav prema bogatstvu je zamenjena...
 15. P Jevrejima 13,5. Obećanje dato zadovoljnim
 16. S Priče 6,34.35. Sebičnost rađa nezadovoljstvo

Hrišćanska vrlina

17. N Jeremija 45,5. Zadovoljstvo se nalazi u onome što Nebo daje
 18. P Priče 15,15. Veselo srce je svakog dana na Božjoj gozbi
 19. U Priče 17,22. Veselo srce pomaže i leči
 20. S Propovednik 8,15. Hrišćanska vrlina
 21. Č Jeremija 30,19. Radost vlada među Božjim narodom
 22. P O Jovu 8,20.21. Radost pricinjava Bogu zadovoljstvo
 23. S Luka 15,22.23. Bog se raduje povratku izgubljenog sina

Pridružuje se radosti drugih

24. N Luka 15,24. Pridružuje se radosti drugih
 25. P Priče 15,13. Vedrina se ocrtava na mom licu
 26. U Rimljanima 12,8. Oplemenite dužnost i naporan rad
 27. S 2. Korinćanima 9,7. Veselo davanje...
 28. Č Zaharija 8,19. Veselje treba da vlada među skupovima svetih
 29. P Matej 14,27. Vedrina se temelji na prijateljstvu sa Isusom
 30. S Jovan 16,33. U Hristovoj sili koja donosi pobedu

Bog rasteruje strah

31. N Isaija 41,10. Bog rasteruje strah

Naša srca su okrepljena

1. P	Filibljanima 4,1.	Hrišćansko zajedništvo – međusobna ljubav
2. U	Filibljanima 2,2.	Hrišćansko zajedništvo – život sa braćom
3. S	1. Korinćanima 12,26.	Hrišćansko zajedništvo – sreća bližnjih
4. Č	Filibljanima 1,25.	Hrišćansko zajedništvo – radost
5. P	2. Timotiju 1,4.	Naša srca su okrepljena
6. S	Filibljanima 1,4,5.	Hrišćansko zajedništvo – molitve za duše

Prijatna druženja su ugodna Nebu

7. N	Dela 28,15.	Hrišćansko zajedništvo – ohrabivanje vernika
8. P	Psalam 133,1.	Prijatna druženja su ugodna Nebu
9. U	5. Mojsijeva 16,14.	Hrišćansko zajedništvo – gostoprimstvo
10. S	2. Korinćanima 7,16.	Hrišćansko zajedništvo – poverenje
11. Č	2. Korinćanima 7,13.	Hrišćansko zajedništvo – dobrobit drugih
12. P	Rimljanima 15,32.	Hrišćansko zajedništvo – krepimo kroz Hrista
13. S	2. Petrova 3,18.	Hrišćansko zajedništvo – zajednički rad

Zajednička radost

14. N	2. Samuilova 1,26.	Jonatanova nesebična ljubav kao primer
15. P	Rimljanima 12,15.	Zajednička radost
16. U	Luka 1,58.	Hrišćansko zajedništvo – tuđa sreća
17. S	Filibljanima 2,17.18.	Hrišćansko zajedništvo – blagoslov
18. Č	2. Korinćanima 2,3.	Radosti i tuge
19. P	Priče 27,9.	Hrišćansko zajedništvo – ljubazne reči
20. S	Luka 15,6.	Hrišćansko zajedništvo – rad za zabludele

Verna majka je blagoslov

21. N	Luka 15,9.	Povratak zabludelih
22. P	Propovednik 9,9.	Porodična sreća kroz Hristovu ljubav
23. U	Priče 5,18.	Brak je početak ljubavi
24. S	Priče 15,20.	Dečja poslušnost donosi radost
25. Č	Priče 31,25.28.	Verna majka je blagoslov
26. P	Priče 23,24.25.	Deca su odraz svojih roditelja
27. S	5. Mojsijeva 12,12.	Porodično bogoslužjenje...

Jedinstvo Hrista i Njegove crkve

28. N	Priče 3,12.	Otac iz ljubavi treba da razvije ozbiljne vrline
29. P	Isaija 62,5.	Hristos će se radovati svojoj nevesti
30. U	Otkrivenje 19,7.9.	Jedinstvo Hrista i Njegove crkve

ČITANJE BIBLIJE REDOM

April		Maj		Jun	
1. 1. O car.	4-6	1. 2. Dnev.	23-25	1. Psalam	15-17
2. «	7-9	2. «	26-30	2. «	18-20
3. «	10-12			3. «	21-23
4. «	13-16	3. «	31-33	4. «	24-26
		4. «	34-36	5. «	27-29
5. «	17-19	5. Jezdra	1-3	6. «	30-34
6. «	20-22	6. «	4-6		
7. 2. O car.	1-3	7. «	7-10	7. «	35-37
8. «	4-6	8. Nemija	1-3	8. «	38-40
9. «	7-9	9. «	4-7	9. «	41-43
10. «	10-12			10. «	44-46
11. «	13-16	10. «	8-11	11. «	47-49
		11. «	12-13	12. «	50-52
12. «	17-19	12. O Jestiri	1-3	13. «	53-57
13. «	20-22	13. «	4-6		
14. «	23-25	14. «	7-10	14. «	58-60
15. 1. Dnev.	1-3	15. O Jovu	1-3	15. «	61-63
16. «	4-6	16. «	4-8	16. «	64-66
17. «	7-9			17. «	67-69
18. «	10-14	17. «	9-11	18. «	70-72
		18. «	12-14	19. «	73-75
19. «	15-17	19. «	15-17	20. «	76-80
20. «	18-20	20. «	18-20		
21. «	21-23	21. «	21-23	21. «	81-83
22. «	24-26	22. «	24-26	22. «	84-86
23. «	27-29	23. «	27-30	23. «	87-89
24. 2. Dnev.	1-3			24. «	90-92
25. «	4-7	24. «	31-33	25. «	93-95
		25. «	34-36	26. «	96-98
26. «	8-10	26. «	37-39	27. «	99-103
27. «	11-13	27. «	40-42		
28. «	14-16	28. Psalam	1-3	28. «	104-106
29. «	17-19	29. «	4-6	29. «	107-109
30. «	20-22	30. «	7-11	30. «	110-114
		31. «	12-14		

VEČERNJE BOGOSLUŽENJE U PORODICI

April

1. Psalam 78,43-56.
2. Psalam 78,57-72.
3. Psalam 79.
4. Psalam 80.
5. Psalam 81.
6. Psalam 82.
7. Psalam 83.
8. Psalam 84.
9. Psalam 85.
10. Psalam 86.
11. Psalam 87.
12. Psalam 88
13. Psalam 89,1-13.
14. Psalam 89,14-26.
15. Psalam 89,27-39.
16. Psalam 89,40-52.
17. Psalam 90.
18. Psalam 91.
19. Psalam 92.
20. Psalam 93.
21. Psalam 94.
22. Psalam 95.
23. Psalam 96.
24. Psalam 97.
25. Psalam 98.
26. Psalam 99.
27. Psalam 100.
28. Psalam 101.
29. Psalam 102,1-14.
30. Psalam 102,15-28.

Maj

1. Psalam 103.
2. Psalam 104,1-18.
3. Psalam 104,19-35.
4. Psalam 105,1-15.
5. Psalam 105,16-31.
6. Psalam 105,32-45.
7. Psalam 106,1-16.
8. Psalam 106,17-32.
9. Psalam 106,33-48.
10. Psalam 107,1-21,
11. Psalam 107,22-43.
12. Psalam 108.
13. Psalam 109,1-16.
14. Psalam 109,17-31.
15. Psalam 110.
16. Psalam 111.
17. Psalam 112.
18. Psalam 113.
19. Psalam 114.
20. Psalam 115.
21. Psalam 116.
22. Psalam 117.
23. Psalam 118,1-14.
24. Psalam 118,15-29.
25. Psalam 119,1-34.
26. Psalam 119,35-63.
27. Psalam 119,64-90.
28. Psalam 119,91-117.
29. Psalam 119,118-143.
30. Psalam 119,144-176.
31. Psalam 120.

Jun

1. Psalam 121.
2. Psalam 122.
3. Psalam 123.
4. Psalam 124.
5. Psalam 125.
6. Psalam 126.
7. Psalam 127.
8. Psalam 128.
9. Psalam 129.
10. Psalam 130.
11. Psalam 131.
12. Psalam 132.
13. Psalam 133.
14. Psalam 134.
15. Psalam 135.
16. Psalam 136,1-14.
17. Psalam 136,15-26.
18. Psalam 137.
19. Psalam 138.
20. Psalam 139.
21. Psalam 140.
22. Psalam 141.
23. Psalam 142.
24. Psalam 143.
25. Psalam 144.
26. Psalam 145.
27. Psalam 146.
28. Psalam 147.
29. Psalam 148.
30. Psalam 149.

Predlažemo vernicima da ove tekstove čitaju u toku večernjeg bogoslužjenja u svojoj porodici.

POČETAK SUBOTE U APRILU 2026. GODINE

MESTO	DATUM			
	3.	10.	17.	24.
Strumica , Đevdelija	18,55	19,03	19,12	19,20
Radoviš, Kavadarci	18,57	19,05	19,14	19,22
Pirot , Veles, Prilep, Bitolj	18,59	19,07	19,16	19,24
Kladovo, Negotin , Bor, Zaječar, Knjaževac, Niš , Leskovac, Vranje, Kumanovo, Skoplje	19,01	19,09	19,18	19,26
Paraćin, Kruševac , Priština , Tetovo, Debar, Ohrid	19,03	19,11	19,20	19,28
Jagodina , Kosovska Mitrovica, Đakovica, Prizren	19,05	19,13	19,22	19,30
Vršac, Alibunar, Kovin, Smederevo, Požarevac, Smederevska Palanka, Kragujevac , Kraljevo, Novi Pazar, Peć	19,07	19,15	19,24	19,32
Srpska Crnja, Pančevo, Beograd , Arandelovac, Čačak , Berane	19,09	19,17	19,26	19,34
Kikinda, Zrenjanin , Valjevo, Ruma, Užice, Pljevlja, Kolašin, Podgorica , Bar, Ulcinj	19,11	19,19	19,28	19,36
Senta, Bečež, Vrbas, Novi Sad , Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac , Loznica, Zelenika	19,13	19,21	19,30	19,38
Subotica , Bačka Palanka, Sombor, Kula, Dalj, Vukovar, Bačka Topola, Šid, Bijeljina, Tuzla, Sarajevo , Foča, Bileća, Trebinje, Dubrovnik	19,15	19,23	19,32	19,40
Beli Manastir , Osijek , Vinkovci, Mostar, Metković, Mljet	19,17	19,25	19,34	19,42
Slavonski Brod, Derventa, Dobož, Zenica, Pelješac	19,19	19,27	19,36	19,44
Podravska Slatina , Jajce, Slavonska Požega, Banja Luka , Livno, Hvar, Korčula	19,21	19,29	19,38	19,46
Virovitica, Daruvar, Prijedor , Bosanska, Gradiška, Nova Gradiška, Split, Brač, Vis	19,23	19,31	19,40	19,48
Koprivnica , Bjelovar, Drvar, Knin , Šibenik	19,25	19,33	19,42	19,50
Ormož, Čakovec, Varaždin , Sisak, Bihać, Biograd	19,27	19,35	19,44	19,52
Murska Sobota, Ptuj, Celje , Krapina, Zagreb , Karlovac, Slunj, Gospić, Zadar, Dugi otok	19,29	19,37	19,46	19,54
Maribor , Slovenj Gradec, Rogaška Slatina, Zidani Most, Rab, Pag	19,31	19,39	19,48	19,56
Dravograd, Mežica, Ljubljana , Rijeka , Crikvenica, Krk, Cres, Lošinj	19,33	19,41	19,50	19,58
Kranj, Postojna, Pula	19,35	19,43	19,52	20,00
Kranjska Gora , Jesenice , Gorica, Kopar, Rovinj	19,37	19,45	19,54	20,02

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U MAJU 2026. GODINE

MESTO	DATUM				
	1.	8.	15.	22.	29.
Strumica , Đevđelija	19,24	19,33	19,40	19,48	19,54
Radoviš, Kavadarci	19,26	19,35	19,42	19,50	19,56
Veles, Prilep, Bitolj	19,28	19,37	19,44	19,52	19,58
Pirot , Vranje, Kumanovo, Skoplje , Ohrid	19,30	19,39	19,46	19,54	20,00
Knjaževac, Niš , Leskovac, Tetovo, Debar	19,32	19,41	19,48	19,56	20,02
Kladovo, Negotin , Bor, Zaječar, Priština , Prizren, Đakovica	19,34	19,43	19,50	19,58	20,04
Paraćin, Kruševac , Kosovska Mitrovica	19,36	19,45	19,52	20,00	20,06
Jagodina , Novi Pazar, Peć	19,38	19,47	19,54	20,02	20,08
Vršac, Kovin, Smederevo, Požarevac, Smederevska Palanka, Kragujevac , Čačak, Kraljevo, Berane, Podgorica , Ulcinj	19,40	19,49	19,56	20,04	20,10
Alibunar, Pančevo, Beograd , Arandelovac, Užice, Bar	19,42	19,51	19,58	20,06	20,12
Valjevo, Pljevlja, Zelenika	19,44	19,53	20,00	20,08	20,14
Kikinda, Srpska Crnja, Zrenjanin , Novi Sad , Ruma, Sremska Mitrovica, Šabac , Foča, Bileća, Trebinje, Dubrovnik, Bogatić	19,46	19,55	20,02	20,10	20,16
Senta, Bečeј, Vrbas, Kula , Bačka Palanka, Šid, Bijeljina , Loznica, Sarajevo , Mljet	19,48	19,57	20,04	20,12	20,18
Subotica , Bačka Topola, Dalj, Vukovar, Tuzla, Vinkovci, Mostar, Metković, Pelješac	19,50	19,59	20,06	20,14	20,20
Osijek , Doboј, Zenica, Korčula	19,52	20,01	20,08	20,16	20,22
Beli Manastir , Derвента, Slavonski Brod, Jajce, Livno, Brač, Hvar	19,54	20,03	20,10	20,18	20,24
Podravska Slatina , Slavonska Požeга, Bosanska, Gradiška, Banja Luka , Split, Vis	19,56	20,05	20,12	20,20	20,26
Virovitica, Daruvar, Nova Gradiška, Prijedor , Drvar, Knin, Šibenik	19,58	20,07	20,14	20,22	20,28
Bjelovar , Biograd	20,00	20,09	20,16	20,24	20,30
Koprivnica , Sisak, Slunj, Bihać, Gospić , Zadar, Dugi Otok	20,02	20,11	20,18	20,26	20,32
Ormož, Čakovec, Varaždin , Krapina, Zagreb , Karlovac, Pag, Maribor , Ptuj, Celje	20,04	20,13	20,20	20,28	20,34
Murska Sobota, Zidani Most, Rijeka	20,06	20,15	20,22	20,30	20,36
Crikvenica, Krk, Lošinj, Rogaška Slatina	20,08	20,17	20,24	20,32	20,38
Dravograd, Mežica, Kranj, Ljubljana , Postojna, Rovinj, Pula	20,10	20,19	20,26	20,34	20,40
Jesenice , Kopar, Gorica	20,12	20,21	20,28	20,36	20,42
Kranjska Gora	20,14	20,23	20,30	20,38	20,44

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U JUNU 2026. GODINE

MESTO	DATUM			
	5	12.	19.	26.
Strumica , Đevdelija	19,58	20,02	20,05	20,06
Radoviš, Kavadarci	20,00	20,04	20,07	20,08
Veles, Prilep , Bitolj	20,02	20,06	20,09	20,10
Pirot , Kumanovo, Skoplje , Ohrid	20,04	20,08	20,11	20,12
Leskovac, Vranje, Tetovo, Debar	20,06	20,10	20,13	20,14
Zaječar, Knjaževac, Niš , Priština , Prizren	20,08	20,12	20,15	20,16
Kladovo, Negotin , Bor, Kosovska Mitrovica, Đakovica	20,10	20,14	20,17	20,18
Paraćin, Kruševac , Peć	20,12	20,16	20,19	20,20
Jagodina, Kragujevac , Kraljevo, Novi Pazar, Berane, Ulcinj	20,14	20,18	20,21	20,22
Požarevac, Smederevska Palanka, Čačak , Kolašin, Podgorica , Bar	20,16	20,20	20,23	20,24
Vršac , Alibunar, Kovin, Smederevo, Arandjelovac, Užice, Pljevlja, Zelenika	20,18	20,22	20,25	20,26
Pančevo, Beograd , Valjevo, Bileća, Trebinje, Dubrovnik	20,20	20,24	20,27	20,28
Srpska Crnja, Zrenjanin , Ruma, Šabac , Foča	20,22	20,26	20,29	20,30
Kikinda, Bečej, Novi Sad , Sremska Mitrovica, Bogatić, Bijeljina, Loznica, Sarajevo , Mostar, Metković, Mljet, Pelješac	20,24	20,28	20,31	20,32
Senta, Bačka Topola, Kula , Vrbas, Bačka Palanka, Šid , Tuzla, Korčula	20,26	20,30	20,33	20,34
Subotica , Sombor, Dalj, Vukovar, Vinkovci, Dobož, Zenica, Hvar	20,28	20,32	20,35	20,36
Beli Manastir , Osijek , Slavonski Brod, Derventa, Jajce, Livno, Split, Brač, Vis	20,30	20,34	20,37	20,38
Slavonska Požega, Banja Luka	20,32	20,36	20,39	20,40
Podravska Slatina , Daruvar, Bosanska Gradiška, Prijedor , Nova Gradiška, Drvar, Knin, Šibenik	20,34	20,38	20,41	20,42
Virovitica, Biograd	20,36	20,40	20,43	20,44
Koprivnica , Bjelovar, Sisak, Bihać, Gospić , Zadar, Dugi otok	20,38	20,42	20,45	20,46
Zagreb , Čakovec, Varaždin , Slunj, Pag	20,40	20,44	20,47	20,48
Murska Sobota, Ormož, Krapina, Karlovac, Rab	20,42	20,46	20,49	20,50
Maribor , Ptuj, Celje , Zidani Most, Crikvenica, Krk, Cres, Lošinj	20,44	20,48	20,51	20,52
Rogaška Slatina, Rijeka , Pula	20,46	20,50	20,53	20,54
Dravograd, Mežica, Kranj, Ljubljana , Postojna, Kopar, Rovinj	20,48	20,52	20,55	20,56
Jesenice , Gorica	20,50	20,54	20,57	20,58
Kranjska gora	20,52	20,56	20,59	21,00

Podaci iz ove tabele izvedeni su po letnjem računanju vremena.

ISTOČNO-CENTRALNA AFRIČKA DIVIZIJA

UNIJE	CRKVE	GRUPE	VERNIŠTVO	POPULACIJA
Burundi	543	501	217,805	13,186,000
Istočni Kongo	354	460	145,063	14,654,938
Istočna Kenija	3.902	2,086	625,868	52,569,007
Istočna Etiopija	650	565	124,422	113,657,931
Severoistočni Kongo	1.291	943	266,092	37,694,100
Severna Tanzanija	2.981	1,586	776,082	37,120,942
Ruanda	1.947	617	1,099,043	14,095,000
Južni Sudan	122	227	72,950	11,089,000
Južna Tanzanija	1.472	1,188	233,273	30,317,058
Uganda	1.519	2,743	493,060	48,582,000
Zapadni Kongo	693	536	368,969	49,913,962
Zapadna Kenija	3.902	1,824	543,886	20,674,993
Zapadna Etiopija	470	133	121,899	14,002,069
Pripojena polja				
Misionsko polje Eritreja	3	12	526	3,749,000
Polje Sudan	6	4	1,051	50,449,000
Ukupno:	19,855	13,425	5,089,989	511,755,000

PROJEKTI:

- Veliki medijski centar sa kanalom Nade, Adventističkim svetskim radijom, evangelističkim centrom za društvene mreže i kol centrom u Kinšasi, u Demokratskoj Republici Kongo
- Škola za negovatelje na Adventističkom univerzitetu Lukanga u Luberu, u Demokratskoj Republici Kongo
- Dispanzer Buganda u Bugandi, u Burundiju
- Predškolska ustanova Merišo u Ongata Rongai, u Keniji
- Dispanzer adventista sedmog dana u Zanzibaru, u Tanzaniji

Hrišćanska
adventistička crkva